

บทที่ 5

การวิเคราะห์และอภิปรายผลด้านกิจกรรม, พฤติกรรมและ สภาพแวดล้อมกายภาพภายในที่อยู่อาศัยของ ผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

กิจกรรม, พฤติกรรม และสภาพแวดล้อมกายภาพภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นการศึกษาขั้นตอนที่ 2 ของการวิจัย ด้วยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากความสมัครใจในการให้ความร่วมมือในการศึกษาวิจัยทั้งในการสอบถาม สัมภาษณ์ และสำรวจ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาขั้นตอนที่ 2 มีจำนวนทั้งหมด 50 คน ในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 4 วัน โดยเก็บข้อมูลวันจันทร์ที่ 8 มกราคม 2550 และวันจันทร์ที่ 14 มกราคม 2550 ถึงวันอังคารที่ 16 มกราคม 2550 โดยผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลอย่างรวดเร็วมากที่สุดเนื่องจากพื้นที่ในการเก็บข้อมูลเป็นพื้นที่ที่เป็นส่วนตัวของผู้อยู่อาศัย หากใช้เวลาในการเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจะทำให้เจ้าของบ้านเกิดความระแวงได้ วิธีการเก็บข้อมูลในขั้นตอนนี้มี 2 ส่วน ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตัวของผู้อยู่อาศัย (ภาคผนวก ก.) ตามปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- อายุของผู้อยู่อาศัย, สถานภาพ, จำนวนสมาชิกภายในบ้าน, จำนวนเด็กที่อาศัยอยู่ภายในบ้าน, การศึกษา, อาชีพ, รายได้, ภูมิฐานะเดิม, สาเหตุที่ย้ายจากที่อยู่เดิม

การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามของผู้มีรายได้น้อย ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลเจ้าของบ้าน 1 หลัง ต่อ 10 นาที โดยก่อนการที่จะเข้าไปสอบถามภายในบ้านพักของผู้มีรายได้น้อยนั้น ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบภายในโครงการบ้านเอื้ออาทรในการเข้าไปทำการสอบถาม สัมภาษณ์ และสังเกตการณ์พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่พักอาศัย โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้แจ้งวัตถุประสงค์ในการเข้าไปศึกษากับผู้อยู่อาศัยภายในบ้าน พร้อมทั้งบัตรประจำตัวนักศึกษา ผู้สัมภาษณ์เข้าพบผู้พักอาศัยกับผู้ร่วมวิจัยสองคนเท่านั้นเพื่อสร้างความไว้วางใจให้กับผู้พักอาศัย โดยการสอบถามนั้นผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยจะมีการสอบถามที่เป็นลักษณะพูดคุยตามปกติ เพื่อให้ผู้สัมภาษณ์นั้น ไม่รู้เกร็งและรู้สึกเบื่อ โดยเริ่มต้นพูดคุยจากเรื่องทั่วๆ ไปเพื่อให้ผู้สัมภาษณ์รู้สึกคุ้นเคย

2. การเข้าสำรวจและสังเกตการณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์ผู้มีรายได้น้อยที่มีความยาว 5 หน้า (ภาคผนวก ข) โดยผู้วิจัยเป็นออกแบบแบบสำรวจโดยได้รับคำชี้แนะและปรับปรุงจากอาจารย์ที่ปรึกษาด้านสถาปัตยกรรมภายในจนแล้วเสร็จ ก่อนออกใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ลักษณะของแบบสำรวจและสังเกตการณ์ เป็นคำถามปลายเปิดประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ลักษณะ

กิจกรรม, พฤติกรรมและลักษณะสภาพแวดล้อมกายภาพของพื้นที่วางชั้นล่าง ส่วนที่ 3 แบบ สเก็ตภาพโดยรวม ส่วนที่ 3 แบบแผนบันทึกผังพื้นที่วางชั้นล่าง การเก็บข้อมูลสภาพแวดล้อม กายภาพภายในที่พักอาศัยนอกจากการเข้าสำรวจและสังเกตการณ์แล้ว ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยการ สเก็ตส์ภาพ และบันทึกภาพ

ผลการศึกษาข้อมูลด้านกิจกรรม, พฤติกรรม และสภาพแวดล้อมกายภาพภายในพื้นที่วางชั้น ล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยโครงการบ้านเอื้ออาทรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปและ อธิบายรายละเอียดได้ 3 ส่วน ดังนี้

5.1 ลักษณะทั่วไปของผู้มีรายได้น้อย

5.2 กิจกรรม และลักษณะพฤติกรรมของผู้มีรายได้น้อยภายในพื้นที่วางชั้นล่าง ภายในที่อยู่ อาศัยของผู้มีรายได้น้อย

5.3 สภาพแวดล้อมกายภาพภายในพื้นที่วางชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย

5.1 ลักษณะทั่วไปของผู้มีรายได้น้อย

ผู้พักอาศัยภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยโครงการบ้านเอื้ออาทร รังสิตคลองสามที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 49 หลังคาเรือน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 25- 59 ปี(ร้อยละ 79.6) (ดูตารางที่ 5.1)

สถานภาพส่วนใหญ่สมรส (ร้อยละ 75.5) จำนวนสมาชิกที่อาศัยอยู่ภายในบ้านส่วนใหญ่ จำนวนตั้งแต่ 3-5 คน (ร้อยละ 75.5) จำนวนเด็กภายในบ้านพักอาศัยต่อหนึ่งหลัง ส่วนใหญ่มีเด็ก 1 คน (ร้อยละ 62.5) (ดูตารางที่ 5.1)การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 48.6) (ดู ตารางที่ 5.2)

สำหรับข้อมูลด้านอาชีพส่วนใหญ่เป็นพ่อบ้าน/แม่บ้านและรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 28.6) รายได้ ต่อเดือนของผู้พักอาศัยมากกว่าครึ่งอยู่ในระดับ 10,000 – 20,000 บาท (ร้อยละ 54.3) (ดูตารางที่ 5.2)

ภูมิฐานะเดิมของผู้พักอาศัยก่อนที่จะมาอยู่อาศัยภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร ส่วนใหญ่อยู่ใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล (ร้อยละ 39.6) ประเภทของที่อยู่อาศัยเดิมมากกว่าครึ่งเป็นบ้านเดี่ยว (ร้อย ละ 55.1) สถานภาพของที่อยู่เดิม มากกว่าครึ่งเช่า (ร้อยละ 55.1) (ดูตารางที่ 5.2)

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) อายุ , สถานภาพ , จำนวนสมาชิกภายในบ้าน, จำนวนเด็ก

อายุ		ร้อยละ (%)	สถานภาพสมรส		ร้อยละ (%)
		25-35 ปี			32.7
46- 59 ปี	30.6		โสด	14.3	
36-45 ปี	16.3		หม้าย – หย่าร้าง	10.2	
60 ปีขึ้นไป	12.2				
ต่ำกว่า 25 ปี	8.2				
รวม	100 (%)		รวม	100 (%)	
จำนวนสมาชิกภายในบ้าน	3 คน	26.5	จำนวนเด็ก	1	62.5
	4 คน	24.5		2	25
	5 คน	24.5		3	6.3
	2 คน	10.5		4	6.3
	6 คน	6.1			
	7 คน	4.1			
	1 คน	2			
	8 คน	2			
รวม	100 (%)		รวม	100 (%)	

ข้อสังเกตจากผลการศึกษาในส่วนนี้ คือ อายุของผู้ที่พักอาศัยเป็นช่วงอายุ วัยกลางคนเป็นกลุ่มคน ที่เป็นครอบครัวขยาย อยู่กันเป็นครอบครัวสถานภาพของผู้ที่พักอาศัยส่วนใหญ่อยู่ในสถานสมรส สมาชิกในครอบครัวจะมีตั้งแต่ 3-5 คนขึ้นไป ซึ่งสมาชิกในครอบครัวนี้จะมีบุตรเป็นสมาชิกอาศัยอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นทำให้ทราบได้ว่าผู้ที่พักอาศัยนั้นอยู่อาศัยกันเป็นครอบครัวซึ่งต้องมีการใช้พื้นที่มากกว่าการอาศัยอยู่แบบส่วนตัว

ตารางที่ 5.2 แสดงค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) ด้านการศึกษา, อาชีพ, รายได้, ภูมิลำเนาเดิม, ประเภทของที่พักอาศัย

ด้านการศึกษา	ร้อยละ (%)	อาชีพ	ร้อยละ (%)
มัธยมศึกษา	48.6	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	28.6
ประถมศึกษา	22.9	รับจ้างทั่วไป	20.4
ปริญญาตรี	17.1	ธุรกิจส่วนตัว	16.3
อนุปริญญาโท	8.6	อื่นๆ	14.3
ปริญญาโท	2.9	ค้าขาย	8.2
		เอกชน	6.1
		รัฐวิสาหกิจ	4.1
		รับราชการ	2
รายได้	ร้อยละ (%)	ภูมิลำเนาเดิม	ร้อยละ (%)
10,000-20,000 บาท	54.3	กรุงเทพฯ	39.6
ต่ำกว่า 10,000 บาท	21.7	ต่างจังหวัด	37.5
20,001-30,000 บาท	17.4	เขตปริมณฑล	22.9
มากกว่า 40,001 บาท	4.3		
30,001-40,000 บาท	2.2		

ข้อสังเกตจากผลการศึกษาในส่วนนี้ คือ อาชีพส่วนใหญ่ของผู้พักอาศัยภายในบ้านเอื้ออาทร เป็นพ่อบ้าน/แม่บ้าน ซึ่งในการเก็บข้อมูลจากการสอบถามและสัมภาษณ์นั้นผู้ที่ให้สัมภาษณ์เป็น พ่อบ้าน/แม่บ้านเป็นเพียงผู้พักอาศัยซึ่งเป็นบิดา มารดาของเจ้าของบ้าน ซึ่งในช่วงเวลาที่สัมภาษณ์ เป็นวันจันทร์ที่ 8 มกราคม 2550 และวันจันทร์ที่ 15 มกราคม 2550 ช่วงวันเวลาที่เจ้าของบ้านหรือ บุตรของผู้ตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์นั้นทำงานทำให้คำตอบของอาชีพผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ คือพ่อบ้านและแม่บ้าน

ฉะนั้นในความเป็นจริงแล้วอาชีพของเจ้าของบ้านส่วนใหญ่่นั้นเป็นพนักงานบริษัททั้งเอกชน และรัฐวิสาหกิจซึ่งทำงานในโรงงานพื้นที่ใกล้เคียง

ในส่วนอาชีพรับจ้างทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว อื่นๆ (นักเรียน นักศึกษา) ค้าขาย เอกชน รัฐวิสาหกิจ รับราชการ นั้นเป็นอาชีพของผู้พักอาศัยจริงๆ

ระดับรายได้ของผู้พักอาศัยโครงการบ้านเอื้ออาทรนั้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ 10,000-20,000 บาท ซึ่งในความเป็นจริงแล้วระดับรายได้นั้นต้องสอดคล้องกับอาชีพ ซึ่งอาชีพของผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ คือพ่อบ้าน/แม่บ้านถึงแม้ผู้ตอบเป็นพ่อบ้านแม่บ้านซึ่งอยู่บ้านไม่มีรายได้ไม่ใช่เจ้าของบ้าน แต่สามารถทราบถึงรายได้ของครอบครัวได้

ผู้พักอาศัยมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล เพราะเนื่องในอดีตอยู่ในวัยทำงานอยู่อาศัยตัวคนเดียว แต่เนื่องจากในปัจจุบันมีการอยู่อาศัยมีคู่ มีการแต่งงานเป็นครอบครัวจึงจำเป็นต้องขยายพื้นที่เพื่อรองรับจำนวนผู้อาศัยภายในครอบครัวและสมาชิกใหม่ภายในครอบครัวที่จะขยายต่อไป เมื่อได้รับสิทธิ์จากโครงการบ้านเอื้ออาทรครอบครัวมีสมาชิกใหม่ เนื่องจากเจ้าของบ้านนั้นต้องทำงานหาเลี้ยงชีพ จึงจำเป็นต้องให้บิดามารดาของตนมาเลี้ยงบุตร ซึ่งคำตอบจากการสอบถามและสัมภาษณ์ของผู้อยู่อาศัยอีกจำนวนหนึ่งมีภูมิลำเนาเดิมมาจากต่างจังหวัดซึ่งกลุ่มนี้อาจเป็นพ่อแม่ของผู้พักอาศัยที่ย้ายมาเพื่อมาเฝ้าบ้าน เลี้ยงลูกหลานนั่นเอง

สาเหตุที่ย้ายจากที่อยู่เดิมมีสาเหตุต่างๆ ดังนี้ ส่วนใหญ่เป็นบ้านเช่า (ร้อยละ 38.8) (ดูตารางที่ 5.3)

ตารางที่ 5.3 แสดงค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) สาเหตุที่ย้ายจากที่อยู่เดิม

สาเหตุที่ย้ายจากที่อยู่เดิม	ร้อยละ (%)
เป็นบ้านเช่า	38.8
อื่น ๆ	28.6
แยกครัวเรือนใหม่	20.4
ที่อยู่เดิมอยู่ต่างจังหวัด	12.2
สภาพแวดล้อมไม่ดี	6.1
สิ้นสุดระยะเวลาเช่า	4
ไกลที่ทำงาน	2

ดังนั้น การวางแผนทั้งในการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย จึงต้องคำนึงถึงลักษณะทั่วไปของผู้มีรายได้น้อยเป็นสำคัญ โดยเฉพาะจำนวนของผู้พักอาศัย ซึ่งจะส่งผลต่อกิจกรรม พฤติกรรมและการใช้พื้นที่

5.2 กิจกรรม ลักษณะพฤติกรรม และเครื่องเรือนของผู้มีรายได้น้อยภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย

ผลการศึกษาด้านกิจกรรม ลักษณะพฤติกรรมและเครื่องเรือนของผู้มีรายได้น้อย ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในโครงการบ้านเอื้ออาทร จากการสอบถาม สัมภาษณ์และสังเกตการณ์ จำนวนทั้งหมด 49 หลังคาเรือน สามารถจัดกลุ่มกิจกรรมของผู้พักอาศัยตามลักษณะของกิจกรรมของผู้มีรายได้น้อย ได้ 2 กลุ่ม ดังนี้

- 5.2.1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่
- 5.2.2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วนนอกประสงค์ (ส่วนA) เต็มพื้นที่
  - 5.2.2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย
  - 5.2.2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์
- 5.2.3 เครื่องเรือนและอุปกรณ์ประกอบ ประกอบการใช้งาน ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่
พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

กิจกรรม ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม														
	นั่งเล่น/รับแขก	ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง	เลี้ยงเด็ก	อ่าน/เขียนหนังสือ	ทำงานคอมพิวเตอร์	รับประทานอาหาร	แต่งตัว	ทำงานบ้าน	เตรียมอาหาร	เลี้ยงสัตว์	เก็บรถ/จอดรถ	นอน	ทำหัตถ์การ	รวม	ร้อยละ (%)
ประเภทอุปกรณ์ประกอบ															
กระจก	-	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	-	3	7.1
ที่รองรีด	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	2	4.8
หมอนหนุน	24	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	24	<u>57.1</u>
ที่นอน	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	14.3
เสื่อ	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	7.1
พรมจีนปูพื้น	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0
หิ้งสักการะ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	3	7.1
จักรเย็บผ้า	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1	2.4
ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า															
โทรทัศน์	-	17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	17	26.2
เครื่องเสียง	-	8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8	12.3
คอมพิวเตอร์	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.5
พริ้นเตอร์	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.5
พัดลม	18	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	18	<u>27.7</u>
กระติกน้ำร้อน	-	-	1	-	-	-	-	-	4	-	-	-	-	5	7.7
หม้อหุงข้าว	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	3	4.6
ไมโครเวฟ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0
ตู้เย็น	10	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	11	16.9
เครื่องซักผ้า	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1	1.5

หมายเหตุ : ตัวอักษรสีเข้ม และขีดเส้นใต้ หมายถึง อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรมที่มีอยู่ภายในกิจกรรมนั้นๆ ของผู้มีรายได้น้อยที่มีการใช้งานมากที่สุด

จากการศึกษาประเภทกิจกรรมและการใช้พื้นที่ในการประกอบกิจกรรมของผู้พักอาศัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้น จะแบ่งประเภทของกิจกรรมได้เป็น 14 กิจกรรม ซึ่งในหัวข้อที่ 5.1 กิจกรรมและลักษณะพฤติกรรมของผู้มีรายได้น้อยภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย จะมีการแบ่งกิจกรรมเพียง 13 กิจกรรมเท่านั้นเนื่องจากกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขก

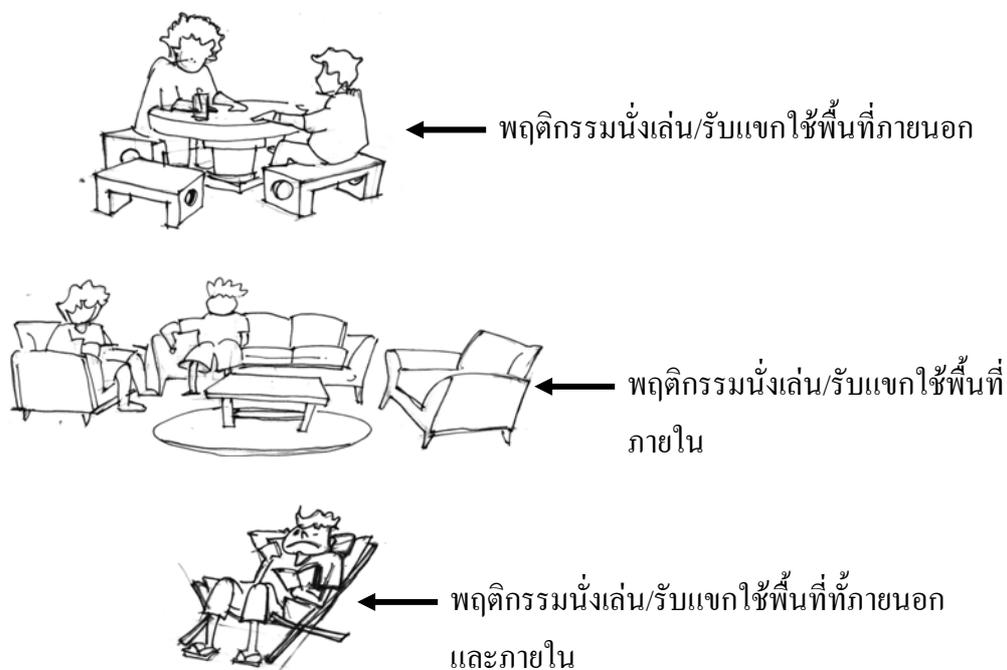
นั้น จากการศึกษาพบว่ากิจกรรมดังกล่าวใช้พื้นที่เดียวกัน ผู้วิจัยจึงรวมเป็นหัวข้อกิจกรรมเดียวกัน มีรายละเอียด ดังนี้

5.2.1 กลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและกิจกรรมต้อนรับแขกนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งพบว่าการใช้พื้นที่นั้นทับซ้อนกัน ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาวิจัยกิจกรรมนี้พร้อมกัน โดยแบ่งตามประเภทของบ้านพักอาศัย ได้ดังนี้ คือ

1) กิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขกของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ กิจกรรมของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ใช้ชีวิตประจำอยู่บ้านและใช้พื้นที่ในส่วนนั่งเล่น/นอนเล่นจะใช้พื้นที่ในส่วน B(ห้องอเนกประสงค์) มากที่สุด โดยที่ในเวลาช่วงเช้าและเย็นจะใช้พื้นที่ในโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (คูตารางที่ 5.4) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ เก้าอี้ ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุด คือ หมอนหนุน และประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ พัดลม

พฤติกรรม ลักษณะพฤติกรรมการใช้พื้นที่ของกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและกิจกรรมต้อนรับแขก การใช้พื้นที่ในโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ครั้งหนึ่งมีการใช้เครื่องเรือนประเภทม้านั่ง ชุดโต๊ะหิน แคร่(ร้อยละ 50) ใช้เก้าอี้พลาสติก(ร้อยละ 21.4) และ โซฟา(ร้อยละ 7.1) เก้าอี้ยาว(ร้อยละ 7.1) เก้าอี้ครึ่งนั่งครึ่งนอน(ร้อยละ 7.1) ถังสี่ (ร้อยละ 7.1) นั่งกับพื้น(ร้อยละ 7.1)(คูตารางที่ 5.5)

ภาพที่ 5.1 พฤติกรรมนั่งเล่นและต้อนรับแขก

ตารางที่ 5.5 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่โรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
แคร่, ม้านั่ง, โต๊ะหิน	7	50
เก้าอี้พลาสติก	3	21.4
โซฟา, เก้าอี้ไม้	1	7.1
เก้าอี้เครื่องนึ่งเครื่องนอน	1	7.1
ถังสี	1	7.1
นั่งกับพื้น	1	7.1
รวม	14	100

หมายเหตุ: การใช้งานในพื้นที่ในส่วนโรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) นี้จากกลุ่มตัวอย่าง 17 หลังคาเรือน พบว่ามีผู้ใช้งานในพื้นที่โรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) จำนวน 14 หลังคาเรือนเท่านั้น

ข้อสังเกตจากการศึกษากิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและกิจกรรมต้อนรับแขกในพื้นที่โรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) พบว่าผู้พักอาศัยจะไม่นิยมนั่งกับพื้นเนื่องจากเป็นพื้นที่โล่ง มีฝุ่นละอองและมีการใช้งานเดินสัญจรในพื้นที่โรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ตลอดทำให้การนั่งกับพื้นนั้นไม่เหมาะสมผู้พักอาศัยจึงมีการนั่งบนเครื่องเรือนต่างๆ เช่น แคร่ ม้านั่ง เก้าอี้ เป็นต้น

พฤติกรรมการใช้พื้นที่ของกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและกิจกรรมต้อนรับแขก การใช้พื้นที่ในหึ่งอเนกประสงค์ (ส่วน B) พบว่าเกินกว่าครึ่งผู้พักอาศัยจะมีพฤติกรรมนั่งกับพื้น โดยไม่มีเครื่องเรือน(ร้อยละ52.9) พฤติกรรมโซฟา, เก้าอี้ไม้ยาว, เก้าอี้และนั่งกับพื้น(ร้อยละ35.3) และพฤติกรรมนั่งบนโซฟา, เก้าอี้ไม้ยาว, เก้าอี้(ร้อยละ11.8) (ดูตารางที่ 5.6)

ตารางที่ 5.6 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่หึ่งอเนกประสงค์ (ส่วน B) ของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งกับพื้นไม่มีเครื่องเรือน	9	52.9
โซฟา, เก้าอี้ไม้ยาว, เก้าอี้และนั่งกับพื้น	6	35.3
โซฟา, เก้าอี้ไม้ยาว, เก้าอี้	2	11.8
รวม	17	100

ข้อสังเกตจากการศึกษากิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและกิจกรรมต้อนรับแขกในพื้นที่ ในห้อง
อเนกประสงค์ (ส่วน B)พบว่าส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยนั้นไม่มีการใช้เครื่องเรือนพื้นที่ในการประกอบ
กิจกรรมในส่วนนี้จะเป็นพื้นที่โล่ง เพราะผู้พักอาศัยจะสามารถใช้พื้นที่ในส่วนนี้ได้หลากหลาย
กิจกรรม

เครื่องเรือน ภายในกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขกภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มี
รายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ ประกอบด้วย เก้าอี้,
โซฟา 3 ที่นั่ง , เก้าอี้ไม้, ชุดม้านั่ง, ชั้นวางของ, โต๊ะอเนกประสงค์, ตู้วางของและตู้โชว์ , โต๊ะญี่ปุ่น,
โดยมีขนาดมาตรฐานเครื่องเรือนทั่วไป (ขนาด 1/ที่นั่ง = 0.45x0.45 ม.) แตกต่างกันไปที่ รูปแบบ,
วัสดุและสี โดยมีรายละเอียดของการศึกษาดังต่อไปนี้

เก้าอี้พลาสติก มีทั้งแบบมีเท้าแขนและไม่มีเท้าแขน ซึ่งเก้าอี้ในลักษณะนี้จะมีวางขายทั่วไป
ตามท้องตลาด มีสีสันทันแตกต่างกันออกไป เช่น สีแดง สีขาว สีเขียว เป็นต้น

รูปแบบของโซฟา 3 ที่นั่ง ส่วนใหญ่ทำจากโครงไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกัน
ออกไป เช่น สีฟ้า สีเขียว สีดำและสีครีม เป็นต้นมีทั้งแบบที่เป็นชั้นเดียว 3 ที่นั่งและแบบที่เป็น 1 ที่
นั่ง โดยวางเรียงจัดตามความพอใจของผู้พักอาศัย โดยเมื่อผู้พักอาศัยได้เลือกซื้อชุดรับแขกแบบ
โซฟาแบบนี้มา จะมีโต๊ะกลางอยู่ในชุดด้วย ซึ่งลักษณะของโต๊ะกลางนั้นจะใช้วัสดุพื้นผิวด้านบน
เป็นกระจกสีชาและตัวโครงสร้างของโต๊ะกลางจะเป็นเหล็กพ่นสีดำ

เก้าอี้ไม้ จะ ใช้ไม้จริง เช่น ไม้สัก ทำสี่เหลี่ยมเงาธรรมชาติมีเท้าแขนทั้ง 2 ข้างผนังพิงและที่นั่ง
จะเป็นแผ่นไม้เรียบ มีทั้งแบบ 3 ที่นั่งมีขนาดประมาณ 0.60x1.80x0.45 ม.และแบบที่เป็นเก้าอี้เท้า
แขน ขนาดประมาณ 0.55x0.55x0.45 ม. ซึ่งจะมีจำหน่ายตามร้านเฟอร์นิเจอร์และรถเร่ขาย

เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน ใช้วัสดุ โครงสร้างเป็นท่อเหล็กส่วนที่นั่งเป็นผ้า สามารถปรับนั่งปรับนอน
ได้ เมื่อเลิกใช้งานสามารถพับเก็บได้ มีขนาดประมาณ 0.55x1.00x0.45 ม.

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว บ้านของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่
ใช้ ชุดม้านั่ง ซึ่งมีขายตามท้องตลาดทั่วไปโดยผู้พักอาศัยนั้นจะนำมาวางไว้ในพื้นที่ส่วน A(โถง
อเนกประสงค์) และส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) ชุดม้านั่งนี้มีรูปแบบทำมาจากซีเมนต์ทาสี หรือเป็น
หินขัดหล่อ ออกมา โดยจะมีม้านั่ง 4 ตัว และมีโต๊ะกลางซึ่งลักษณะของโต๊ะกลางนั้นก็แตกต่างกัน
ออกไปทั้งในรูปแบบของ สีเหลี่ยม วงรี เป็นต้น

ชั้นวางของ

ชั้นวางของ เป็นเครื่องเรือนผู้พักอาศัยใช้ในการวางของอุปกรณ์ต่างๆ ชั้นวางของนั้นมีหลาย
วัสดุแตกต่างกันไป เช่น วัสดุเป็น ไม้ เส้นลวดชุบเคลือบพลาสติก เหล็ก และ พลาสติก เป็นต้น
ขนาด 0.30x 0.45x0.45 ม.

โต๊ะอเนกประสงค์

โต๊ะอเนกประสงค์ คือ โต๊ะผู้มีรายได้น้อยใช้ได้หลากหลายประโยชน์ใช้สอย เช่น วางของ อ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ใช้เป็นโต๊ะรับประทานอาหาร โดยโต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75ม. วัสดุที่ใช้ พื้นผิวด้านบน เป็น ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด, กระจกอัด, อลูมิเนียม, เหล็กขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่

ตู้วางของและตู้โชว์

ตู้วางของและตู้โชว์ส่วนใหญ่จะใช้ในการวางของสวยงาม ของสะสม หนังสือ ซึ่งรูปแบบของตู้วางของและตู้โชว์จะเป็นแบบ Knockdown วัสดุที่ใช้เป็นแผ่น ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลายไม้ สีบิช สีไอ้ค เป็นต้นโดยจะมีบานเปิดด้านบนเป็นบานเปิดกระจกใส ด้านล่างตู้เป็นบานไม้ทึบ ภายในตู้จะมีชั้น ขนาดของตู้ 0.40x0.60x1.80 ม.

โต๊ะญี่ปุ่น

โต๊ะญี่ปุ่นเป็นเครื่องเรือนที่สามารถใช้ได้หลากหลายประโยชน์ใช้สอย เช่น ทำงานอดิเรก รับประทานอาหาร, เขียนหนังสือ เนื่องจากพื้นที่ของที่พักอาศัยนี้มีพื้นที่ค่อนข้างจำกัด โต๊ะญี่ปุ่นนั้นเมื่อใช้งานเสร็จสามารถพับเก็บได้ ไม่เกะกะและไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ในการทำงาน รูปแบบของโต๊ะญี่ปุ่นที่พบมีขนาด 0.40x0.60x0.35, 0.80x0.80x0.75 ม. พื้นผิวด้านบนเป็นแผ่น ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลามิเนตลวดลาย ธรรมชาติ ลายไม้ ลายการ์ตูน ต่างๆ เป็นต้น ขาของโต๊ะญี่ปุ่นเป็นขาเหล็ก ในบางบ้านพักอาศัยมีการใช้ท่อพีวีซีในการต่อขาเพื่อความสูงของโต๊ะ

ลิ้นชักใส่ของ

ลิ้นชักใส่ของใช้ใส่วางของจะเป็นลิ้นชัก Knockdown พลาสติกมีจำนวนชั้น 4 ชั้น เป็นลิ้นชักพลาสติกซึ่งมีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไป มีมากมายหลากสี

อุปกรณ์ประกอบการใช้สอยของชุดนั่งเล่น/นอนเล่นและรับแขกนี้จะเป็นหมอนหนุนหรือหมอนอิง ซึ่งผู้พักอาศัยใช้สำหรับหนุนพักผ่อนในบางช่วงเวลา

ตัวอย่าง เก้าอี้พลาสติก มีทั้งเก้าอี้ท้าวแขนและเก้าอี้ไม่มีท้าวแขน เก้าอี้ในลักษณะนี้จะมีวางขายทั่วไปตามท้องตลาด หาซื้อได้ง่าย สีสีแตกต่างกันออกไป เป็นเครื่องเรือนที่ใช้ในกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก กลุ่มที่นิยมใช้ คือ ผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1

ตัวอย่าง เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน ใช้วัสดุ
โครงสร้างเป็นท่อเหล็กส่วนที่นั่งเป็นผ้า
สามารถปรับนั่งปรับนอนได้ เมื่อเลิกใช้งาน
สามารถพับเก็บได้ มีขนาดประมาณ
0.55x1.00x0.45 ม.

ตัวอย่าง เครื่องเรือนรับแขกและใช้นั่งเล่น ชุดม้าหิน
โดยผู้พักอาศัยนั้นจะนำมาวางไว้ในพื้นที่ส่วน A
(ลานอเนกประสงค์ที่จอดรถเดิม) และส่วน C (พื้นที่
ข้างบ้าน) ทำมาจากซีเมนต์ทาสี หรือเป็นหินขัดหล่อ
ออกมา โดยจะมีม้านั่ง 4 ตัว และมีโต๊ะกลาง

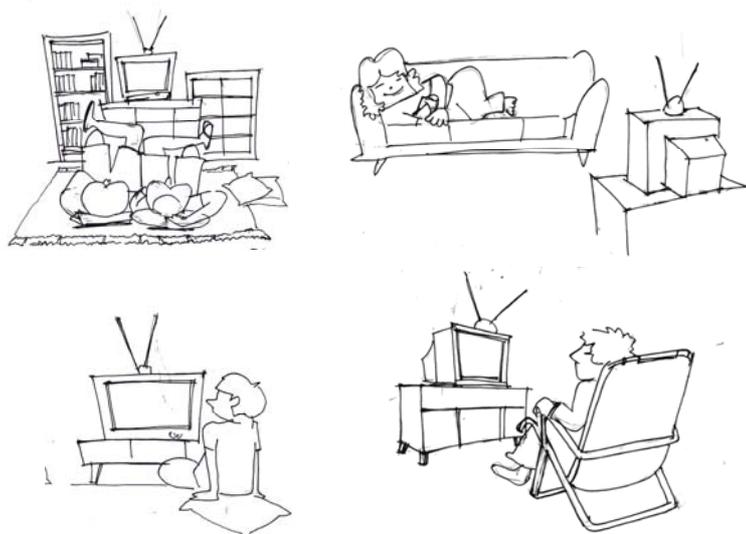

ตัวอย่าง ชั้นวางของ ทำจากเหล็กพ่นสีดำใช้
วางของได้หลากหลายขนาด 0.30x
0.45x0.80 ม.

ภาพที่ 5.2 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก

2) กิจกรรมคู่มือทาสีของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมคู่มือทาสีภายในบ้านพักอาศัยส่วนใหญ่จะเป็นตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ ทับซ้อนกับพื้นที่นั่งเล่น/
นอนเล่นและดื่มน้ำรับแขกซึ่งเป็นพื้นที่เดียวกัน และพบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (คูตารางที่
5.4) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ตู้วางโทรทัศน์และเครื่องเสียง ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่
ใช้มากที่สุด คือ โทรทัศน์ ในกิจกรรมนี้ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่ทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่น
ฉะนั้นในกิจกรรมคู่มือทาสีนี้จึงไม่มีอุปกรณ์ที่ใช้เนื่องจากใช้อุปกรณ์ร่วมกับกิจกรรมนั่งเล่น/นอน
เล่น และประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ โทรทัศน์

ภาพที่ 5.3 แสดงพฤติกรรมการดูโทรทัศน์

พฤติกรรมในการดูทีวีที่บ้านพักอาศัยประเภทนี้คือ การนั่ง การนอน โดยที่การนั่งนั้นก็แบ่งออกเป็น นั่งบนพื้น นั่งนอนบนเครื่องเรือนต่างๆ เช่น เก้าอี้ โซฟา เก้าอี้ครั้งนั่งครั้งนอน เป็นต้น การนอนนั้นก็อาจนอนบนโซฟา หรือนอนบนพื้น(ดูภาพที่ 5.3) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมดูทีวีส่วนใหญ่ก็นั่งนอนบนพื้น (ร้อยละ 64.7) นั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้และนั่งกับพื้น(ร้อยละ 29.4) และนั่งบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้ (ร้อยละ 5.9) (ดูตารางที่ 5.7)

ตารางที่ 5.7 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมดูโทรทัศน์ ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มี การต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้ และนั่งนอนบนพื้น	5	29.4
นั่งนอนบนพื้น	11	64.7
นั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟาเก้าอี้	1	5.9
รวม	17	100

ข้อสังเกตจากการศึกษาพฤติกรรมดังกล่าว ทำให้ทราบว่าพฤติกรรมการดูโทรทัศน์ของบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มี การต่อเติมปิดล้อมพื้นที่จะมีพฤติกรรมดูโทรทัศน์ส่วนใหญ่ก็นั่งนอนบนพื้น (ร้อยละ 64.7) ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยจากสภาพเศรษฐกิจ รายได้ของครอบครัว

เครื่องเรือนภายในกิจกรรมดูโทรทัศน์ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย ประกอบด้วย ตู้วางโทรทัศน์ โซฟา ชั้นวางของ

ตู้วางโทรทัศน์

ตู้วางโทรทัศน์และเครื่องเล่นวีซีดี ดีวีดี และเครื่องเสียง ที่พบจากการศึกษา คือ

- ตู้วางโทรทัศน์เครื่องเสียง แบบ Knockdown ใช้ไม้ปาร์ติเกิลบอร์ด ปิดผิวลายไม้สีบีช สีไม้ แอช สีโอ๊ค สีเทาลายหินแกรนิตและแบบพ่นสีพลาสติก ตู้มีขนาด 0.60x0.80x0.90, 0.60x1.20x1.10, 0.60x1.20x1.80 ม. ด้านบนใช้วางโทรทัศน์ด้านล่าง เป็นชั้นวางเครื่องเล่นซีดี ดีวีดี มีชั้นสำหรับวางซีดี มีชั้นวางบานเปิดกระจกใช้วางเครื่องเสียง และอาจมีลิ้นชักซึ่งตู้วางโทรทัศน์ในรูปแบบนี้ผู้พักอาศัยจะนิยมใช้กันมาก

โซฟา

รูปแบบของโซฟา 3 ที่นั่ง ส่วนใหญ่ทำจากโครงไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป เช่น สีฟ้า สีเขียว สีดำและสีครีม เป็นต้นมีทั้งแบบที่เป็นชั้นเดียว 3 ที่นั่ง

ชั้นวางของ

ชั้นวางของใช้วัสดุหลายชนิด เช่น ชั้นวางของที่ทำจากไม้, ชั้นวางของที่ทำจากเส้นเหล็กเส้น ลวดชุบพลาสติก, ชั้นวางของที่ทำจากเหล็กพ่นสีและชั้นวางที่ทำจากพลาสติก ขนาดของชั้นวางของ 0.35x0.60x1.10, 0.50x0.50x1.10, 0.40x0.60x0.80 เป็นต้น

ตัวอย่าง ตู้วางทีวีใช้ไม้ปาร์ติเกิลบอร์ด ปิดผิวลายไม้สีบีช สีไม้แอช สีโอ๊ค สีเทาลายหินแกรนิตและแบบพ่นสีพลาสติก ตู้มีขนาด 0.60x0.80x0.90, 0.60x1.20x1.10, 0.60x1.20x1.80 ม. ด้านบนใช้วางโทรทัศน์ด้านล่าง เป็นชั้นวางเครื่องเล่นซีดี ดีวีดี มีชั้นสำหรับวางซีดี มีชั้นวางบานเปิดกระจกใช้วางเครื่องเสียง

ตัวอย่าง ส่วนใหญ่ทำจากโครงไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป เช่น สีฟ้า สีเขียว สีดำและสีครีม เป็นต้นมีทั้งแบบที่เป็นชั้นเดียว 3 ที่นั่ง และ 1 ที่นั่ง

ภาพที่ 5.4 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง

3) กิจกรรมเลี้ยงเด็กบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า อุปกรณ์ประกอบกิจกรรม (คูตารางที่ 5.4) ประเภทเครื่องเรือนหรืออุปกรณ์ประกอบที่ใช้มากที่สุด คือ เพลเด็ก เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ กระจกน้ำร้อน

ภาพที่ 5.5 พฤติกรรมการเลี้ยงเด็กของผู้พักอาศัย

พฤติกรรมในการเลี้ยงเด็กของผู้พักอาศัย มีดังนี้ การเลี้ยงเด็กแบบให้เปลสำเร็จรูป นอนเปลผ้าที่ผู้พักอาศัยทำขึ้นเอง หรือให้เด็กนอนบนเบาะ ซึ่งทั้งสามลักษณะดังกล่าวมีพฤติกรรมและการใช้พื้นที่ใกล้เคียงกันและในการเลี้ยงเด็กนั้นผู้พักอาศัยจะต้องมีพื้นที่สำหรับวางของสัมภาระของเด็กทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นตะกร้าผ้า กระจกน้ำร้อน ที่วางอุปกรณ์ในการชงนม เป็นต้นและในกรณีของเด็กที่กำลังโตนั้นพื้นที่สำหรับคลาน เล่นของเล่นต่างๆ ผู้พักอาศัยต้องมีพื้นที่ที่ค่อนข้างโล่งเพื่อให้เด็กเล่นของเล่นและคลาน เป็นต้น

เครื่องเรือนในกิจกรรมเลี้ยงเด็กภายในบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อม มีดังนี้

เปลเด็ก

ในการศึกษาในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงเปลเด็กที่เป็นเหล็กเท่านั้น เนื่องจากเปลเด็กที่เป็นผ้านั้นเมื่อเลิกใช้งานก็ไม่ส่งผลในเรื่องพื้นที่เพราะผู้ใช้สามารถเก็บเปลได้ด้วยการถอดหรือปลดเชือกออกจากที่แขวนหรือผูกไว้

เปลเด็ก วัสดุโครงสร้างเป็นเหล็ก แล้วมีผ้าลูกไม้หรือผ้าตาข่ายคลุมเพื่อป้องกันยุงและแมลง มาต่่อมทำให้รับกวนการหลับนอนของเด็ก ขนาดของเปลเด็ก 0.80x1.20x1.00 ม.

ชั้นวางของ

ชั้นวางของใช้วัสดุหลายชนิด เช่น ชั้นวางของที่ทำจากไม้, ชั้นวางของที่ทำจากเส้นเหล็กเส้น ลวดชุบพลาสติก, ชั้นวางของที่ทำจากเหล็กพ่นสีและชั้นวางที่ทำจากพลาสติก ขนาดของชั้นวางของ 0.35x0.60x1.10, 0.50x0.50x1.10, 0.40x0.60x0.80 เป็นต้น

ตัวอย่าง เปลเด็ก ใช้วัสดุโครงสร้างเป็นเหล็ก แล้วมี
ผ้าลูกไม้หรือผ้าตาข่ายคลุมเพื่อป้องกันยุงและแมลง
มาไต่ตอมทำให้รบกวนการหลับนอนของเด็ก ขนาด
ของเปลเด็ก 0.80x1.20x1.00 ม.

ตัวอย่าง ชั้นวางของทำจากไม้ ขนาด
0.40x0.60x0.80 ม.

ภาพที่ 5.6 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมเลี้ยงเด็ก

4) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.7) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้ คือ เก้าอี้ เก้าอี้สำนักงาน โต๊ะ
ทำงาน โต๊ะทำงาน โต๊ะอ่านหนังสือ

ภาพที่ 5.7 พฤติกรรมการอ่านหนังสือ

พฤติกรรม การอ่านหนังสือบนของผู้พักอาศัยในกลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิด
ล้อมพื้นที่ พบว่า นั่งอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบนโต๊ะทำงาน หรือ โต๊ะอ่านหนังสือ (ร้อยละ 100)
(จากตารางที่ 5.8) ซึ่งจากการศึกษาในกลุ่มนี้ผู้ศึกษาจะศึกษาจากลักษณะทางกายภาพที่พบเห็นซึ่งมี
ทั้ง โต๊ะทำงานสำหรับผู้ใหญ่และ โต๊ะอ่านหนังสือสำหรับเด็ก

ตารางที่ 5.8 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบนโต๊ะทำงาน	2	100
รวม	2	100

เครื่องเรือนประกอบกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ภายในกลุ่มตัวอย่างบ้านพักอาศัยบ้านที่ไม่มีการต่อเติมแบบปิดล้อม

เก้าอี้

เก้าอี้มี 2 ประเภทด้วยกันคือ

- เก้าอี้พลาสติก ซึ่งมีขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.45, 0.28x0.28x0.30 ม. ซึ่งมีหลากหลายสี เช่น สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว เป็นต้น ซึ่งเก้าอี้ประเภทนี้หาซื้อได้ง่าย ราคาถูก
- เก้าอี้โครงสร้างเหล็ก มีเบาะนั่งหุ้มพองน้ำ ขนาด 0.48x0.45x0.45 ม.

โต๊ะอเนกประสงค์

เป็นโต๊ะที่สามารถใช้ได้หลากหลายกิจกรรม ซึ่งมีวัสดุพื้นผิวด้านบนเป็นไม้จริง ไม้อัด ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่ โต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75ม.

โต๊ะทำงาน

โครงสร้างและตัวโต๊ะเป็นเหล็กพ่นสี พื้นผิวด้านบนเป็นเหล็กและวางด้วยกระจกใส ด้านล่าง Top มีลิ้นชัก สำหรับใส่ของ ขนาด 0.80x1.60x0.80 ม.

โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก

โครงสร้างของโต๊ะเป็นเหล็ก สามารถพับเก็บได้ พื้นผิวด้านบนโต๊ะมีลวดลาย กข ขนาด 0.40x0.60x0.60 ม.

ตัวอย่าง เก้าอี้สำนักงาน โครงสร้างเหล็ก มีเบาะนั่งหุ้มพองน้ำ ขนาด 0.48x0.45x0.45 ม.

ตัวอย่าง โต๊ะอ่านเขียนหนังสือเด็ก
โครงสร้างของโต๊ะเป็นเหล็ก สามารถพับ
เก็บได้ พื้นผิวด้านบนโต๊ะมีลวดลาย กข
ขนาด 0.40x0.60x0.60 ม.

ภาพที่ 5.8 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมอ่านหนังสือเขียนหนังสือ

5) ทำงานคอมพิวเตอร์บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า อุปกรณ์ประกอบ
พฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.9) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้ คือ โต๊ะคอมพิวเตอร์ เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้ คือ
คอมพิวเตอร์ และพริ้นเตอร์

ภาพที่ 5.9 กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ลักษณะพฤติกรรมการนั่งในการใช้งาน

พฤติกรรมทำงานคอมพิวเตอร์นั้นผู้พักอาศัยจะตั้งคอมพิวเตอร์บนโต๊ะวางคอมพิวเตอร์ โต๊ะ
ทำงาน ฉะนั้นพฤติกรรมการใช้งานคือ ผู้ใช้งานจะนั่งบนเก้าอี้ เก้าอี้สำนักงาน และมองหน้าจอที่วาง
อยู่บนโต๊ะวางคอมพิวเตอร์ (ดูภาพที่ 5.9) ซึ่งจากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์
ของผู้พักอาศัยนี้มีความเหมาะสมมากเนื่องจากการวาง ความสูงของโต๊ะ และการนั่งซึ่งนั่งบนเก้าอี้
ดีกว่าการนั่งทำงานคอมพิวเตอร์บนพื้นซึ่งทำให้ผู้ใช้อาจเกิดความเมื่อยล้าได้

6) กิจกรรมรับประทานอาหารบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า อุปกรณ์
ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.4) มีเครื่องเรือนน้อยชิ้นที่ประกอบกิจกรรมรับประทานอาหาร
ประเภทเครื่องเรือนที่ คือ โต๊ะญี่ปุ่น โต๊ะวางของอนกประสงค์ ลิ้นชัก เครื่องใช้ไฟฟ้า คือ ตู้เย็น

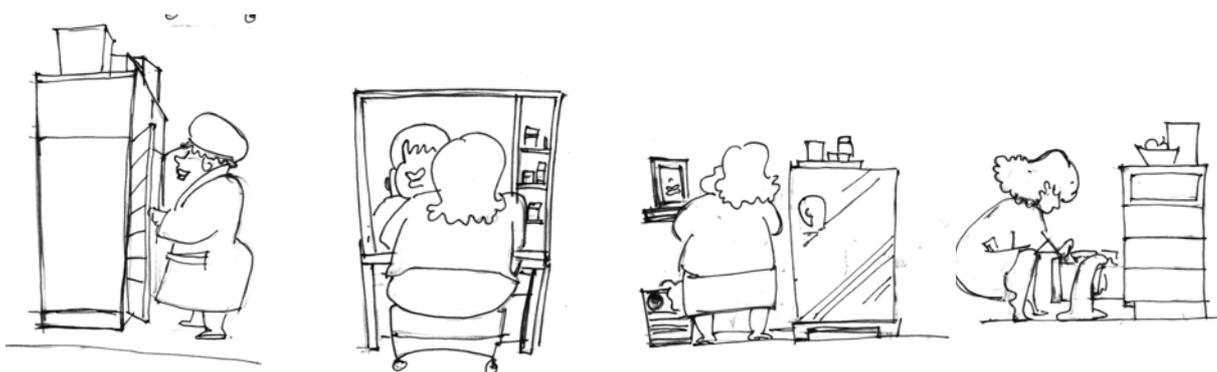
ภาพที่ 5.10 พฤติกรรมการรับประทานอาหารของผู้พักอาศัย

พฤติกรรมการรับประทานอาหาร คือ ผู้พักอาศัยนั่งรับประทานอาหารบนพื้น (ร้อยละ47.1) นั่งรับประทานอาหารบนพื้นและบนโต๊ะ ม้านั่ง โซฟา(ร้อยละ41.2) และนั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะ รับประทานอาหาร บนโซฟา เก้าอี้มีเท้าแขน(ร้อยละ11.8)(ดูตารางที่ 5.9) ซึ่งการรับประทานอาหารบนโต๊ะม้านั่ง โซฟา ต่างๆ นั้นเป็นพื้นที่ที่ทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่นนอนเล่น ซึ่งในบางครั้งผู้พักอาศัยนั้นมีการรับประทานอาหารที่ไม่พร้อมกัน จึงมีการรับประทานอาหารแบบดกกับข้าวราดข้าวใส่จาน ผู้พักอาศัยจึงไม่ต้องใช้โต๊ะในการวางอาหารจึงสามารถนั่งรับประทานอาหารบนเก้า โซฟาได้

ตารางที่5.9 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมรับประทานอาหาร ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งรับประทานอาหารบนพื้น	8	47.1
นั่งรับประทานอาหารบนพื้นและบนโต๊ะ ม้านั่ง โซฟา	7	41.2
นั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะ รับประทานอาหาร บนโซฟา เก้าอี้มีเท้าแขน	2	11.8
รวม	17	100

7) กิจกรรมแต่งตัวบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.4) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ตู้เสื้อผ้าและราวแขวนผ้า ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุด คือ กระจก

ภาพที่ 5.11 แสดงพฤติกรรมกรรมการแต่งตัว

พฤติกรรมกรรมการแต่งตัวของผู้พักอาศัยในกลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า ผู้พักอาศัย จะมีพฤติกรรมแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ แต่งตัว แต่งหน้าต่างๆ โดยการยื่นส่องกระจก และการแต่งตัวแต่งหน้าบน โต๊ะเครื่องแป้ง

เครื่องเรือนภายในกิจกรรมแต่งตัวภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย ประกอบด้วย ตู้เสื้อผ้า โต๊ะเครื่องแป้ง ลินชัก ราวแขวนผ้า

ตู้เสื้อผ้า

ตู้เสื้อผ้าภายในกิจกรรมแต่งตัวที่พบภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้พักอาศัย จากการศึกษาทั้งหมดพบว่าตู้เสื้อผ้าส่วนใหญ่เป็นตู้เสื้อผ้าสำเร็จรูปแบบ Knockdown ที่ทำจากไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด มีขนาดมาตรฐานตามที่มิชชาตามต้องตลาด ขนาด 0.60x1.20x2.00 ม., ขนาด 0.60x1.50x2.00 ม. ตู้ไม้อัด และเป็นตู้ไม้จริงด้านหน้าบานเป็นกระจก

รูปแบบของตู้เสื้อผ้า Knockdown 2 บานเปิดและมีลินชัก สีของตู้เสื้อผ้าเป็น สีบิช สีแอส สีไอ้ค โต๊ะเครื่องแป้ง

โต๊ะเครื่องแป้งของผู้พักอาศัยทั้ง 3 กลุ่มพบว่า เป็น โต๊ะเครื่องแป้งแบบสำเร็จรูป Knockdown มีกระจกเงา จะมีชั้นวางของด้านข้างและด้านล่างพื้นผิวด้านบนจะเป็นลินชักใหญ่ 1 ชั้น มีขนาด 0.60x0.80x1.80 ม. ทำจากไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด สีของโต๊ะเครื่องแป้ง เป็นลายไม้ต่างๆ สีแอส สีบิช และเป็นลายหินแกรนิต ซึ่งโต๊ะเครื่องแป้งนี้จะใช้คู่กับสตูลซึ่งมีขนาดประมาณ 0.35x0.35x 0.38 ม.

ลินชัก

ลินชัก สำหรับใส่เสื้อผ้าที่พับแล้ว หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการแต่งตัว ซึ่งลักษณะของลินชักจะเป็น ลินชัก Knockdown พลาสติกมีจำนวนชั้น 4 ชั้น ซึ่งมีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไปขนาด 0.30x0.55x1.10 ม.

ราวแขวนผ้า

ราวแขวนผ้าแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ราวแขวนผ้าแบบเป็นเหล็กเคลือบด้วยสีพลาสติก และราวแขวนผ้าแบบเป็นไม้ใช้แขวนผ้าขนหนูที่ใช้แล้ว ขนาดของราวแขวนผ้า 0.60x1.00x1.80 , 0.30x0.80x0.75 ม.

ซึ่งนอกจากเครื่องเรือนทั้ง 4 ชั้นที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ผู้พักอาศัยจะมีการใช้ราวแขวนผ้า ซึ่งมีทั้งแบบเป็นไม้ เป็นท่อเหล็กชุบเคลือบ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วผู้พักอาศัยจะใช้ท่อเหล็กมาวางในส่วนใต้บันไดและใช้เป็นราวแขวนผ้าได้ อุปกรณ์ในการแต่งตัวที่สำคัญ ชั้นหนึ่ง คือ กระจกเงา โดยที่ผู้พักอาศัยนั้นจะติดตั้ง

ภาพที่ 5.12 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมแต่งตัว

8) กิจกรรมทำงานบ้านบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.4) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ราวแขวนผ้า ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า คือ เครื่องซักผ้า กิจกรรมทำงานบ้าน ในการศึกษาครั้งนี้ จะศึกษาถึงกิจกรรม การซักผ้า รีดผ้า ของผู้พักอาศัยเท่านั้น(ดูภาพที่ 5.13)

ภาพที่ 5.13 พฤติกรรมของกิจกรรมทำงานบ้านซักผ้า รีดผ้า

พฤติกรรมในการทำงานบ้าน(ดูตารางที่ 5.10) การรีดผ้า พฤติกรรมการรีดผ้า คือ ผู้พักอาศัยจะนึ่งรีดผ้าทั้งในแบบที่เป็นที่รองรีดสำเร็จรูปหรือใช้ผ้าปูและรีด โดยที่พื้นที่ที่รีดจะต้องมีพื้นที่ และจะต้องมีที่แขวนเสื้อผ้าที่รีดแล้วด้วย เนื่องจากการรีดผ้าของผู้พักอาศัยนั้นจะใช้พื้นที่ในส่วนบริเวณพื้นที่ว่างด้านหน้าทีวี ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่จะทำการรีดผ้าไปและดูทีวีไปด้วย และพฤติกรรมการซักผ้าก็จะเป็นการซักผ้าด้วยมือหรือด้วยเครื่องซักผ้าและมีราวแขวนผ้าในพื้นที่ส่วนA(ลานอเนกประสงค์ที่จอดรถเดิม) และ C (พื้นที่ข้างบ้าน)

ตารางที่ 5.10 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมทำงานบ้าน ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
รีดผ้า	2	66.7
ซักผ้าด้วยเครื่องซักผ้า	1	33.3
รวม	3	100

เครื่องเรือนประกอบกิจกรรมทำงานบ้าน ได้แก่ อุปกรณ์ประกอบ คือ ราวแขวนผ้าและ ที่รองรีดเสื้อผ้า

ราวแขวนผ้า

เป็นอุปกรณ์ในการตากผ้า แขวนผ้า ใช้วัสดุเป็นเหล็กชุบเคลือบ ขนาด 0.60x0.90x1.30 ม.

ชั้นวางของ

ชั้นวางของใช้วัสดุหลายชนิด เช่น ชั้นวางของที่ทำจากไม้, ชั้นวางของที่ทำจากเส้นเหล็กเส้น ลวดชุบพลาสติก, ชั้นวางของที่ทำจากเหล็กพ่นสีและชั้นวางที่ทำจากพลาสติก ขนาดของชั้นวางของ 0.35x0.60x1.10, 0.50x0.50x1.10, 0.40x0.60x0.80 ม. เป็นต้น

ที่รองรีด

ที่รองรีดเป็นอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมทำงานบ้านซึ่งที่รองรีดเป็นอุปกรณ์ที่มีขายสำเร็จรูปตามท้องตลาด ขนาด 0.30x0.60x0.30 ม. และ 0.30x0.90 ความสูงสามารถปรับระดับได้ซึ่งอุปกรณ์ชิ้นนี้นอกจากจะใช้งานรีดผ้าแล้วยังสามารถทำเป็น โต๊ะเขียนหนังสือได้ด้วย การรีดผ้านั้นในบ้านพักอาศัยบางหลังไม่มีที่รองรีด ผู้พักอาศัยใช้ผ้าห่มปูบนพื้นแล้ววางผ้าที่จะรีดลงบนผ้าห่มแทนการใช้ที่รองรีด

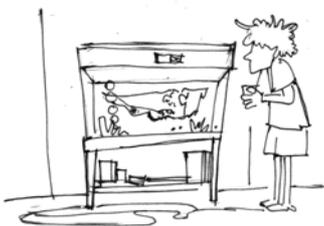

ภาพที่ 5.14 เครื่องเรือนของกิจกรรมทำงานบ้านซักผ้า รีดผ้า

9) กิจกรรมเตรียมอาหารบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.4) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ชั้นวางของ ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้ คือ กระจกน้ำร้อนและหม้อหุงข้าว

พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในกิจกรรมการเตรียมอาหารของผู้พักอาศัย คือ การวางหม้อหุงข้าว กระจกน้ำร้อนไฟฟ้า และสำหรับอาหาร ตู้กับข้าว ไว้ในพื้นที่ห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) ซึ่งจากการศึกษาอาจเกิดจากการรับประทานอาหารในพื้นที่โถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) และ ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ทำให้ง่ายต่อการใช้งาน เช่น หากผู้พักอาศัยต้องการที่จะดื่มกาแฟ หากผู้พักอาศัยตั้งกระจกน้ำร้อนไฟฟ้าไว้ในห้องครัวซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่ในสุดของบ้านทำให้เกิดเส้นทางสัญจรที่ยาว ผู้วิจัยจึงคิดว่าการที่ผู้พักอาศัยวางกระจกน้ำร้อนไว้ในพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) นั้นเพื่อความสะดวกต่อการใช้งาน

10) กิจกรรมเลี้ยงสัตว์บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่าการเลี้ยงสัตว์ของผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้ คือ สุนัขและปลา แต่การเลี้ยงสุนัขนั้นผู้พักอาศัยปล่อยสุนัขตามสบายจึงไม่มีผลในการใช้พื้นที่ ที่จะกล่าวในที่นี้คือ การเลี้ยงปลา อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.4) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้ คือ สตูลหรือ เก้าอี้เตี้ย ซึ่งกิจกรรมนี้คือกิจกรรมทำให้เกิดความเพลิดเพลินเป็นความพึงพอใจของผู้พักอาศัย

ภาพที่ 5.15 พฤติกรรมการเลี้ยงสัตว์ของผู้พักอาศัย

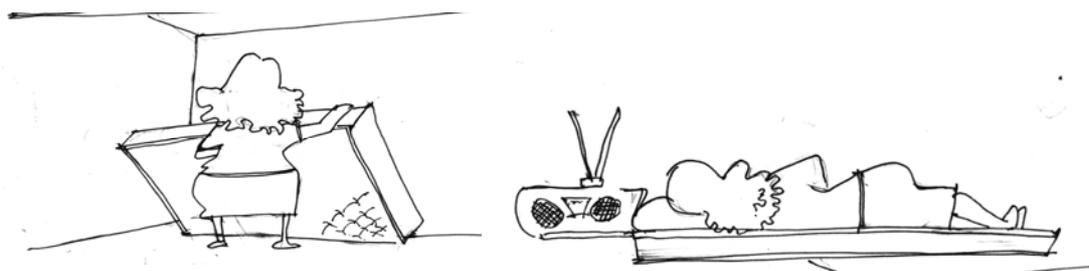
พฤติกรรมในการเลี้ยงสัตว์ประเภทปลาสวยงามนี้จะมีการใช้ตู้ปลาซึ่งเป็นกระจกใสการใช้พื้นที่ของผู้ใช้งานในส่วนนี้ คือ พื้นที่ในการยืนหรือนั่งให้อาหาร

11) กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

พฤติกรรมการเก็บรถ/จอดรถ ส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะใช้เก็บรถ/จอดรถจักรยานยนต์ จักรยาน และรถยนต์ ซึ่งส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ในโรงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ทางการเคหะได้ออกแบบไว้สำหรับจอดรถ

12) กิจกรรมนอนบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมการนอนจากการออกแบบบ้านเอื้ออาทรนั้นผู้ออกแบบได้ออกแบบห้องนอนไว้จำนวน 2 ห้องนอนซึ่งสามารถรองรับผู้พักอาศัยได้ประมาณ 4 คน ซึ่งจากที่ผู้พักอาศัยได้เข้าไปศึกษาทำให้ทราบว่ามิเหตุผลบางประการที่ผู้พักอาศัยจำนวนหนึ่งต้องใช้พื้นที่ชั้นล่างในการนอน เนื่องจากเหตุผล คือ ผู้พักอาศัยเป็นผู้สูงอายุไม่สะดวกในการขึ้นบันได ผู้พักอาศัยพักอาศัยภายในบ้านจำนวนหลายคนทำให้ไม่มีความเป็นส่วนตัวจึงต้องแยกออกมาอนในพื้นที่ว่างชั้นล่าง เป็นต้น

ภาพที่ 5.16 พฤติกรรมการนอนของผู้พักอาศัย

พฤติกรรมการนอนผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้นอนบนที่นอนพับ ที่นอนปิกนิก (ร้อยละ 100) (ดูตารางที่ 5.4) ซึ่งจากการศึกษาทำให้ทราบผู้พักอาศัยในส่วนนี้มีพื้นที่ที่จำกัดฉะนั้นในการนอนจะใช้ที่นอนที่สามารถพับเก็บได้ง่ายเพื่อเวลาที่ผู้พักอาศัยไม่ได้นอนนั้นสามารถใช้พื้นที่ในส่วนที่นอนนี้ทำกิจกรรมอื่นๆ ได้ หากผู้พักอาศัยใช้เตียงนอนจะทำให้มีพื้นที่ในการใช้งานที่น้อยลงซึ่งผู้พักอาศัยเมื่อตื่นนอนแล้วจะพับที่นอน หมอน เก็บไว้ชิดผนังในบริเวณที่นอน

ตารางที่ 5.11 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมการนอน ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นอนบนที่นอนพับ ที่นอนปิกนิก	4	100
รวม	4	100

อุปกรณ์ประกอบกิจกรรมการนอน เช่น ที่นอน หมอนหนุน

ภาพที่ 5.17 อุปกรณ์ประกอบการนอนของผู้พักอาศัย

13) กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.4) ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุด คือ หิ้งสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ภาพที่ 5.18 พฤติกรรมการไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

จากการศึกษาพบว่ากิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของผู้พักอาศัย จะมีการติดตั้งหิ้งไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ติดไว้กับผนัง เพราะฉะนั้นพฤติกรรม คือ การยื่นไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์และยื่นบนเก้าอี้นำดอกไม้ รูปปักไว้บนหิ้ง (ภาพที่ 5.18)

ตารางที่ 5.12 (ต่อ)

กิจกรรม อุปกรณ์ ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม															ร้อยละ (%)
	นั่งเล่น/รับแขก	ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง	เลี้ยงเด็ก	อ่าน/เขียนหนังสือ	ทำงานคอมพิวเตอร์	รับประทานอาหาร	แต่งตัว	ทำงานบ้าน	ประกอบอาชีพ	เตรียมอาหาร	เลี้ยงสัตว์	เก็บรถ/จอดรถ	นอน	ทำหัตถ์การะ	รวม	
ประเภทอุปกรณ์ประกอบ																
กระจก	-	-	-	-	-	-	5	-	-	-	-	-	-	-	5	4.3
ที่รองรีด	1	-	-	-	-	-	-	5	1	-	-	-	-	-	7	6.1
หมอนหนุน	<u>32</u>	-	-	-	-	-	-	4	-	-	-	-	15	-	51	<u>44.3</u>
ที่นอน	6	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	12	-	20	17.4
เสื่อ	2	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	1	-	5	4.3
พรมจีนปูพื้น	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.7
หิ้งสักการะ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	14	15	13
จักรเย็บผ้า	-	-	-	-	-	-	-	10	-	-	-	-	-	-	10	8.7
ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า																
โทรทัศน์	-	27	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	27	20.5
เครื่องเสียง	-	18	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	18	13.6
คอมพิวเตอร์	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	4.5
พริ้นเตอร์	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.5
พัดลม	<u>36</u>	1	1	-	2	1	-	1	-	-	-	-	3	-	45	<u>34.1</u>
กระติกน้ำร้อน	-	-	-	-	-	1	-	1	-	4	-	-	-	-	6	4.5
หม้อหุงข้าว	-	-	-	-	-	1	-	-	-	6	-	-	-	-	7	5.3
ไมโครเวฟ	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.8
ตู้เย็น	4	1	-	-	-	1	2	4	-	6	-	-	-	-	18	13.6
เครื่องซักผ้า	-	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	2	1.5

หมายเหตุ : ตัวอักษรสีเข้ม และขีดเส้นใต้ หมายถึง อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรมที่มีอยู่ภายในกิจกรรมนั้นๆ ของผู้มีรายได้น้อยที่มีการใช้งานมากที่สุด

5.2.2 กลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในโรงอเนกประสงค์(ส่วน A) เติมพื้นที่

ผลจากการศึกษา พบว่า ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่มีจำนวนผู้พักอาศัยเฉลี่ย 3- 5 คน(จากตารางที่ 5.1) การสรุปผลด้านกิจกรรมและพฤติกรรมของผู้มีรายได้น้อย บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ ในส่วนโรงอเนกประสงค์(ส่วน A) เติมพื้นที่บ้านพักอาศัยในกลุ่มนี้สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

5.2.2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

5.2.2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

5.2.2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย บ้านพักอาศัยซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มนี้มีจำนวน 27 หลังคาเรือน สามารถสรุปผลด้านกิจกรรมและพฤติกรรมของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มดังต่อไปนี้ ได้ ดังนี้ คือ

1) กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.12) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ชั้นวางของ ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุด คือ หมอนหนุน และประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ พัดลม

พฤติกรรม การใช้พื้นที่ของกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและกิจกรรมต้อนรับแขก พบว่า ส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะมีพฤติกรรมที่นั่งบนเครื่องเรือน โซฟา เก้าอี้ และนั่งกับพื้น (ร้อยละ 63) พฤติกรรมนั่งกับพื้นเพียงอย่างเดียวไม่มีเครื่องเรือน (ร้อยละ 22.2) และพฤติกรรมนั่งบนเครื่องเรือน โซฟา เก้าอี้ (ร้อยละ 14.8) (ดูตารางที่ 5.13)

ตารางที่ 5.13 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมนั่งเล่น/ต้อนรับแขก ของผู้พักอาศัย บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้และนั่งกับพื้น	17	63
นั่ง/นอนกับพื้นอย่างเดียว	6	22.2
นั่ง/นอนบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้	4	14.8
รวม	27	100

เครื่องเรือน ภายในกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขกภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย ประกอบด้วย โซฟา 3 ที่นั่ง โซฟา 2 ที่นั่ง, เก้าอี้มีเท้าแขน, โต๊ะกลาง, เก้าอี้, เก้าอี้ไม้, ชุดม้านิน, ชั้นวางของ, โต๊ะอเนกประสงค์, ตู้วางของและตู้โชว์, โต๊ะญี่ปุ่น, ลิ้นชักใส่ของ โดยมีขนาด

มาตรฐานเครื่องเรือนทั่วไป (ขนาด 1/ที่นั่ง = 0.45x0.45 ม.) แตกต่างกันไป รูปแบบ, วัสดุและสีโดยมีรายละเอียดของการศึกษาดังต่อไปนี้

รูปแบบของโซฟา 3 ที่นั่ง โซฟา 2 ที่นั่ง, เก้าอี้มีเท้าแขน, ส่วนใหญ่ทำจากโครงไม้บุพองยางหุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป เช่น สีฟ้า สีเขียว สีดำและสีครีม เป็นต้นมีทั้งแบบที่เป็นชั้นเดียว 3 ที่นั่งและแบบที่เป็น 1 ที่นั่ง โดยวางเรียงจัดตามความพอใจของผู้พักอาศัย โดยเมื่อผู้พักอาศัยได้เลือกซื้อชุดรับแขกแบบโซฟาแบบนี้มา จะมีโต๊ะกลางอยู่ในชุดด้วย ซึ่งลักษณะของโต๊ะกลางนั้นจะใช้วัสดุพื้นผิวด้านบนเป็นกระจกสีชาและตัวโครงสร้างของโต๊ะกลางจะเป็นเหล็กพ่นสีดำ

รองลงมาคือ เก้าอี้พลาสติก มีทั้งแบบมีเท้าแขนและไม่มีเท้าแขน ซึ่งเก้าอี้ในลักษณะนี้จะมีวางขายทั่วไปตามท้องตลาด มีสีแตกต่างกันออกไป เช่น สีแดง สีขาว สีเขียว เป็นต้น

เก้าอี้ไม้ จะใช้ไม้จริง เช่น ไม้สัก ทำสี่เหลี่ยมเงาธรรมชาติมีเท้าแขนทั้ง 2 ข้างผนังพิงและที่นั่งจะเป็นแผ่นไม้เรียบ มีทั้งแบบ 3 ที่นั่งมีขนาดประมาณ 0.60x1.80x0.45 ม.และแบบที่เป็นเก้าอี้เท้าแขน ขนาดประมาณ 0.55x0.55x0.45 ม. ซึ่งจะมีจำหน่ายตามร้านเฟอร์นิเจอร์และรถเช่า

เก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน ใช้วัสดุ ไม้จริง, โครงสร้างเป็นท่อเหล็กส่วนที่นั่งเป็นผ้า สามารถปรับนั่งปรับนอนได้ เมื่อเลิกใช้งานสามารถพับเก็บได้ มีขนาดประมาณ 0.55x1.00x0.45 ม.

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว บ้านของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติมและบ้านที่มีการต่อเติมบางส่วนส่วนใหญ่จะใช้เครื่องเรือนที่เป็นเครื่องเรือนสำหรับใช้นอกอาคารนำมาใช้เป็นเครื่องเรือนรับแขกและใช้นั่งเล่นของสมาชิกและแขกผู้มาเยือน เช่น ชุดม้าหิน ซึ่งมีขายตามท้องตลาดทั่วไปโดยผู้พักอาศัยนั้นจะนำมาวางไว้ในพื้นที่ส่วน A (ลานอเนกประสงค์ที่จอดรถเดิม) และส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) ชุดม้าหินนี้จะมีรูปแบบทำมาจากซีเมนต์ทาสี หรือเป็นหินขัดหล่อออกมา โดยจะมีที่นั่ง 4 ตัว และมีโต๊ะกลางซึ่งลักษณะของโต๊ะกลางนั้นก็แตกต่างกันออกไปทั้งในรูปแบบของ สีเหลี่ยม วงรี เป็นต้น

ชั้นวางของ

ชั้นวางของ เป็นเครื่องเรือนผู้พักอาศัยใช้ในการวางของอุปกรณ์ต่างๆ ชั้นวางของนั้นมีหลายวัสดุแตกต่างกันไป เช่น วัสดุเป็นไม้ เส้นลวดชุบเคลือบพลาสติก เหล็ก และ พลาสติก เป็นต้น ขนาด 0.30x 0.45x0.45 ม.

โต๊ะอเนกประสงค์

โต๊ะอเนกประสงค์ คือ โต๊ะผู้มีรายได้น้อยใช้ได้หลากหลายประโยชน์ใช้สอย เช่น วางของ อ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ใช้เป็นโต๊ะรับประทานอาหาร โดยโต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75ม. วัสดุที่ใช้ พื้นผิวด้านบน เป็นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด, กระจกยัด, อลูมิเนียม, เหล็กขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่

ตู้วางของและตู้โชว์

ตู้วางของและตู้โชว์ส่วนใหญ่จะใช้ในการวางของสวยงาม ของสะสม หนังสือ ซึ่งรูปแบบของตู้วางของและตู้โชว์จะเป็นแบบ Knockdown วัสดุที่ใช้เป็นแผ่นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลายไม้ สีบีช สีโอ๊ค เป็นต้น โดยจะมีบานเปิดด้านบนเป็นบานเปิดกระจกใส ด้านล่างตู้เป็นบานไม้ทึบ ภายในตู้จะมีชั้น ขนาดของตู้ 0.40x0.60x1.80 ม.

โต๊ะญี่ปุ่น

โต๊ะญี่ปุ่นเป็นเครื่องเรือนที่สามารถใช้ได้หลากหลายประโยชน์ใช้สอย เช่น ทำงานอดิเรก รับประทานอาหาร, เขียนหนังสือ เนื่องจากพื้นที่ของที่พักอาศัยนี้มีพื้นที่ค่อนข้างจำกัด โต๊ะญี่ปุ่นนั้นเมื่อใช้งานเสร็จสามารถพับเก็บได้ ไม่เกะกะและไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ในการทำงาน รูปแบบของโต๊ะญี่ปุ่นที่พบมีขนาด 0.40x0.60x0.35, 0.80x0.80x0.75 ม. พื้นผิวด้านบนเป็นแผ่นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลามิเนตลวดลายธรรมชาติ ลายไม้ ลายการ์ตูน ต่างๆ เป็นต้น ขาของโต๊ะญี่ปุ่นเป็นขาเหล็ก ในบางบ้านพักอาศัยมีการใช้ท่อพีวีซีในการต่อขาเพื่อความสูงของโต๊ะ

ลิ้นชักใส่ของ

ลิ้นชักใส่ของใช้ใส่วางของจะเป็นลิ้นชัก Knockdown พลาสติกมีจำนวนชั้น 4 ชั้น เป็นลิ้นชักพลาสติกซึ่งมีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไป มีมากมายหลากสีสัน

อุปกรณ์ประกอบการใช้สอยของชุดนั่งเล่น/นอนเล่นและรับแขกนี้จะเป็นหมอนหนุนหรือหมอนอิง ซึ่งผู้พักอาศัยใช้สำหรับหนุนพักผ่อนในบางช่วงเวลา

ตัวอย่าง โซฟา 3 ที่นั่ง ทำจากโครงสร้างไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป และเป็นเครื่องเรือนในกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่น/และรับแขกเป็นส่วนใหญ่

ตัวอย่าง โซฟา 2 ที่นั่ง ทำจากโครงสร้างไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป และเป็นเครื่องเรือนในกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่น/และรับแขกเป็นส่วนใหญ่

โต๊ะกลางนั้นจะใช้วัสดุพื้นผิวด้านบนเป็น
กระจกสีชาและตัวโครงสร้างของโต๊ะกลาง
จะเป็นเหล็กพ่นสีดำ ส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะ
นิยมนำไว้อัดผนัง

ตัวอย่าง เก้าอี้พลาสติก มีทั้งเก้าอี้เท้าแขนและ
เก้าอี้ไม่มีเท้าแขน เก้าอี้ในลักษณะนี้จะมี
วางขายทั่วไปตามท้องตลาด หาซื้อได้ง่าย
สีสันทันแตกต่างกันออกไป เป็นเครื่องเรือนที่ใช้
ในกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก กลุ่มที่นิยมใช้ คือ
ผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 1

เก้าอี้ไม้ จะ ใช้ไม่จริง เช่น ไม้สัก ทำสี
เคลือบเงาธรรมชาติมีเท้าแขนทั้ง 2 ข้างผนัง
พียงและที่นั่งจะเป็นแผ่นไม้เรียบ มีทั้งแบบ 3
ที่นั่งมีขนาดประมาณ 0.60x1.80x0.45 ม.

ตัวอย่าง เครื่องเรือนรับแขกและใช้นั่งเล่น ชุดม้าหิน
โดยผู้พักอาศัยนั้นจะนำมาวางไว้ในพื้นที่ส่วน A
(ลานอเนกประสงค์ที่จอดรถเดิม) และส่วน C (พื้นที่
ข้างบ้าน) ทำมาจากซีเมนต์ทำสี หรือเป็นหินขัดหล่อ
ออกมา โดยจะมีม้านั่ง 4 ตัว และมีโต๊ะกลาง

ตัวอย่าง ชั้นวางของ ทำจากไม้เป็นเครื่องเรือน
Knockdown สามารถถอดประกอบได้ เป็นเครื่อง
เรือนประกอบกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก

ตัวอย่าง โต๊ะอเนกประสงค์ โครงสร้างทำจากไม้จริง พื้นผิวด้านบนทำจากปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ปิดผิวด้วยลามิเนตเป็นเครื่องเรือนที่ประกอบได้หลากหลายกิจกรรม

ตัวอย่าง ตู้วางของ,ตู้โซฟาเป็นเครื่องเรือน Knockdown บานเปิดด้านบนเป็นกระจกใส ด้านล่างเป็นบานเปิดปิดที่บภายในมีชั้นสำหรับวางของ

ตัวอย่าง โต๊ะญี่ปุ่นเป็นเครื่องเรือนอเนกประสงค์ เมื่อไม่มีการใช้งานผู้พักอาศัยสามารถพับเก็บได้ ทำให้มีพื้นที่ว่างในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

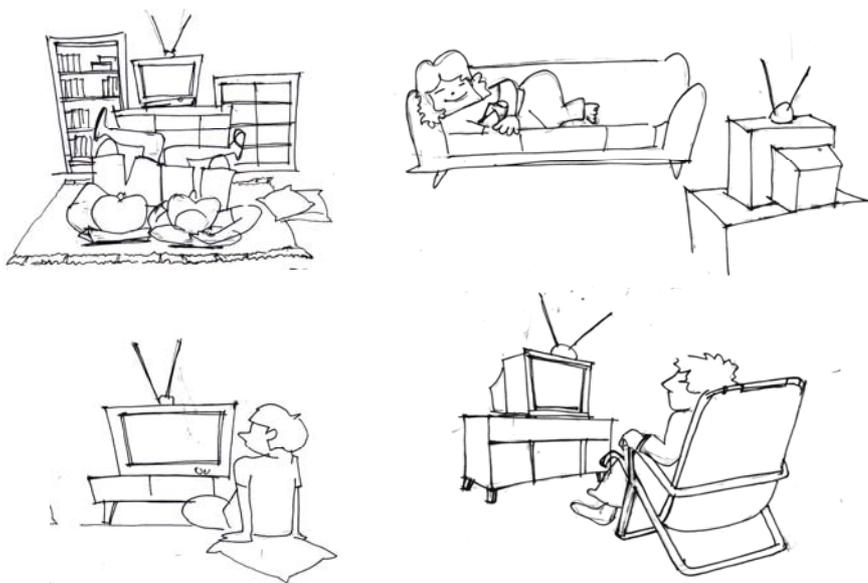

ตัวอย่าง ลินชักสำเร็จรูปหาซื้อได้ง่าย ใช้สำหรับใส่ของ อุปกรณ์ต่างๆ ภายในบ้านเป็นเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก

ภาพที่ 5.19 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก

2) กิจกรรมดูโทรทัศน์บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.12) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ตู้หรือชั้นวางโทรทัศน์และเครื่องเสียง ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ โทรทัศน์

กิจกรรมดูโทรทัศน์ภายในบ้านพักอาศัยส่วนใหญ่จะเป็นตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ ทับซ้อนกับพื้นที่นั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขกซึ่งเป็นพื้นที่เดียวกัน ฉะนั้นอุปกรณ์ต่างๆ จึงใช้ร่วมกับกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่น

ภาพที่ 5.20 แสดงพฤติกรรมการดูโทรทัศน์

พฤติกรรม การดูโทรทัศน์ เกินกว่าครึ่งจะใช้นั่งนอนบนเครื่องเรือนเช่น โซฟา เก้าอี้และนั่งบนพื้น (ร้อยละ 66.7) นั่งนอนบนพื้น (ร้อยละ 22.2) และนั่งนอนบนเครื่องเรือนเช่น โซฟา เก้าอี้ (ร้อยละ 11.1) (ดูตารางที่ 5.14)

ตารางที่ 5.14 สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมดูโทรทัศน์ ของบ้านที่มีการต่อเติม เพื่อพักอาศัย

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้ และนั่งนอนบนพื้น	18	66.7
นั่งนอนบนพื้น	6	22.2
นั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟาเก้าอี้	3	11.1
รวม	27	100

ข้อสังเกตจากการศึกษาพฤติกรรมดังกล่าว ทำให้ทราบว่าพฤติกรรมการดูโทรทัศน์ของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัยนั้นจะมีพฤติกรรมส่วนใหญ่จะใช้นั่งนอนบนเครื่องเรือนเช่น โซฟา เก้าอี้ และนั่งบนพื้น (ร้อยละ 69.6) แต่บ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีมีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่จะมีพฤติกรรมการดูโทรทัศน์ส่วนใหญ่ใช้นั่งนอนบนพื้น (ร้อยละ 64.7) ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยจากสภาพ

เศรษฐกิจ รายได้ของครอบครัวและเนื่องจากมีพื้นที่ที่จำกัด ซึ่งต้องใช้พื้นที่ในการประกอบกิจกรรมต่างๆ หากมีเครื่องเรือนมากชิ้นอาจส่งผลกระทบต่อเรื่องของพื้นที่

เครื่องเรือน ภายในกิจกรรมคูโทรทัศน์ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย ประกอบด้วย ตู้วางโทรทัศน์ โซฟา ชั้นวางของ **ตู้วางโทรทัศน์**

ตู้วางโทรทัศน์และเครื่องเล่นวีซีดี ดีวีดี และเครื่องเสียง ที่พบจากการศึกษาทำจากวัสดุที่แตกต่างกัน 3 ชนิด คือ

- ตู้วางโทรทัศน์เครื่องเสียง แบบ Knockdown ใช้ไม้ปาร์ติเกิลบอร์ด ปิดผิวลายไม้สีบีช สีไม้แอช สีโอ๊ค สีเทาลายหินแกรนิตและแบบพ่นสีพลาสติก ตู้มีขนาด 0.60x0.80x0.90, 0.60x1.20x1.10, 0.60x1.20x1.80 ม. ด้านบนใช้วาง โทรทัศน์ด้านล่าง เป็นชั้นวางเครื่องเล่นซีดี ดีวีดี มีชั้นสำหรับวางซีดี มีชั้นวางบานเปิดกระจกใช้วางเครื่องเสียง และอาจมีลิ้นชักซึ่งตู้วางโทรทัศน์ในรูปแบบนี้ผู้พักอาศัยจะนิยมใช้กันมาก

- ตู้วางโทรทัศน์แบบใช้ไม้อัด โครงไม้จริง ทำสีธรรมชาติขนาด 0.55x 1.10x1.10, 0.55x1.80x 2.00 ม. ด้านบนวางโทรทัศน์ ด้านล่างเป็นลิ้นชักและบานเปิด มีชั้นวางของเปิดโล่ง

- ตู้วางโทรทัศน์แบบไม้จริง ทำสีธรรมชาติ ขนาด 0.55x1.60x1.00 ม. ด้านล่างเป็นตู้เป็นบานเปิดกระจกกรอบบานเป็นไม้จริง

โซฟา

รูปแบบของโซฟา 3 ที่นั่ง ส่วนใหญ่ทำจากโครงไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป เช่น สีฟ้า สีเขียว สีดำและสีครีม เป็นด้นมีทั้งแบบที่เป็นชั้นเดียว 3 ที่นั่ง

ชั้นวางของ

ชั้นวางของใช้วัสดุหลายชนิด เช่น ชั้นวางของที่ทำจากไม้, ชั้นวางของที่ทำจากเส้นเหล็กเส้น ลวดชุบพลาสติก, ชั้นวางของที่ทำจากเหล็กพ่นสีและชั้นวางที่ทำจากพลาสติก ขนาดของชั้นวางของ 0.35x0.60x1.10, 0.50x0.50x1.10, 0.40x0.60x0.80 เป็นต้น

ตัวอย่าง ตู้วางโทรทัศน์เครื่องเสียงแบบ Knockdown เป็นเครื่องเรือนที่ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่เลือกใช้เนื่องจากหาซื้อได้ง่าย

ตัวอย่าง รูปแบบของโซฟา 3 ที่นั่ง ส่วนใหญ่ทำจาก โครงไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป เช่น สีฟ้า สีเขียว สีดำและสีครีม

ตัวอย่าง ชั้นวางของที่แบบ Knockdown ประกอบกิจกรรมดูโทรทัศน์ฟังเพลง เป็นเครื่องเรือนที่ใช้ประกอบกับตู้วางทีวี

ภาพที่ 5.21 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมดูโทรทัศน์ฟังเพลง

3) กิจกรรมเลี้ยงเด็กบ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.12) ประเภทเครื่องเรือนหรืออุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุด คือ แพลตเด็ก

ภาพที่ 5.22 พฤติกรรมการเลี้ยงเด็กของผู้พักอาศัย

พฤติกรรม ในการเลี้ยงเด็ก การเลี้ยงเด็กแบบให้แปลสำเร็จรูป นอนแปลผ้าที่ผู้พักอาศัยทำขึ้นเอง หรือให้เด็กนอนบนเบาะ ซึ่งทั้งสามลักษณะดังกล่าวมีพฤติกรรมและการใช้พื้นที่ใกล้เคียงกัน และในการเลี้ยงเด็กนั้นผู้พักอาศัยจะต้องมีพื้นที่สำหรับวางของสัมภาระของเด็กทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นตะกร้าผ้า กระจกน้ำร้อน ที่วางอุปกรณ์ในการชงนม เป็นต้นและในกรณีของเด็กที่กำลังโตนั้นพื้นที่สำหรับคลาน เล่นของเด็กเล่นต่างๆ ผู้พักอาศัยต้องมีพื้นที่ที่ค่อนข้างโล่งเพื่อให้เด็กเล่นของเด็กเล่นและคลาน เป็นต้น

เครื่องเรือนที่สำคัญในกิจกรรมเลี้ยงเด็ก คือ แปลเด็กและชั้นวางของ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ คือ **แปลเด็ก**

ในการศึกษาในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงแปลเด็กที่เป็นเหล็ก สเตนเลส เท่านั้น เนื่องจากแปลเด็กที่เป็นผ้านั้นเมื่อเลิกใช้งานก็ไม่ส่งผลในเรื่องพื้นที่เพราะผู้ใช้สามารถเก็บแปลได้ด้วยการถอดหรือปลดเชือกออกจากที่แขวนหรือผูกไว้

แปลเด็ก ใช้วัสดุโครงสร้างเป็นเหล็ก และมีผ้าลูกไม้หรือผ้าตาข่ายคลุมเพื่อป้องกันยุงและแมลงมาไต่ตอมทำให้รบกวนการหลับนอนของเด็ก ขนาดของแปลเด็ก 0.80x1.20x1.00 ม.

ชั้นวางของ

ชั้นวางของใช้วัสดุหลายชนิด เช่น ชั้นวางของที่ทำจากไม้, ชั้นวางของที่ทำจากเส้นเหล็กเส้น ลวดชุบพลาสติก, ชั้นวางของที่ทำจากเหล็กพ่นสีและชั้นวางที่ทำจากพลาสติก ขนาดของชั้นวางของ 0.35x0.60x1.10, 0.50x0.50x1.10, 0.40x0.60x0.80 เป็นต้น

ตัวอย่าง แปลเด็กใช้วัสดุโครงสร้างเป็นเหล็ก และมีผ้าลูกไม้หรือผ้าตาข่ายคลุมเพื่อป้องกันยุงและแมลงมาไต่ตอมทำให้รบกวนการหลับนอนของเด็ก ขนาดของแปลเด็ก 0.80x1.20x1.00 ม.

ตัวอย่าง ชั้นวางของที่ทำจากไม้ขนาดของชั้นวางของ 0.35x0.80x1.10 เป็นเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมเลี้ยงเด็ก

ภาพที่ 5.23 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมเลี้ยงเด็ก

4) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัยพบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรมส่วนใหญ่ (ดูตารางที่ 5.12) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้ คือ เก้าอี้ โต๊ะหนังสือ โต๊ะทำงาน และโต๊ะอเนกประสงค์

ภาพที่ 5.24 พฤติกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ

กิจกรรมการอ่าน/เขียนหนังสือนั้น ส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะใช้เวลาในช่วงหลังจากรับประทานอาหารเย็น

พฤติกรรม การอ่านหนังสือ พบว่า พบว่า ส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะนั่งอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบนโต๊ะทำงาน(ร้อยละ85.7) และนั่งอ่านหนังสือบนชุดโซฟา โต๊ะกลาง (ร้อยละ14.3) (จากตารางที่ 5.15)

ตารางที่5.15 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบนโต๊ะทำงาน	6	85.7
นั่งอ่านหนังสือบนชุดโซฟา โต๊ะกลาง	1	14.3
รวม	7	100

เครื่องเรือน ของกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ คือ เก้าอี้ โต๊ะอเนกประสงค์ โต๊ะทำงาน และโต๊ะอ่านหนังสือของเด็ก

เก้าอี้

เก้าอี้มี 2 ประเภทด้วยกันคือ

- เก้าอี้พลาสติก ซึ่งมีขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.45,0.28x0.28x0.30 ม. ซึ่งมีหลากหลายสี เช่น สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว เป็นต้น ซึ่งเก้าอี้ประเภทนี้หาซื้อได้ง่าย ราคาถูก

- เก้าอี้โครงสร้างเหล็ก มีเบาะนั่งหุ้มพองน้ำ ขนาด 0.48x0.45x0.45 ม.

โต๊ะอเนกประสงค์

เป็นโต๊ะที่สามารถใช้ได้หลากหลายกิจกรรม ซึ่งมีวัสดุพื้นผิวด้านบนเป็นไม้จริง ไม้อัด ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่ โต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75ม.

โต๊ะทำงาน

โครงสร้างและตัวโต๊ะเป็นเหล็กพ่นสี พื้นผิวด้านบนเป็นเหล็กและวางด้วยกระจกใส ด้านล่าง Top มีลิ้นชัก สำหรับใส่ของ ขนาด 0.80x1.60x0.80 ม.

โต๊ะอ่านหนังสือเด็ก

โครงสร้างของโต๊ะเป็นเหล็ก สามารถพับเก็บได้ พื้นผิวด้านบนโต๊ะมีลวดลาย กข ขนาด 0.40x0.60x0.60 ม.

ตัวอย่าง โต๊ะอเนกประสงค์ โครงสร้างทำจากไม้จริง พื้นผิวด้านบนทำจากปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ปิดผิวด้วยลามิเนต แก้วพลาสติก เป็นเครื่องเรือนที่ประกอบได้หลากหลายกิจกรรม

ตัวอย่าง เก้าอี้สำนักงาน โครงสร้างเหล็ก มีเบาะนั่งหุ้มฟองน้ำ ขนาด 0.48x0.45x0.45 ม.

ตัวอย่าง โต๊ะอ่านเขียนหนังสือเด็ก โครงสร้างของโต๊ะเป็นเหล็ก สามารถพับเก็บได้ พื้นผิวด้านบนโต๊ะมีลวดลาย กข ขนาด 0.40x0.60x0.60 ม.

ภาพที่ 5.25 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมอ่านหนังสือเขียนหนังสือ

5) กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.12) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ เก้าอี้สำนักงานและ โต๊ะคอมพิวเตอร์ และประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ คอมพิวเตอร์

ภาพที่ 5.26 พฤติกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ลักษณะพฤติกรรมการนั่งในการทำงาน

พฤติกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ในบ้านบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อการพักอาศัย ทำงานคอมพิวเตอร์นั้นผู้พักอาศัยจะตั้งคอมพิวเตอร์บน โต๊ะวางคอมพิวเตอร์ โต๊ะทำงาน ฉะนั้นพฤติกรรมการทำงานคือ ผู้ใช้งานจะนั่งบนเก้าอี้ เก้าอี้สำนักงาน และมองหน้าจอที่วางอยู่บน โต๊ะวางคอมพิวเตอร์ (ดูภาพที่ 5.26) ซึ่งจากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ของผู้พักอาศัยนี้มีความเหมาะสมมากเนื่องจากการวาง ความสูงของโต๊ะ และการนั่งซึ่งนั่งบนเก้าอี้ ดีกว่าการนั่งทำงานคอมพิวเตอร์บนพื้นซึ่งทำให้ผู้ใช้อาจเกิดความเมื่อยล้าได้

เครื่องเรือน ประกอบกิจกรรมคอมพิวเตอร์ คือ เก้าอี้สำนักงาน เก้าอี้ โต๊ะคอมพิวเตอร์และ โต๊ะทำงาน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ คือ

เก้าอี้สำนักงาน

เก้าอี้สำนักงาน พนักพิงหลังและเบาะนั่งบุด้วยฟองน้ำ หุ้มด้วยวัสดุ กำมะหยี่ ผ้า หนัง มีล้อเลื่อนได้ ขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.42 ม. มีทั้งแบบมีเท้าแขนและไม่มีเท้าแขน

เก้าอี้

เก้าอี้ที่พบจากการสำรวจ มีดังนี้ คือ

- เก้าอี้พลาสติก ซึ่งมีขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.45, 0.28x0.28x0.30 ม. ซึ่งมีหลากหลายสี เช่น สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว เป็นต้น ซึ่งเก้าอี้ประเภทนี้หาซื้อได้ง่าย ราคาถูก
- เก้าอี้โครงสร้างเหล็ก ขาพับได้ มีเบาะนั่งบุฟองน้ำ หุ้มด้วยพลาสติก ขนาด 0.45x0.45x0.45 ม.

โต๊ะวางคอมพิวเตอร์

เป็นเครื่องเรือน แบบ Knockdown มีทั้งแบบไม้ปาร์ติเคิลบอร์ด และแบบโครงอลูมิเนียมหรือเหล็กและชั้นวางเป็นไม้ปาร์ติเคิลบอร์ด มีที่วางคอมพิวเตอร์ ช่องวางซีพียู ชั้นวางซีดี ชั้นวางคีย์บอร์ด ขนาด 0.55x0.80x 0.85, 0.55x0.80x1.50 ม.

โต๊ะทำงาน

โครงสร้างและตัวโต๊ะเป็นเหล็กพ่นสี พื้นผิวด้านบนเป็นเหล็กและวางด้วยกระจกใส ด้านล่าง Top มีลิ้นชัก สำหรับใส่ของ ขนาด 0.80x1.60x0.80 ม.

ตัวอย่าง โต๊ะวางคอมพิวเตอร์แบบ

Knockdown และเก้าอี้สำนักงาน เป็นเครื่อง
 เรือนที่ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ใช้ในกิจกรรม
 คอมพิวเตอร์

ตัวอย่าง โต๊ะคอมพิวเตอร์ แบบ Knockdown
 และเก้าอี้เหล็กพับขา ส่วนของที่นั่งบุฟองน้ำ
 หุ้มด้วยพลาสติกขนาด 0.45x0.45x0.45 ม.

ภาพที่ 5.27 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์

6) กิจกรรมรับประทานอาหารบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อการพักอาศัย พบว่า อุปกรณ์ประกอบ
 พฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.12) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ เก้าอี้ ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้
 คือ พัดลม กระจกน้ำร้อน หม้อหุงข้าว ไมโครเวฟ ตู้เย็น

กิจกรรมการรับประทานอาหารใช้พื้นที่จะเป็นพื้นที่เดียวกับพื้นที่นั่งเล่น/นอนเล่น แบ่ง
 พฤติกรรมได้เป็น 3 แบบ คือ การนั่งรับประทานอาหารบนพื้น นั่งรับประทานอาหารบนพื้นและ
 บนโต๊ะ ม้านั่ง โซฟา และนั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะรับประทานอาหาร บนโซฟา เก้าอี้มีเท้า
 แขน

ภาพที่ 5.28 พฤติกรรมการรับประทานอาหารของผู้พักอาศัย

พฤติกรรมการรับประทานอาหารภายในบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อการพักอาศัย การรับประทานอาหารของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 2 .1บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในส่วน A เดิมพื้นที่ พบว่านั่งรับประทานอาหารบนพื้น (ร้อยละ 51.9) นั่งรับประทานอาหารบนพื้นและบนโต๊ะ ม้านั่ง โซฟา (ร้อยละ40.7) และนั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะรับประทานอาหาร บนโซฟา เก้าอี้มีเท้าแขน(ร้อยละ7.4) (ดูตารางที่ 5.16)

ตารางที่5.16 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมรับประทานอาหาร ของบ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งรับประทานอาหารบนพื้น	14	51.9
นั่งรับประทานอาหารบนพื้นและบนโต๊ะ ม้านั่ง โซฟา	11	40.7
นั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะ รับประทานอาหาร บนโซฟา เก้าอี้มีเท้าแขน	2	7.4
รวม	27	100

เครื่องเรือน ภายในกิจกรรมรับประทานอาหารภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้ร้อยละ 3 กลุ่มประกอบด้วย เก้าอี้ โต๊ะอเนกประสงค์ โต๊ะญี่ปุ่น ตู้วางของตู้โชว์

เก้าอี้

- เก้าอี้พลาสติก ซึ่งมีขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.45, 0.28x0.28x0.30 ม. ซึ่งมีหลากหลายสี เช่น สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว เป็นต้น ซึ่งเก้าอี้ประเภทนี้หาซื้อได้ง่าย ราคาถูก

- เก้าอี้ไม้ แบบมีพนักพิงหลังและแบบไม่มีพนักพิงหลัง ขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.45 ม. เก้าอี้ประเภทนี้สามารถพับเก็บได้

โต๊ะอเนกประสงค์

เป็น โต๊ะที่สามารถใช้ได้หลากหลายกิจกรรม ซึ่งมีวัสดุพื้นผิวด้านบนเป็นไม้จริง ไม้อัด ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่ โต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75ม.

โต๊ะญี่ปุ่น

โต๊ะญี่ปุ่นเป็นเครื่องเรือนที่สามารถใช้ได้หลากหลายประโยชน์ใช้สอย เช่น ทำงานอดิเรก รับประทานอาหาร, เขียนหนังสือ เนื่องจากพื้นที่ของที่พักอาศัยนี้มีพื้นที่ค่อนข้างจำกัด โต๊ะญี่ปุ่นนั้นเมื่อใช้งานเสร็จสามารถพับเก็บได้ ไม่เกะกะและไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ในการทำงาน รูปแบบของโต๊ะญี่ปุ่นที่พบมีขนาด 0.40x0.60x0.35, 0.80x0.80x0.75 ม. พื้นผิวด้านบนเป็นแผ่นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลามิเนตลวดลาย ธรรมชาติ ลายไม้ ลายการ์ตูน ต่างๆ เป็นต้น ขาของโต๊ะญี่ปุ่นเป็นขาเหล็ก ผู้พักอาศัยใช้โต๊ะญี่ปุ่นวางอาหารและผู้พักอาศัยนั่งบนพื้นนั่งรับประทานอาหาร

ตู้วางของตู้โซฟา

ตู้วางของและตู้โซฟาส่วนใหญ่จะใช้ในการวาง ของสะสม หนังสือ ซึ่งรูปแบบของตู้วางของและตู้โซฟาจะเป็นแบบ Knockdown วัสดุที่ใช้เป็นแผ่น ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลายไม้ สีบิช สีโอ๊ค เป็นต้น โดยจะมีบานเปิดด้านบนเป็นบานเปิดกระจกใส ด้านล่างตู้เป็นบาน ไม้ทึบ ภายในตู้จะมีชั้นขนาดของตู้ 0.40x0.60x1.80 ม.

← ตัวอย่าง โต๊ะรับประทานอาหาร ทำจากไม้ยางพารา โต๊ะและเก้าอี้สามารถพับเก็บได้

ตัวอย่าง ตู้วางของและตู้โชว์ส่วนใหญ่จะใช้ในการวาง ของสะสม หนังสือ ซึ่งรูปแบบของตู้วางของ และตู้โชว์จะเป็นแบบ Knockdown วัสดุที่ใช้เป็นแผ่นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลายไม้

ภาพที่ 5.29 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมรับประทานอาหาร

7) กิจกรรมแต่งตัวบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมแต่งตัวในการศึกษาครั้งนี้ประกอบไปด้วย การแต่งกายเสื้อผ้า การแต่งหน้าทำผม ส่องกระจกต่างๆ เป็นต้น ซึ่งพื้นที่ในส่วนนี้จะตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ค่อนข้างมีความเป็นส่วนตัวมีการปิดล้อม

ภาพที่ 5.30 แสดงพฤติกรรมแต่งตัว

พฤติกรรม การแต่งตัวของผู้พักอาศัยใน บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย ในกลุ่มนี้จะมีจำนวนของเครื่องเรือนที่หลากหลาย และมีจำนวนมากเกินกว่าบ้านพักอาศัยกลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มี การต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ นั้นพบว่าพฤติกรรมแต่งตัวโดยมีเครื่องเรือน ลิ่นชัก, ราวแขวนผ้า(ร้อยละ13.3) ซึ่งหมายถึง ผู้พักอาศัยนั้นมีพฤติกรรมการแขวนผ้าไว้ในที่ราวแขวนผ้าและพับผ้าไว้ในลิ่นชัก พฤติกรรมการแต่งตัวโดยมีเครื่องเรือน ตู้เสื้อผ้า, ราวแขวนผ้า, ลิ่นชัก, โต๊ะเครื่องแป้ง(ร้อยละ13.3) ซึ่งพฤติกรรมคือ ผู้พักอาศัยมีการหยิบผ้าจากราวแขวนผ้า เช่น ผ้าเช็ดตัวไปเข้าห้องน้ำจากนั้นอาบน้ำเสร็จก็ออกมาแต่งตัวโดยหยิบเสื้อผ้าจากตู้เสื้อผ้า ลิ่นชักต่างๆ เมื่อแต่งตัวเสร็จก็เอาผ้าไปแขวนที่ราวแขวนผ้า จากนั้น แต่งหน้าทำผมที่โต๊ะเครื่องแป้ง(ร้อยละ13.3) พฤติกรรมการแต่งตัวที่มีแต่เครื่องเรือน ราวแขวนผ้า(ร้อยละ13.3) พฤติกรรมการแต่งตัวที่มีเครื่องเรือนตู้เสื้อผ้า, ลิ่นชัก, กระจกเงา (ร้อยละ13.3) ซึ่งพฤติกรรมของผู้พักอาศัยคือ มีการแขวนผ้าไว้ในตู้เสื้อผ้า พับผ้าไว้ในลิ่นชักซึ่งผู้พักอาศัยจะอาบน้ำจากห้องน้ำและมาหยิบเสื้อผ้าจากลิ่นชักหรือตู้เสื้อผ้า จากนั้นก็แต่งหน้าทำผม บริเวณกระจกเงา พฤติกรรมการแต่งตัวที่มีเครื่องเรือนตู้เสื้อผ้า, ลิ่นชัก, (ร้อยละ13.3) พฤติกรรมคือ

แขวนเสื้อผ้าไว้ในตู้เสื้อผ้าและพับผ้าไว้ในลิ้นชัก เมื่อต้องการเปลี่ยนหรือแต่งตัวก็สามารถหยิบเสื้อผ้าจากตู้เสื้อผ้าและลิ้นชักได้ พฤติกรรมการแต่งตัวที่มีเครื่องเรือนตู้เสื้อผ้า, ลิ้นชัก, ราวแขวนผ้า (ร้อยละ6.7) พฤติกรรม คือ แขวนเสื้อผ้าไว้ในตู้เสื้อผ้าหรือ ราวแขวนผ้า และพับผ้าไว้ในลิ้นชัก เมื่อต้องการเปลี่ยนหรือแต่งตัวก็สามารถหยิบเสื้อผ้าจากตู้เสื้อผ้า ราวแขวนผ้า และลิ้นชักได้ พฤติกรรมการแต่งตัวที่มีเครื่องเรือน ราวแขวนผ้า, โตะเครื่องแป้ง (ร้อยละ6.7) พฤติกรรมคือ ผู้พักอาศัยจะแขวนเสื้อผ้าต่างๆ ไว้ที่ราวแขวนและเมื่อต้องการแต่งตัวเปลี่ยนเครื่องแต่งกายต่างๆ ก็หยิบเสื้อผ้ามาจากราวแขวนและมานั่งแต่งหน้า หวีผม ต่างๆ ที่โตะเครื่องแป้ง ซึ่งเครื่องเรือนทั้งสองชิ้นนี้ก็มี ความสำคัญกัน พฤติกรรมการแต่งตัวที่มีเครื่องเรือน ลิ้นชัก (ร้อยละ6.7) พฤติกรรม คือ ผู้พักอาศัย จะพับผ้าใส่ไว้ในลิ้นชักเมื่อต้องการแต่งตัวหรือแต่งกายก็หยิบเสื้อผ้าที่พับไว้นั้นสวมใส่ พฤติกรรมการแต่งตัวที่มีเครื่องเรือนตู้เสื้อผ้าบานเปิดด้านหน้าเป็นกระจกเงา (ร้อยละ6.7) พฤติกรรมคือ ผู้พักอาศัยจะแขวนเสื้อผ้าไว้ในตู้เสื้อผ้า และต้องการแต่งตัวก็หยิบเสื้อผ้านั้นมาใช้ เมื่อแต่งตัวเสร็จก็สามารถส่องกระจกตรวจสอบ ความเรียบร้อยของการแต่งตัวได้ พฤติกรรมการแต่งตัวที่มีเครื่องเรือนตู้เสื้อผ้า, โตะเครื่องแป้ง (ร้อยละ6.7) พฤติกรรมคือ ผู้พักอาศัยจะแขวน พับ เสื้อผ้าต่างๆ ไว้ที่ตู้เสื้อผ้าแขวนและเมื่อต้องการแต่งตัวเปลี่ยนเครื่องแต่งกายต่างๆ ก็หยิบเสื้อผ้ามาจากตู้เสื้อผ้าและมานั่งแต่งหน้า หวีผม ต่างๆ ที่โตะเครื่องแป้ง ซึ่งเครื่องเรือนทั้งสองชิ้นนี้ก็มีความสำคัญกัน(ดูตารางที่ 5.17)

ตารางที่5.17 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมแต่งตัว ของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
ลิ้นชัก, ราวแขวนผ้า	2	13.3
ตู้เสื้อผ้า, ราวแขวนผ้า, ลิ้นชัก, โตะเครื่องแป้ง	2	13.3
ราวแขวนผ้า	2	13.3
ตู้เสื้อผ้า, ลิ้นชัก, กระจกเงา	2	13.3
ตู้เสื้อผ้า, ลิ้นชัก	2	13.3
ตู้เสื้อผ้า, ลิ้นชัก, ราวแขวนผ้า	1	6.7
ราวแขวนผ้า, โตะเครื่องแป้ง	1	6.7
ลิ้นชัก	1	6.7
ตู้เสื้อผ้าบานเปิดด้านหน้าเป็นกระจกเงา	1	6.7
ตู้เสื้อผ้า, โตะเครื่องแป้ง	1	6.7
รวม	15	100

เครื่องเรือน ภายในกิจกรรมแต่งตัวภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ภายในบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย ประกอบด้วย ตู้เสื้อผ้า โต๊ะเครื่องแป้ง ลินชัก ราวแขวนผ้า **ตู้เสื้อผ้า**

ตู้เสื้อผ้าภายในกิจกรรมแต่งตัวที่พบภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้พักอาศัย จากการศึกษา ทั้งหมดพบว่าตู้เสื้อผ้าส่วนใหญ่เป็นตู้เสื้อผ้าสำเร็จรูปแบบ เป็นเครื่องเรือนแบบลอยตัว ที่ทำจากไม้ ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด มีขนาดมาตรฐานตามที่มีขายตามท้องตลาด ขนาด 0.60x1.20x2.00 ม.,ขนาด 0.60x1.50x2.00 ม. ตู้ไม้อัด และเป็นตู้ไม้จริงด้านหน้าบานเป็นกระจก

รูปแบบของตู้เสื้อผ้ามี 2 บานเปิดและมีลินชัก สีของตู้เสื้อผ้าเป็น สีบิช สีแอส สีไอ้ค **โต๊ะเครื่องแป้ง**

โต๊ะเครื่องแป้งของผู้พักอาศัยทั้ง 3กลุ่มพบว่า เป็น โต๊ะเครื่องแป้งแบบสำเร็จรูปแบบลอยตัว มีกระจกเงา จะมีชั้นวางของด้านข้างและด้านล่างพื้นผิวด้านบนจะเป็นลินชักใหญ่ 1 ชั้น มีขนาด 0.60x0.80x1.80 ม. ทำจาก ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด สีของโต๊ะเครื่องแป้ง เป็นลายไม้ต่างๆ สีแอส สีบิช และเป็นลายหินแกรนิต ซึ่งโต๊ะเครื่องแป้งนี้จะใช้คู่กับสตูลซึ่งมีขนาดประมาณ 0.35x0.35x 0.38 ม. **ลินชัก**

ลินชัก สำหรับใส่เสื้อผ้าที่พับแล้ว หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการแต่งตัว ซึ่งลักษณะของลินชักจะเป็น ลินชัก Knockdown พลาสติกมีจำนวนชั้น 4 ชั้น ซึ่งมีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไปขนาด 0.30x0.55x1.10 ม.

ราวแขวนผ้า

ราวแขวนผ้าแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ราวแขวนผ้าแบบเป็นเหล็กเคลือบด้วยสีพลาสติก และราวแขวนผ้าแบบเป็น ไม้ใช้แขวนผ้าขนหนูที่ใช้แล้ว ขนาดของราวแขวนผ้า 0.60x1.00x1.80 , 0.30x0.80x0.75 ม.

ซึ่งนอกจากเครื่องเรือนทั้ง 4 ชั้นที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ผู้พักอาศัยจะมีการใช้ราวแขวนผ้า ซึ่งมีทั้งแบบเป็นไม้ เป็นท่อเหล็กชุบเคลือบ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วผู้พักอาศัยจะใช้ท่อเหล็กมาวางในส่วน ใต้บันไดและใช้เป็นราวแขวนผ้าได้ อุปกรณ์ในการแต่งตัวที่สำคัญ ชั้นหนึ่ง คือ กระจกเงา โดยที่ผู้พักอาศัยนั้นจะติดตั้ง

ตัวอย่าง ตู้เสื้อผ้า Knockdown ที่ทำจากไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด มีขนาด มาตรฐานตามที่มีขายตามท้องตลาด ขนาด 0.60x1.20x2.00 ม. มี 2 บานเปิดและลินชัก ด้านในมีราวแขวนผ้าและชั้นวางผ้าที่พับแล้ว

ตัวอย่างโต๊ะเครื่องแป้งสำเร็จรูป Knockdown มีกระจกเงา จะมีชั้นวางของด้านข้างและด้านล่างพื้นผิวด้านบนจะเป็นลิ้นชักใหญ่ 1 ชั้น มีขนาด 0.60x0.80x1.80 ม. ทำจากไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด สีของโต๊ะเครื่องแป้ง เป็นลายไม้ต่างๆ สีแอส สีบีช เป็นต้น

ตัวอย่าง ลิ้นชัก Knockdown พลาสติก ซึ่งมีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไปซึ่งใช้ใส่ผ้าที่พับแล้ว ซึ่งมีหลากหลายสีสันทัน เช่น สีขาว สีฟ้า สีเขียว เป็นต้น

ตัวอย่าง ราวแขวนผ้าแบบไม้ใช้แขวนผ้าขนหนูที่ใช้แล้ว ขนาดของราวแขวนผ้า 0.30x0.80x0.75 ม.

ภาพที่ 5.31 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมแต่งตัว

8) กิจกรรมทำงานบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ชั้นวางของ ประเภทอุปกรณ์ประกอบที่ใช้มากที่สุด คือ ที่รองรีดผ้า และประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ ตู้เย็น

ภาพที่ 5.32 พฤติกรรมของกิจกรรมทำงานบ้านซักผ้า รีดผ้า

กิจกรรมการทำงานบ้านส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมการรีดผ้า(ร้อยละ 77.8) และซักผ้า (ร้อยละ 22.2) (ดูตารางที่ 5.18) ซึ่งพฤติกรรมการรีดผ้านั้นส่วนใหญ่จะใช้ที่รองรีดแบบสำเร็จรูปทั้งในรูปแบบนั่งรีดและยืนรีด และพฤติกรรมของการซักผ้าในที่นี้ คือ การใช้เครื่องซักผ้า(ที่มีการใช้พื้นที่วางในชั้นล่างในส่วนA และ B)

ตารางที่ 5.18 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมการทำงานบ้าน ของบ้านที่มีการต่อเติม เพื่อพักอาศัย

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
รีดผ้า	7	77.8
ซักผ้าด้วยเครื่องซักผ้า	2	22.2
รวม	9	100

เครื่องเรือนประกอบกิจกรรมการทำงานบ้าน ได้แก่ เก้าอี้ ชั้นวางของ ลิ่นซักใส่ของ ราวแขวนผ้า และอุปกรณ์ประกอบ คือ ที่รองรีดเสื้อผ้า

เก้าอี้

เก้าอี้พลาสติก ซึ่งมีขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.45,0.28x0.28x0.30 ม. ซึ่งมีหลากหลายสี เช่น สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียวเป็นต้น ซึ่งเก้าอี้ประเภทนี้หาซื้อได้ง่าย ราคาถูก

ชั้นวางของ

ชั้นวางของใช้วัสดุหลายชนิด เช่น ชั้นวางของที่ทำจากไม้, ชั้นวางของที่ทำจากเส้นเหล็กเส้น ลวดชุบพลาสติก, ชั้นวางของที่ทำจากเหล็กพ่นสีและชั้นวางที่ทำจากพลาสติก ขนาดของชั้นวางของ 0.35x0.60x1.10, 0.50x0.50x1.10, 0.40x0.60x0.80 ม. เป็นต้น

ลิ่นซัก

ลิ่นซัก สำหรับใส่อุปกรณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งลักษณะของลิ่นซักจะเป็น Knockdown พลาสติกมีจำนวนชั้น 4 ชั้น ซึ่งมีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไป ขนาด 0.30x0.55x1.10 ม.

ที่รองรีด

ที่รองรีดเป็นอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมการทำงานบ้านซึ่งที่รองรีดเป็นอุปกรณ์ที่มีขายสำเร็จรูปตามท้องตลาด ขนาด 0.30x0.60x0.30 ม. และ 0.30x0.90 ความสูงสามารถปรับระดับได้ซึ่งอุปกรณ์ชิ้นนี้นอกจากจะใช้งานรีดผ้าแล้วยังสามารถทำเป็น โต๊ะเขียนหนังสือได้ด้วย การรีดผ้านั้นในบ้านพักอาศัยบางหลังไม่มีที่รองรีด ผู้พักอาศัยใช้ผ้าห่มปูบนพื้นแล้ววางผ้าที่จะรีดลงบนผ้าห่มแทนการใช้ที่รองรีด

ตัวอย่าง ชั้นวางของทำจากเส้นเหล็กเส้นลวด
ชุบพลาสติก ขนาด0.50x0.50x1.10 ม. ใช้วาง
ของอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการทำงานบ้าน เป็น
เครื่องเรือนประกอบกิจกรรมทำงานบ้าน

ตัวอย่าง ที่รองรีดเป็นอุปกรณ์ประกอบ
กิจกรรมทำงานบ้านซึ่งที่รองรีดเป็นอุปกรณ์
ที่มีขายสำเร็จรูปตามท้องตลาด ขนาด
0.30x0.90 ความสูงสามารถปรับระดับได้

ภาพที่ 5.33 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมทำงานบ้าน

9) กิจกรรมเตรียมอาหารบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัยพบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.12) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ชั้นวางของ ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ หม้อหุงข้าวและตู้เย็น

พฤติกรรม ที่เกิดขึ้นในกิจกรรมการเตรียมอาหารของผู้พักอาศัย คือ การวางหม้อหุงข้าว กระจกน้ำร้อนไฟฟ้า และสารบออาหาร ตู้กับข้าว ไว้ในพื้นที่ในส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) ซึ่งจากการศึกษาอาจเกิดจากการรับประทานอาหารในพื้นที่โถงอเนกประสงค์(ส่วน A)และ ห้องอเนกประสงค์ (ส่วนB)ทำให้ง่ายต่อการใช้งาน เช่น หากผู้พักอาศัยต้องการที่จะดื่มน้ำกาแฟ ชักแก้ว หากผู้พักอาศัยตั้งกระจกน้ำร้อนไฟฟ้าไว้ในห้องครัวซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่สูงสุดของบ้านมีพื้นที่ที่ค่อนข้างน้อยทำให้เกิดเส้นทางสัญจรที่ยาว ผู้วิจัยจึงคิดว่าการที่ผู้พักอาศัยวางกระจกน้ำร้อนไว้ในพื้นที่ส่วน B นั้นเพื่อความสะดวกต่อการใช้งาน

เครื่องเรือน ประกอบกิจกรรมเตรียมอาหาร มีดังนี้ คือ ชั้นวางของ โต๊ะอเนกประสงค์ โต๊ะญี่ปุ่น และลิ้นชักใส่ของ

ชั้นวางของ

ชั้นวางของใช้วัสดุหลายชนิด เช่น ชั้นวางของที่ทำจากไม้, ชั้นวางของที่ทำจากเส้นเหล็กเส้นลวดชุบพลาสติก, ชั้นวางของที่ทำจากเหล็กพ่นสีและชั้นวางที่ทำจากพลาสติก ขนาดของชั้นวางของ

0.35x0.60x1.10, 0.50x0.50x1.10, 0.40x0.60x0.80 ม. เป็นต้น ผู้พักอาศัยใช้ในการวาง
เครื่องใช้ไฟฟ้าในการเตรียมอาหาร คือ หม้อหุงข้าวไฟฟ้า กระจกน้ำร้อนไฟฟ้า เป็นต้น
โต๊ะอเนกประสงค์

ซึ่งมีวัสดุพื้นผิวด้านบนเป็นไม้จริง ไม้อัด ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะ
อเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่ โต๊ะอเนกประสงค์นี้
จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75ม. ใช้ในการวางเครื่องปรุงก่อนที่จะรับประทานอาหาร หรือใช้ในการ
วางเครื่องใช้ไฟฟ้าในอุปกรณ์เตรียมอาหาร

โต๊ะญี่ปุ่น

เนื่องจากพื้นที่ของที่พักอาศัยนี้มีพื้นที่ค่อนข้างจำกัด โต๊ะญี่ปุ่นนั้นเมื่อใช้งานเสร็จสามารถพับ
เก็บได้ ไม่เกะกะและไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ในการทำงาน รูปแบบของโต๊ะญี่ปุ่นที่พบมีขนาด
0.40x0.60x0.35 ม.

ลิ้นชักใส่ของ

ซึ่งลักษณะของลิ้นชักจะเป็นลิ้นชัก Knockdown พลาสติกมีจำนวนชั้น 4 ชั้น ซึ่งมีจำหน่ายตาม
ท้องตลาดทั่วไปขนาด 0.30x0.55x1.10 ม.

ตัวอย่าง โต๊ะอเนกประสงค์ ใช้ในการวาง
เครื่องปรุงก่อนที่จะรับประทานอาหาร หรือใช้
← ในการวางเครื่องใช้ไฟฟ้าในอุปกรณ์เตรียม
อาหาร

← ตัวอย่าง ชั้นวางของ Knockdown ไม้ปาร์ติเกิ้ล
บอร์ดและลิ้นชัก ใช้ในการวางอุปกรณ์ในการ
เตรียมอาหาร

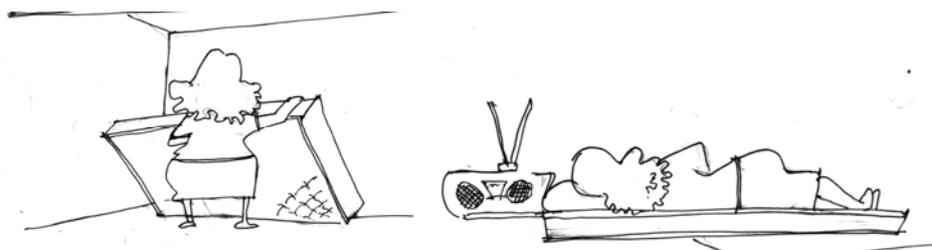
ภาพที่ 5.34 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมเตรียมอาหาร

10) กิจกรรมเลี้ยงสัตว์ ผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้มีการเลี้ยงสุนัขซึ่งไม่ส่งผลต่อการใช้พื้นที่ภายใน เนื่องจากผู้พักอาศัยปล่อยให้ผู้อยู่ภายในพื้นที่ภายนอกบ้าน จึงไม่มีเครื่องเรือนในการเลี้ยงสัตว์ในบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

11) กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พฤติกรรมการเก็บรถ/จอดรถ ส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะใช้เก็บรถ/จอดรถจักรยานยนต์ จักรยาน ซึ่งส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ในโรงอเนกประสงค์(ส่วน A) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ทางการเคหะได้ออกแบบไว้สำหรับจอดรถ ซึ่งผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้มีการต่อเติมทำเป็นที่พักอาศัย ซึ่งกิจกรรมในกลุ่มนี้ไม่มีเครื่องเรือนประกอบ

12) กิจกรรมการนอนบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พฤติกรรม พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.12) เครื่องเรือนที่ใช้ คือ เตียงนอน ตู้เสื้อผ้า ตู้หรือชั้นวางโทรทัศน์ ตู้วางของ ประเภทอุปกรณ์ประกอบที่ใช้มากที่สุด คือ หมอนหนุน และประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ พัดลม

กิจกรรมการนอนจากการออกแบบบ้านเอื้ออาทรนั้นผู้ออกแบบได้ออกแบบห้องนอนไว้ชั้นบนจำนวน 2 ห้องนอนซึ่งสามารถรองรับผู้พักอาศัยได้ประมาณ 4 คน ซึ่งจากที่ผู้พักอาศัยได้เข้าไปศึกษาทำให้ทราบว่ามิเหตุผลบางประการที่ผู้พักอาศัยจำนวนหนึ่งต้องใช้พื้นที่ชั้นล่างในการนอน เนื่องจากเหตุผล คือ ผู้พักอาศัยเป็นผู้สูงอายุไม่สะดวกในการขึ้นบันได ผู้พักอาศัยพักอาศัยภายในบ้านจำนวนหลายคนทำให้ไม่มีความเป็นส่วนตัวจึงต้องแยกออกมานอนในพื้นที่ว่างชั้นล่าง เป็นต้น

ภาพที่ 5.35 พฤติกรรมการนอนของผู้พักอาศัย

พฤติกรรมการนอนของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัยส่วนใหญ่จะนอนบนที่นอนพับ ที่นอนปิกนิก(ร้อยละ 77.8) และนอนบนเตียงนอน (ร้อยละ 22.2) (ดูตารางที่ 5.19)

ตารางที่ 5.19 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมการนอน ของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นอนบนที่นอนพับ ที่นอนปีคนิก	7	77.8
เตียงนอน	2	22.2
รวม	9	100

เครื่องเรือนในกิจกรรมการนอนของผู้พักอาศัยที่มีรายได้น้อยที่มีการนอนในพื้นที่ว่างชั้นล่างนั้นมีเครื่องเรือนและอุปกรณ์ประกอบ ดังนี้ ที่นอนปีคนิก หมอนหนุน และเตียงนอน

ที่นอน

ที่นอนที่พบจากการสำรวจพบว่า มีทั้งเป็นแบบที่นอนสำเร็จรูป ที่นอนปีคนิก ซึ่งมีขนาดที่แตกต่างกัน

ที่นอนสำเร็จรูปส่วนใหญ่จะมีขนาด 1.80 x 2.00 ม.ขนาดของที่นอนปีคนิกนั้นเป็นขนาดมาตรฐานที่มีขายทั่วไปตามท้องตลาด ขนาด 1.20x2.00 ม.ขึ้นไป

หมอนหนุน

จากการสำรวจส่วนใหญ่ที่พบจะเป็นหมอนที่ผู้พักอาศัยทำขึ้นเอง ซึ่งมีขนาดไม่ใหญ่มากนัก

เตียงนอน

เตียงนอนจากการสำรวจพบว่าเตียงที่ผู้พักอาศัยใช้นั้นจะเป็นเตียงเดี่ยวขนาด 1.10 x 2.00 x 0.40 ม.มี 2 ลักษณะ คือ เป็นเตียง Knockdownสำเร็จรูป มีทั้งไม้ปาร์ติเคิลบอร์ดและเป็นเตียงเหล็ก

ตัวอย่าง ที่นอนหมอนหนุนของผู้พักอาศัยในกิจกรรมการนอนในพื้นที่ว่าง

ตัวอย่างเตียงKnockdownสำเร็จรูป ไม้ปาร์ติเคิล
บอร์ด1.10 x 2.00 x 0.40 ม.

ภาพที่ 5.36 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมการนอน

13) กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พฤติกรรม พบว่า
อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม ประเภทอุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุด คือ หิ้งสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

จากการศึกษาพบว่ากิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของผู้พักอาศัย จะมีการติดตั้งหิ้ง
สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ติดไว้กับผนัง เพราะฉะนั้นพฤติกรรม คือ การยื่นไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์และ
ยื่นบนเก้าอี้นำดอกไม้ รูปปักไว้บนหิ้ง (ภาพที่ 5.)

ภาพที่ 5.37 พฤติกรรมการไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์นี้ไม่มีเครื่องเรือน แต่จะมีอุปกรณ์ประกอบคือ หิ้งสักการะ
จะติดตั้ง ติดฉากกับผนัง

ตัวอย่างหิ้งสักการะสิ่งศักดิ์ของผู้พักอาศัย
ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นพลาสติกพันด้วยสี
แดงและสีทอง ขนาด 0.35x0.45x0.35

ภาพที่ 5.38 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

14) กิจกรรมประกอบอาชีพบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย พบว่า อุปกรณ์ประกอบ
 พฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.12) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ เก้าอี้ ประเภทอุปกรณ์ประกอบที่
 ใช้มากที่สุด คือ จักรเย็บผ้า ซึ่งกิจกรรมประกอบอาชีพที่เกิดขึ้นในบ้านพักอาศัยกลุ่มนี้ คือ การเย็บ
 ผ้า

พฤติกรรม ของการเย็บผ้า คือ ผู้พักอาศัยจะมีจักรเย็บผ้าหลากหลายชนิด ทั้งจักรโพง จักรเย็บ
 ผ้า ซึ่งผู้พักอาศัยจะนั่งบนเก้าอี้ อยู่ด้านหน้าจักรเย็บผ้าในขณะที่เย็บจะมีการเคลื่อนไหวของเท้าและ
 มือ ซึ่งการเย็บผ้านั้นต้องใช้พื้นที่ค่อนข้างมากเนื่องจาก ต้องมีการวาดแบบ ตัดผ้าต่างๆ และการรีด
 ผ้า

ตารางที่ 5.20 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมประกอบอาชีพ ของบ้านที่มีการต่อ
 เติมเพื่อพักอาศัย

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
เย็บผ้า, รีดผ้า	5	100
รวม	5	100

ตารางที่ 5.21 (ต่อ)

กิจกรรม อุปกรณ์ ประกอบกิจกรรม	กิจกรรม														รวม	ร้อยละ (%)
	นั่งเล่น/รับแขก	ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง	เลี้ยงเด็ก	อ่าน/เขียนหนังสือ	ทำงานคอมพิวเตอร์	รับประทานอาหาร	แต่งตัว	ทำงานบ้าน	ประกอบอาชีพ	เตรียมอาหาร	เลี้ยงสัตว์	เก็บรถ/จอดรถ	นอน	ทำหัตถ์การะ		
ประเภทอุปกรณ์ประกอบ																
กระจก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0
ที่รองรีด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0
หมอนหนุน	8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8	80
ที่นอน	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	10
เสื่อ	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	1	10
พรมจีนปูพื้น	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0
หิ้งสักการะ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0
จักรเย็บผ้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0
ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า																
โทรทัศน์	-	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	17.2
เครื่องเสียง	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	6.9
คอมพิวเตอร์	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3.4
พริ้นเตอร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0
พัดลม	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	20.7
กระติกน้ำร้อน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	3.4
หม้อหุงข้าว	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	3.4
ไมโครเวฟ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	3.4
ตู้เย็น	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	2	6.9
เครื่องซักผ้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0

หมายเหตุ : ตัวอักษรสีเข้ม และขีดเส้นใต้ หมายถึง อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรมที่มีอยู่ภายในกิจกรรมนั้นๆ ของผู้มีรายได้น้อยที่มีการใช้งานมากที่สุด

5.2.2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 หลังคาเรือนจำนวนสมาชิกผู้พักอาศัยภายในบ้านพักอาศัยกึ่งพาณิชย์ โดยเฉลี่ย 3 คน ซึ่ง บ้านพักอาศัยมีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่ในโถงอเนกประสงค์(ส่วน A เต็มพื้นที่) เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ ค้าขาย เสริมสวย เป็นต้น

1) กิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขกบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.21) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้ ได้แก่ เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง ตู้วางของ ชั้นวางของ ประเภทอุปกรณ์ที่ใ้ช้มากที่สุด คือ หมอนหนุน และประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใ้ช้มากที่สุด คือ พัดลม

พฤติกรรมการใช้งาน ของกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขกบ้านพักอาศัยเชิงพาณิชย์ พบว่าเกินกว่าครึ่งผู้พักอาศัยภายในบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์นั่งบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้และนั่งกับพื้น(ร้อยละ 60) นั่งบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้(ร้อยละ 20) และนั่งกับพื้น(ร้อยละ 20) และพฤติกรรมการนั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขกบ้านที่มีการต่อเติมพาณิชย์ในพื้นที่ส่วน C จะนั่งบนม้านิน โต้ะหินอ่อน(ดูตารางที่ 5.22)

ตารางที่ 5.22 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและกิจกรรมต้อนรับแขก ของผู้พักอาศัยกลุ่มที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้ และนั่งกับพื้น	3	60
นั่งกับพื้นอย่างเดียว	1	20
นั่งบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้	1	20
รวม	5	100

เครื่องเรือนภายในกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่นและต้อนรับแขกภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย ประกอบด้วย โซฟา 3 ที่นั่ง, เก้าอี้ไม้, ชุดม้านิน, ชั้นวางของ, โต๊ะอเนกประสงค์, ตู้วางของและตู้โชว์, โดยมีขนาดมาตรฐานเครื่องเรือนทั่วไป (ขนาด 1/ที่นั่ง = 0.45x0.45 ม.) แตกต่างกันที่ รูปแบบ, วัสดุและสี โดยมีรายละเอียดของการศึกษาดังต่อไปนี้

รูปแบบของโซฟา 3 ที่นั่ง, เก้าอี้มีท้าวแขน, ส่วนใหญ่ทำจากโครงไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป เช่น สีฟ้า สีเขียวและสีครีม เป็นต้นมีทั้งแบบที่เป็นชั้นเดียว 3 ที่นั่งและแบบที่เป็น 1 ที่นั่ง โดยวางเรียงจัดตามความพอใจของผู้พักอาศัย

รองลงมาคือ เก้าอี้พลาสติก มีทั้งแบบมีเท้าแขนและไม่มีเท้าแขน ซึ่งเก้าอี้ในลักษณะนี้จะมีวางขายทั่วไปตามท้องตลาด มีสีสันทันแตกต่างกันออกไป เช่น สีแดง สีขาว สีเขียว เป็นต้น

เก้าอี้ไม้ จะ ใช้ไม่จริง เช่น ไม้สัก ทำสี่เหลี่ยมเกษตรกรรมชาติมีเท้าแขนทั้ง 2 ข้างผนังพิงและที่นั่งจะเป็นแผ่น ไม้เรียบ มีทั้งแบบ 3 ที่นั่งมีขนาดประมาณ 0.60x1.80x0.45 ม.และแบบที่เป็นเก้าอี้เท้าแขน ขนาดประมาณ 0.55x0.55x0.45 ม. ซึ่งจะมีจำหน่ายตามร้านเฟอร์นิเจอร์และรถเร่ขาย

ชั้นวางของ
ชั้นวางของ เป็นเครื่องเรือนผู้พักอาศัยใช้ในการวางของอุปกรณ์ต่างๆ ชั้นวางของนั้นมีหลายวัสดุแตกต่างกันไป เช่น วัสดุเป็นไม้ เส้นลวดชุบเคลือบพลาสติก เหล็ก และ พลาสติก เป็นต้น ขนาด 0.30x 0.45x0.45 ม.

โต๊ะอเนกประสงค์

โต๊ะอเนกประสงค์ คือ โต๊ะที่ผู้มียารายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใช้ได้หลากหลายประโยชน์ใช้สอย เช่น วางของ อ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ใช้เป็นโต๊ะรับประทานอาหาร โดยโต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75ม. วัสดุที่ใช้ พื้นผิวด้านบน เป็นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด, กระจกอัด, อลูมิเนียม, เหล็ก ขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่

ตู้วางของและตู้โชว์

ตู้วางของและตู้โชว์ส่วนใหญ่จะใช้ในการวางของสวยงาม ของสะสม หนังสือ ซึ่งรูปแบบของตู้วางของและตู้โชว์จะเป็นแบบ Knockdown วัสดุที่ใช้เป็นแผ่นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลายไม้ สีบิช สีโอ๊ค เป็นต้น โดยจะมีบานเปิดด้านบนเป็นบานเปิดกระจกใส ด้านล่างตู้เป็นบานไม้ทึบ ภายในตู้จะมีชั้น ขนาดของตู้ 0.40x0.60x1.80 ม.

อุปกรณ์ประกอบการใช้สอยของชุดนั่งเล่น/นอนเล่นและรับแขกนี้จะเป็นหมอนหนุนหรือหมอนอิง ซึ่งผู้พักอาศัยใช้สำหรับหนุนพักผ่อนในบางช่วงเวลา

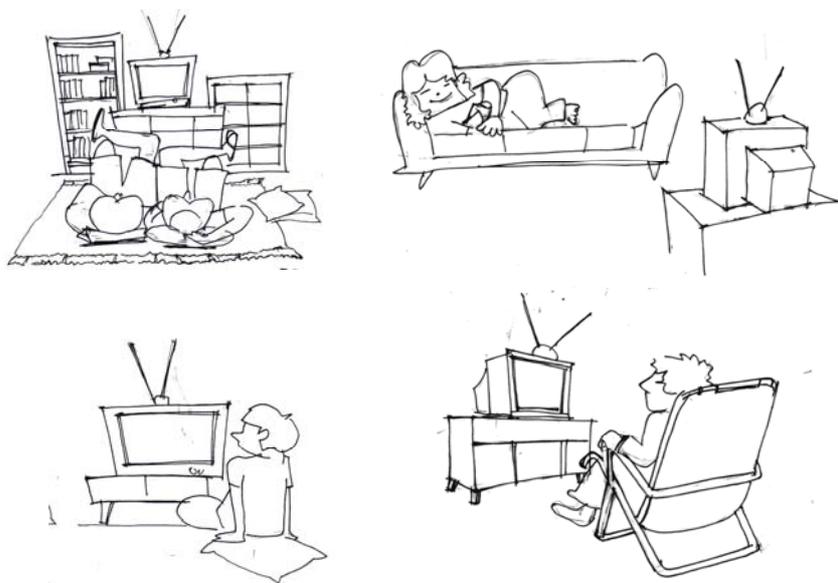
ตัวอย่าง โซฟา 2 ที่นั่งและเก้าอี้มีเท้าแขน ทำจากโครงสร้างไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป และเป็นเครื่องเรือนในกิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่น/และรับแขก

ตั้งไม้ จะ ใช้ไม้จริง เช่น ไม้สัก ทำสี่เหลี่ยม
เงาธรรมชาติมีท้าวแขนทั้ง 2 ข้างผนังพิงและ
ที่นั่งจะเป็นแผ่นไม้เรียบ มีทั้งแบบ 3 ที่นั่งมี
ขนาดประมาณ 0.60x1.80x0.45 ม.

ภาพที่ 5.39 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกภายในบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

2) กิจกรรมดูโทรทัศน์บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.21) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ตู้หรือชั้นวางโทรทัศน์และเครื่องเสียง ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ โทรทัศน์

ภาพที่ 5.40 แสดงพฤติกรรมการดูโทรทัศน์

พฤติกรรม การดูโทรทัศน์ของผู้พักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ จะนั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟา เก้าอี้และนั่งนอนบนพื้น(ร้อยละ 40) นั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟาเก้าอี้(ร้อยละ 40) และนั่งนอนบนพื้น(ร้อยละ 20) ซึ่งจากการศึกษาบ้านพักอาศัยที่มีพฤติกรรมนั่งนอนบนพื้นนั้นจะแยกพื้นที่ในส่วนการประกอบอาชีพและส่วนดูโทรทัศน์นั้นแยกเป็นส่วนทำให้ส่วนดูโทรทัศน์ของบ้านพักอาศัยหลังนี้ไม่มีการใช้เครื่องเรือนที่ใช้กับการประกอบอาชีพ

ตารางที่ 5.23 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมคูโทรทัศน์ ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟาเก้าอี้ และนั่งนอนบนพื้น	2	40
นั่งนอนบนพื้น	1	20
นั่งนอนบนเครื่องเรือนโซฟาเก้าอี้	2	40
รวม	5	100

เครื่องเรือนภายในกิจกรรมคูโทรทัศน์ภายในพื้นที่วางชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย ทั้ง 3 กลุ่ม ประกอบด้วย ตู้วางโทรทัศน์ โซฟา ชั้นวางของ ตู้วางโทรทัศน์

ตู้วางโทรทัศน์และเครื่องเล่นวีซีดี ดีวีดี และเครื่องเสียง ที่พบจากการศึกษาทำจากวัสดุที่แตกต่างกัน 3 ชนิด คือ

- ตู้วางโทรทัศน์เครื่องเสียง แบบ Knockdown ใช้ไม้ปาร์ติเกิลบอร์ด ปิดผิวลายไม้สีบีช สีไม้ แอช สีโอ๊ค สีเทาลายหินแกรนิตและแบบพ่นสีพลาสติก คูมีขนาด 0.60x0.80x0.90, 0.60x1.20x1.10, 0.60x1.20x1.80 ม.ด้านบนใช้วางโทรทัศน์ด้านล่าง เป็นชั้นวางเครื่องเล่นซีดี ดีวีดี มีชั้นสำหรับวางซีดี มีชั้นวางบานเปิดกระจกใช้วางเครื่องเสียง และอาจมีลิ้นชักซึ่งตู้วางโทรทัศน์ในรูปแบบนี้ผู้พักอาศัยจะนิยมใช้กันมาก

- ตู้วางโทรทัศน์แบบใช้ไม้อัด โครงไม้จริง ทำสีธรรมชาติขนาด 0.55x 1.10x1.10,0.55x1.80x 2.00 ม.ด้านบนวางโทรทัศน์ ด้านล่างเป็นลิ้นชักและบานเปิด มีชั้นวางของเปิดโล่ง

- ตู้วางโทรทัศน์แบบไม้จริง ทำสีธรรมชาติ ขนาด 0.55x1.60x1.00 ม. ด้านล่างเป็นตู้เป็นบานเปิดกระจกกรอบบานเป็นไม้จริง

โซฟา

รูปแบบของโซฟา 3 ที่นั่ง ส่วนใหญ่ทำจากโครงไม้บุฟองยาง หุ้มด้วยหนังเทียม มีสีแตกต่างกันออกไป เช่น สีฟ้า สีเขียว สีดำและสีครีม เป็นต้นมีทั้งแบบที่เป็นชั้นเดียว 3 ที่นั่ง ซึ่งโซฟาเป็นเครื่องเรือนที่ใช้ทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกและประกอบอาชีพด้วย

ตัวอย่าง ตู้วางโทรทัศน์เครื่องเสียงแบบ Knockdown เป็นเครื่องเรือนที่ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่เลือกใช้เนื่องจากหาซื้อได้ง่าย

ตั้งไม้ จะ ใช้ไม้จริง เช่น ไม้สัก ทำสีเคลือบเงาธรรมชาติมีเท้าแขนทั้ง 2 ข้างผนังพิงและที่นั่งจะเป็นแผ่นไม้เรียบ มีทั้งแบบ 3 ที่นั่งมีขนาดประมาณ 0.60x1.80x0.45 ม.

ภาพที่ 5.41 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมดูโทรทัศน์ฟังเพลง

3) กิจกรรมเลี้ยงเด็กบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.21) ประเภทเครื่องเรือนและอุปกรณ์ประกอบที่ใช้ คือ แปลเด็กและที่นอน

ภาพที่ 5.42 พฤติกรรมการเลี้ยงเด็กของผู้พักอาศัย

พฤติกรรมในการเลี้ยงเด็กของผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้คือ ใช้แปลผ้าที่ผู้พักอาศัยทำขึ้นเอง หรือให้เด็กนอนบนเบาะ ซึ่งลักษณะดังกล่าวมีพฤติกรรมและการใช้พื้นที่ใกล้เคียงกันและในการเลี้ยงเด็กนั้นผู้พักอาศัยจะต้องมีพื้นที่สำหรับวางของสัมภาระของเด็กทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นตะกร้าผ้า กระติก

น้ำร้อน ที่วางอุปกรณ์ในการชงนม เป็นต้นและในกรณีของเด็กที่กำลังโตขึ้นพื้นที่สำหรับคลาน เล่นของเล่นต่างๆ ผู้ปกครองต้องมีพื้นที่ที่ค่อนข้างโล่งเพื่อให้เด็กเล่นของเล่นและคลาน เป็นต้น

เครื่องเรือน ในกิจกรรมเลี้ยงเด็กของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ พบว่า บ้านที่มีเด็กอ่อนนั้นมีจำนวน 1 หลังซึ่งไม่มีเครื่องเรือน มีแต่อุปกรณ์โดยการใช้เปลผ้าผูกระหว่างผนังกับบันไดเบาะนอนแบบพองน้ำโดยใช้พื้นที่ในส่วนห้องอเนกประสงค์ (ส่วน B) ในการเลี้ยงเด็กเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากพื้นที่ในส่วนโถงอเนกประสงค์นั้นใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวดยเพิ่มพื้นที่

4) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.21) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้คือ โต๊ะทำงาน เก้าอี้ และ โต๊ะญี่ปุ่น

ภาพที่ 5.43 พฤติกรรมการอ่านหนังสือ

พฤติกรรม การอ่านหนังสือบนของผู้พักอาศัยใน บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ พบว่า นั่งอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบน โต๊ะญี่ปุ่น (ร้อยละ 66.7) และนั่งอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบน โต๊ะทำงาน (ร้อยละ 33.3) ข้อสังเกตจากพฤติกรรมการอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือในกลุ่มนี้ ทำให้ทราบว่า ด้วยพื้นที่ที่ค่อนข้างจำกัด เนื่องจากพื้นที่ในโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) ใช้ในการประกอบอาชีพ ทำให้พื้นที่ในการอ่านหนังสือเกินกว่าครึ่งใช้เครื่องเรือนแบบสามารถพับเก็บได้

ตารางที่ 5.24 สัดส่วน (ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบน โต๊ะทำงาน	1	33.3
นั่งอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบน โต๊ะญี่ปุ่น	2	66.7
รวม	3	100

เครื่องเรือน ของกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ คือ เก้าอี้ โต๊ะอเนกประสงค์ โต๊ะทำงาน และโต๊ะอ่านหนังสือของเด็ก

เก้าอี้

- เก้าอี้พลาสติก ซึ่งมีขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.45, 0.28x0.28x0.30 ม. ซึ่งมีหลากหลายสี เช่น สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว เป็นต้น ซึ่งเก้าอี้ประเภทนี้หาซื้อได้ง่าย ราคาถูก

โต๊ะทำงาน

เป็นเครื่องเรือนสำเร็จรูปลอยตัว ขนาด 0.80x1.60x0.80 ม.ทำจากไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวลายไม้ มีลิ้นชักด้านข้าง

โต๊ะญี่ปุ่น

โต๊ะญี่ปุ่นเป็นเครื่องเรือนที่สามารถใช้ได้หลากหลายประโยชน์ใช้สอย เช่น ทำงานอดิเรก รับประทานอาหาร, เขียนหนังสือ เนื่องจากพื้นที่ของที่พักอาศัยนี้มีพื้นที่ค่อนข้างจำกัด โต๊ะญี่ปุ่นนั้นเมื่อใช้งานเสร็จสามารถพับเก็บได้ ไม่เกะกะและไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ในการทำงาน รูปแบบของโต๊ะญี่ปุ่นที่พบมีขนาด 0.40x0.60x0.35, 0.80x0.80x0.75 ม. พื้นผิวด้านบนเป็นแผ่นไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ดปิดผิวด้วยลามิเนตลวดลาย ธรรมชาติ ลายไม้ ลายการ์ตูน ต่างๆ เป็นต้น

ตัวอย่าง โต๊ะอ่าน/เขียนหนังสือทำจากปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ปิดผิวลายไม้สีไม้อะแซ เก้าอี้พลาสติก

ตัวอย่าง โต๊ะญี่ปุ่นเป็นเครื่องเรือนอเนกประสงค์เมื่อไม่มีการใช้งานผู้พักอาศัยสามารถพับเก็บได้ทำให้มีพื้นที่ว่างในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

ภาพที่ 5.44 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมอ่านหนังสือเขียนหนังสือ

5) กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.21) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้ คือ โต๊ะทำงานและเก้าอี้

ภาพที่ 5.45 พฤติกรรมการนั่งในการใช้งานทำงานคอมพิวเตอร์

พฤติกรรมทำงานคอมพิวเตอร์นั้นผู้พักอาศัยจะตั้งคอมพิวเตอร์บนโต๊ะวางคอมพิวเตอร์ โต๊ะทำงาน ฉะนั้นพฤติกรรมการใช้งานคือ ผู้ใช้งานจะนั่งบนเก้าอี้ เก้าอี้สำนักงาน และมองหน้าจอที่วางอยู่บนโต๊ะวางคอมพิวเตอร์ (ดูภาพที่ 5.44) ซึ่งจากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ของผู้พักอาศัยนี้มีความเหมาะสมมากเนื่องจากการวาง ความสูงของโต๊ะ และการนั่งซึ่งนั่งบนเก้าอี้ ดีกว่าการนั่งทำงานคอมพิวเตอร์บนพื้นซึ่งทำให้ผู้ใช้อาจเกิดความเมื่อยล้าได้

เครื่องเรือนประกอบกิจกรรมคอมพิวเตอร์ คือ เก้าอี้สำนักงาน เก้าอี้ โต๊ะคอมพิวเตอร์และ โต๊ะทำงาน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ คือ

เก้าอี้สำนักงาน

เก้าอี้สำนักงาน พนักพิงหลังและเบาะนั่งบุด้วยฟองน้ำ หุ้มด้วยวัสดุ กัมมะหยี่ ผ้า หนัง มีล้อเลื่อนได้ ขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.42 ม. มีทั้งแบบมีเท้าแขนและไม่มีเท้าแขน

โต๊ะวางคอมพิวเตอร์

เป็นเครื่องเรือน แบบ Knockdown มีทั้งแบบไม้ปาร์ติเคิลบอร์ด และแบบโครงอลูมิเนียมหรือเหล็กและชั้นวางเป็นไม้ปาร์ติเคิลบอร์ด มีที่วางคอมพิวเตอร์ ช่องวางซีพียู ชั้นวางซีดี ชั้นวางคีย์บอร์ด ขนาด 0.55x0.80x 0.85, 0.55x0.80x1.50 ม.

ตัวอย่าง โต๊ะวางคอมพิวเตอร์แบบ Knockdown และเก้าอี้สำนักงาน เป็นเครื่องเรือนที่ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ใช้ในกิจกรรมคอมพิวเตอร์

ภาพที่ 5.46 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์

6) กิจกรรมรับประทานอาหารบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

ภาพที่ 5.47 พฤติกรรมการรับประทานอาหารของผู้พักอาศัย

พฤติกรรมการรับประทานอาหารของ บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์มีพฤติกรรม นั่งรับประทานอาหารบนพื้น(ร้อยละ 40) นั่งรับประทานอาหารบนพื้นและบนโต๊ะ ม้านั่ง โซฟา(ร้อยละ 40) นั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะรับประทานอาหาร บนโซฟา เก้าอี้มีที่วางแขน(ร้อยละ 20) (คู่มือตารางที่ 5.25)

ตารางที่ 5.25 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมรับประทานอาหาร ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

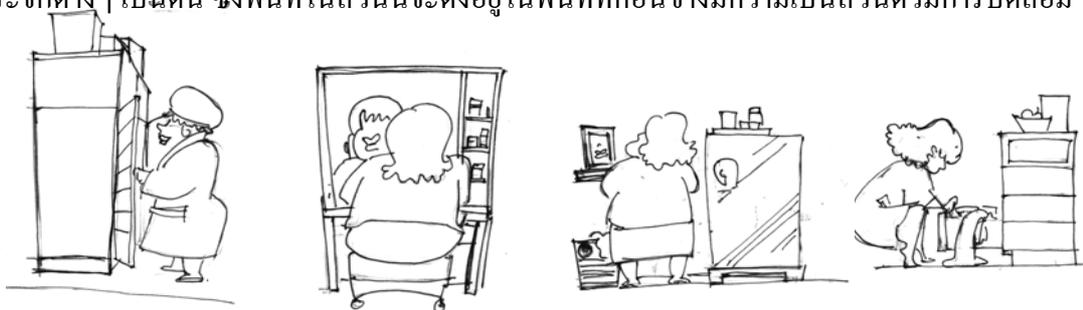
พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
นั่งรับประทานอาหารบนพื้น	2	40
นั่งรับประทานอาหารบนพื้นและบนโต๊ะ ม้านั่ง โซฟา	2	40
นั่งรับประทานอาหารบนโต๊ะ รับประทานอาหาร บนโซฟา เก้าอี้มีที่วางแขน	1	20
รวม	5	100

เครื่องเรือน ที่ใช้ประกอบในกิจกรรมรับประทานอาหารในบ้านพักอาศัยในกลุ่มนี้ คือ
โต๊ะอเนกประสงค์

เป็นโต๊ะที่สามารถใช้ได้หลากหลายกิจกรรม ซึ่งมีวัสดุพื้นผิวด้านบนเป็นไม้จริง ไม้อัด ไม้ปาร์ติ
เกิ้ลบอร์ด ขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความ
สะดวกในการใช้พื้นที่ โต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75ม.

7) กิจกรรมแต่งตัวบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตาราง
ที่ 5.21) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้ คือ ตู้เสื้อผ้า

กิจกรรมแต่งตัวในการศึกษาครั้งนี้ประกอบไปด้วย การแต่งกายเสื้อผ้า การแต่งหน้าทำผม ส่อง
กระจกต่างๆ เป็นต้น ซึ่งพื้นที่ในส่วนนี้จะตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ค่อนข้างมีความเป็นส่วนตัวมีการปิดล้อม

ภาพที่ 5.48 พฤติกรรมการแต่งตัว

พฤติกรรมของผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้พบว่า โต๊ะเครื่องแป้ง, กระจกเงาใช้ร่วมกับการประกอบ
อาชีพ (ร้อยละ 66.7) ผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ร่วมกับพื้นที่ประกอบอาชีพ ซึ่งพฤติกรรม คือ การส่อง
กระจกเงา หวีผม ทาแป้ง เป็นต้น และพฤติกรรมการแต่งตัวที่มีเครื่องเรือน ตู้เสื้อผ้าประกอบ
กิจกรรม(ร้อยละ 33.3) (ดูตารางที่ 5.26)

ตารางที่ 5.26 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมแต่งตัว ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิง
พาณิชย์

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
โต๊ะเครื่องแป้ง, กระจกเงาใช้ร่วมกับการประกอบอาชีพ	2	66.7
ตู้เสื้อผ้า	1	33.3
รวม	3	100

เครื่องเรือนภายในกิจกรรมแต่งตัวภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
ในบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์ ประกอบด้วย ตู้เสื้อผ้า โต๊ะเครื่องแป้ง ลิ้นชัก ราวแขวนผ้า
ตู้เสื้อผ้า

ตู้เสื้อผ้าภายในกิจกรรมแต่งตัวที่พบภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างของผู้พักอาศัย จากการศึกษา
ทั้งหมดพบว่าตู้เสื้อผ้าส่วนใหญ่เป็นตู้เสื้อผ้าสำเร็จรูปแบบ Knockdown ที่ทำจากไม้ปาติเกิ้ลบอร์ด
มีขนาดมาตรฐานตามที่มิขายตามท้องตลาด ขนาด 0.60x1.20x2.00 ม., ขนาด 0.60x1.50x2.00 ม. ตู้
ไม้อัด และเป็นตู้ไม้จริงด้านหน้าบานเป็นกระจก

รูปแบบของตู้เสื้อผ้า Knockdown 2 บานเปิดและมีลิ้นชัก สีของตู้เสื้อผ้าเป็น สีบีช สีแอส สีไอศ

8) กิจกรรมทำงานบ้านบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

ภาพที่ 5.49 พฤติกรรมของกิจกรรมทำงานบ้านซักผ้า รีดผ้า

กิจกรรมทำงานบ้านที่เกิดขึ้น คือ การรีดผ้า(ร้อยละ 100) (ดูตารางที่ 5.27) ซึ่งผู้พักอาศัยใน
กลุ่มนี้ รีดผ้าด้วยการใช้ที่รองรีดแบบสำเร็จรูปและนั่งกับพื้นแล้วปูผ้าซึ่งต้องใช้พื้นที่พอสมควร

ตารางที่ 5.27 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมทำงานบ้าน ของบ้านที่มีการต่อเติม
เชิงพาณิชย์

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
รีดผ้า	1	100
รวม	1	100

อุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมทำงานบ้านของผู้พักอาศัยภายในบ้านที่มีการต่อเติมเชิง
พาณิชย์ ผู้พักอาศัยใช้ผ้าปูบนพื้นแล้ววางผ้าที่จะรีดลงบนผ้าแทนการใช้ที่รองรีด

9) กิจกรรมเตรียมอาหารบ้านพักอาศัยกิ่งพานิชย์ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.21) ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้ ได้แก่ กระจกน้ำร้อน หม้อหุงข้าว ไมโครเวฟ และตู้เย็น

พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในกิจกรรมการเตรียมอาหารของผู้พักอาศัย คือ การวางหม้อหุงข้าว กระจกน้ำร้อน ไฟฟ้า และสารอาหาร ตู้กับข้าว ไว้ในพื้นที่ส่วน B ซึ่งจากการศึกษาอาจเกิดจากการรับประทานอาหารในพื้นที่ส่วน A และ ส่วน B ทำให้ง่ายต่อการใช้งาน เช่น หากผู้พักอาศัยต้องการที่จะดื่มกาแฟ ชักแก้ว หากผู้พักอาศัยตั้งกระจกน้ำร้อนไฟฟ้าไว้ในห้องครัวซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่ในสุดของบ้านทำให้เกิดเส้นทางสัญจรที่ยาว ผู้วิจัยจึงคิดว่าการที่ผู้พักอาศัยวางกระจกน้ำร้อนไว้ในพื้นที่ส่วน B นั้นเพื่อความสะดวกต่อการใช้งาน

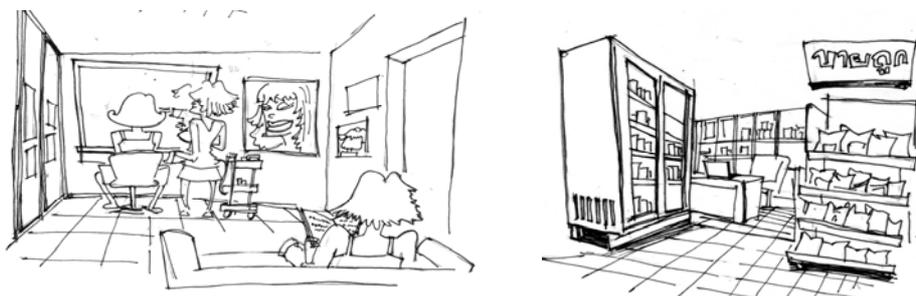
จากการศึกษาพบว่าในกิจกรรมเตรียมอาหารภายในบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพานิชย์นี้ไม่มีเครื่องเรือนใช้ในการประกอบกิจกรรมส่วนใหญ่จะวางอุปกรณ์ในการเตรียมอาหารไว้บนพื้น

10) กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพานิชย์ จากการสำรวจส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่นอกอาคารในการจอดรถ แต่มีจำนวน 1 หลังที่ใช้พื้นที่ภายในบ้านในการจอดรถจักรยานยนต์

11) กิจกรรมเลี้ยงสัตว์บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพานิชย์ จากการสำรวจพบว่าผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มนี้ มีการเลี้ยงสุนัขซึ่งปล่อยอิสระไว้นอกบ้าน และจำนวน 1 หลังมีการเลี้ยงสุนัขให้อยู่ในบ้าน

11) กิจกรรมประกอบอาชีพบ้านที่มีการต่อเติมพานิชย์ พบว่า อุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม (ดูตารางที่ 5.21) ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ ประเภทเครื่องเรือนที่ใช้มากที่สุด คือ เก้าอี้

กิจกรรมการประกอบอาชีพ จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่ามีกิจกรรม ดังนี้ กิจกรรมเสริมสวย กิจกรรมค้าขายของชำ ซึ่งในแต่ละกิจกรรมนั้นมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

ภาพที่ 5.50 กิจกรรมการประกอบอาชีพต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในบ้านพักอาศัย

กิจกรรมประกอบอาชีพที่เกิดขึ้นบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพานิชย์ คือ เย็บผ้า ค้าขายและเสริมสวย กิจกรรมเย็บผ้า (ร้อยละ 50) พฤติกรรมของการเย็บผ้า คือ ผู้พักอาศัยจะมีจักรหลากหลายชนิด ทั้ง

จักร โฟ่ง จักรเย็บผ้า ซึ่งผู้พักอาศัยจะนั่งบนเก้าอี้ อยู่ด้านหน้าจักรเย็บผ้าในขณะที่เย็บจะมีการเคลื่อนไหวกของเท้าและมือ ซึ่งการเย็บผ้านั้นต้องใช้พื้นที่ค่อนข้างมากเนื่องจาก ต้องมีการวาดแบบ ตัดผ้าต่างๆ

กิจกรรมเสริมสวย (ร้อยละ 30) และกิจกรรมค้าขายของชำ (ร้อยละ 20) (ดูตารางที่ 5.28) พฤติกรรมของกิจกรรมเสริมสวยนั้น จะต้องมีเครื่องเรือนหลักๆ คือ เก้าอี้ตัดผม กระจก ชั้นวาง อุปกรณ์ตัดผม และเตียงสระ เครื่องอบไอน้ำ ซึ่งผู้ให้บริการนั้นก็จะมีพฤติกรรม คือ เมื่อลูกค้าต้องการสระ ซอย ผู้ให้บริการนั้นจะพาลูกค้าไปที่เตียงสระแล้วผู้ให้บริการจะทำการสระผม เมื่อสระผมเสร็จก็จะพาลูกค้ามานั่งเก้าอี้ตัดผม ผู้ให้บริการก็จะทำการเช็ดผมให้แห้ง จากนั้นทำการตัดผม ในระหว่างที่ผู้ให้บริการทำการตัดผมนั้นลูกค้าอาจมีพฤติกรรมอ่านหนังสือ ดูหนังสือต่างๆ ก็ได้ เมื่อผู้ให้บริการตัดผมเสร็จ จะทำการไถร์ผม ให้เข้าทรง ก็เสร็จขั้นตอนของการสระ ซอย หากลูกค้าต้องการอบไอน้ำก็มีเครื่องอบไอน้ำ ซึ่งต้องใช้พื้นที่

พฤติกรรมการขายของชำ ผู้ให้บริการจะทำการจัดของต่างๆ ไว้บนชั้น เครื่องดื่มต่างๆ ก็จะจัดไว้ในตู้เย็น ซึ่งพฤติกรรมหลักๆ ของผู้ให้บริการ คือ คอยดูว่าลูกค้าต้องการสินค้าใดและทำการจัดให้ เช่น ลูกค้าต้องการชื่อน้ำอัดลมใส่น้ำแข็ง ผู้ให้บริการก็จะหยิบน้ำแข็งจากตู้เย็นทำการเปิดฝา เทน้ำอัดลมใส่น้ำแข็ง และหลอดลงไปในถาด มอบน้ำอัดลมให้กับลูกค้า และรับเงินถ้าเงินพอดีก็เก็บเงินนั้นใส่กระเป๋า หรือกระป๋องสตางค์ หากมีการทอนเงินก็หยิบเงินการในกระเป๋าและกระป๋องทอนให้ลูกค้า เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมการขายของชำนั้นมีหลากหลาย

ตารางที่ 5.28 สัดส่วน(ร้อยละ) พฤติกรรมการใช้พื้นที่กิจกรรมประกอบอาชีพ ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

พฤติกรรม	จำนวน(หลัง)	ร้อยละ
เสริมสวย	3	60
ค้าขายของชำ	2	40
รวม	5	100

เครื่องเรือนที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมประกอบอาชีพ มีดังนี้ เสริมสวย และค้าขายซึ่งมีเครื่องเรือนที่แตกต่างกัน ดังนี้

โต๊ะอเนกประสงค์

เป็นโต๊ะที่สามารถใช้ได้หลากหลายกิจกรรม ซึ่งมีวัสดุพื้นผิวด้านบนเป็นไม้จริง ไม้อัด ไม้ปาร์ติเกิ้ลบอร์ด ขาใช้วัสดุ ไม้, เหล็ก ซึ่งโต๊ะอเนกประสงค์บางตัวก็สามารถพับเก็บได้ด้วยเพื่อความสะดวกในการใช้พื้นที่ โต๊ะอเนกประสงค์นี้จะมีขนาด 0.80x0.80x0.75ม.

เก้าอี้

เก้าอี้พลาสติก ซึ่งมีขนาดมาตรฐาน 0.45x0.45x0.45, 0.28x0.28x0.30 ม. ซึ่งมีหลากหลายสี เช่น สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว เป็นต้น ซึ่งเก้าอี้ประเภทนี้หาซื้อได้ง่าย ราคาถูก

เสริมสวยมีเครื่องเรือนประกอบคือ เก้าอี้นั่งตัดผม ชั้นวางอุปกรณ์ เติงสระผม กระจกและชั้นวางของ

เก้าอี้นั่งตัดผม

เก้าอี้นั่งตัดผมจะสามารถปรับระดับความสูงได้ วัสดุโครงสร้างจะเป็นสแตนเลส เบาะนั่งและพนักพิงจะเป็นหนังเพื่ออำนวยความสะดวก ขนาด 0.48x0.48 ม.

ชั้นวางของ

ชั้นวางของ อุปกรณ์ในการทำผมนี้จะมีล้อเลื่อนเพื่อสะดวกในการเคลื่อนย้าย ตามช่างตัดผม วัสดุที่ใช้จะเป็นสแตนเลส และตัวชั้นทำจากพลาสติก ขนาด 0.40x0.40x1.10

เติงสระผม

เติงสระผม โครงสร้างจะเป็นเหล็กหรือสแตนเลสเบาะนอนทำด้วยฟองน้ำ หุ้มด้วยหนังสังเคราะห์เพื่อให้ง่ายต่อการทำความสะอาด ขนาด 0.70x2.10x0.80 ม.

กระจกและชั้นวางของ

มีการติดตั้งกระจกเงาติดกับผนังและมีชั้นวางอุปกรณ์ทำผมเป็นกระจกใส ขนาด 0.60x0.20x1.10 ม.

ค้าขาย มีเครื่องเรือนและอุปกรณ์ในการประกอบกิจการ คือ ชั้นวางของ ตู้เขียน ตู้วางสินค้า ตู้กดน้ำ เครื่องซักหยอดเหรียญ ซึ่งผู้วิจัยจะไม่กล่าวถึงรายละเอียดของเครื่องเรือนในการประกอบอาชีพ

ตัวอย่าง เครื่องเรือนในการประกอบอาชีพเสริมสวย ซึ่งประกอบด้วย เก้าอี้นั่งตัดผม กระจกเงา เติงสระผม

ตัวอย่าง เครื่องเรือน
และอุปกรณ์ในการ
ประกอบอาชีพค้าขาย
ประกอบด้วยชั้นวาง
ของ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า
ตู้กดน้ำหยอดเหรียญ
 เป็นต้น

ภาพที่ 5.51 แสดงเครื่องเรือนประกอบกิจกรรมประกอบอาชีพ

5.2.3 เครื่องเรือนและอุปกรณ์ประกอบประกอบการใช้งาน ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาด้านเครื่องเรือน และอุปกรณ์ประกอบการใช้งานภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มตามประเภทที่พักอาศัยได้ เป็น 3 กลุ่ม โดยแบ่งประเภทของเครื่องเรือนและอุปกรณ์ต่างๆ ภายในพื้นที่ว่าง ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

- (1) ประเภทเครื่องเรือนภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง
- (2) ประเภทอุปกรณ์ประกอบการใช้งานภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง
- (3) ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

จากการศึกษาสามารถสรุปผลตามประเด็นการศึกษา ได้ 3 ส่วน ดังนี้ ประกอบด้วย

5.2.3.1 จำนวนของเครื่องเรือน ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

5.2.3.1 จำนวนของเครื่องเรือน ภายในพื้นที่ชั้นล่าง

ผลการศึกษาจำนวนของเครื่องเรือน ภายในพื้นที่ชั้นล่างพบว่า จำนวนของเครื่องเรือนและอุปกรณ์ต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง มีความแตกต่างกันตามขนาดของพื้นที่, จำนวนสมาชิกของครอบครัวที่อาศัยอยู่ร่วมกัน, ฐานะทางเศรษฐกิจรายได้ของครอบครัว (ดูภาคผนวก ง)

ผลการศึกษาด้านจำนวนของเครื่องเรือนภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยพบว่า เครื่องเรือนที่พบมากที่สุด คือ ชั้นวางของ(ร้อยละ 14.4) เช่น ชั้นวางของที่เป็นไม้ สามารถวางของได้หลากหลายมีตั้งแต่ 2 ชั้นขึ้นไป ชั้นวางของพลาสติก และชั้นวางของที่เป็นเส้นลวดชุบเคลือบ โดยมีค่าเฉลี่ย =1 (S.D. = 1)

ผลการศึกษาด้านจำนวนของอุปกรณ์ประกอบการใช้สอยภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุด คือ หมอนหนุนหรือหมอนอิง (ร้อยละ 50.9) โดยมีค่าเฉลี่ย = 2 (S.D. = 1.6)

ผลการศึกษาด้านจำนวนของเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพบว่า เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้มากที่สุด คือ พัดลม (ร้อยละ 32.1) โดยมีค่าเฉลี่ย = 1 (S.D. = 1) ซึ่งพบว่า พื้นที่ว่างชั้นล่างนั้นก็มีการเจาะช่องหน้าต่างเพื่อรับลมจากภายนอก แต่เนื่องจากบ้านพักอาศัย โครงการบ้านเอื้ออาทรนั้นมีพื้นที่ที่จำกัดและเนื้อที่ของบ้านแต่ละหลังก็อยู่ติดกันทำให้ไม่สามารถรับลมได้เต็มที่ และเหตุผลอีกหนึ่งประการคือ พื้นที่ข้างบ้านส่วนใหญ่ของผู้อยู่อาศัยนั้นมีการเทพื้นคอนกรีตปูกระเบื้อง ทำให้เป็นส่วนของการกักเก็บความร้อนทำให้เวลากลางวัน กลางคืน นั้นมีอากาศร้อนอบอ้าว จึงต้องมีการใช้พัดลมช่วยในการระบายอากาศและปรับสภาพอากาศให้มีอุณหภูมิต่ำลง

5.3 สภาพแวดล้อมกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย

ผลการศึกษาด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย จากการสอบถาม สํารวจและสังเกตการณ์ จำนวนทั้งหมด 49 คน สามารถจัดกลุ่มของสภาพแวดล้อมกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ตามลักษณะองค์ประกอบต่างๆ ภายในพื้นที่ ได้ 5 กลุ่ม ดังนี้

5.3.1 ตำแหน่ง, ความสัมพันธ์ของขนาดของพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ พื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.3.2 ทางสัญจร(Circulation) ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.3.3 วัสดุพื้น, ผนังและเพดาน ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง ภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.3.4 รูปแบบของประตู และหน้าต่าง, แสงสว่าง และสีภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การสรุปผลการศึกษา ได้นำข้อมูลในส่วนของ การสังเกตการณ์สภาพแวดล้อมกายภาพภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นพื้นฐานการศึกษา รวมถึงข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ประกอบการวิจัย เพื่อได้มาซึ่งความเข้าใจและเหตุผลที่เหมาะสม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้มากที่สุด

5.3.1 ตำแหน่ง, ความสัมพันธ์ของขนาดของพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาตำแหน่งและความสัมพันธ์ของพื้นที่ว่างชั้นล่างภายในที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย สามารถสรุปผลการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

5.3.1.1 ตำแหน่งและขนาดของพื้นที่ในกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

5.3.1.2 จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้านแต่ละหลังและการทับซ้อนของพื้นที่ของ

กิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

5.3.1.1 ตำแหน่งและขนาดของพื้นที่ในกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง

จากการศึกษา จะแบ่งการวิเคราะห์ตามลักษณะกลุ่มประเภทของบ้านพักอาศัย คือ

กลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วนนอกประตูดัง (ส่วน A) เต็มพื้นที่

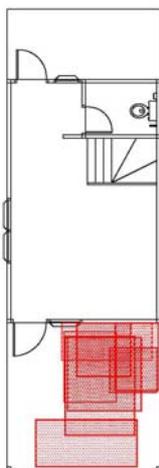
2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

1) กลุ่มที่ 1 บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก กิจกรรมประเภทนั่งเล่น/นอนเล่นมีการใช้พื้นที่ในห้องนอนประสงค์ (ส่วน B) มากที่สุด(ร้อยละ53.1) รองลงมาคือพื้นที่ในส่วนโถงนอนประสงค์(ส่วน A) (ร้อยละ 25) และพื้นที่ในส่วนพื้นที่รอบบ้าน(ส่วน C) (ร้อยละ21.9) (จากตารางที่4.9)

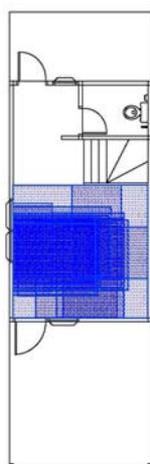
รับแขกไม่ต่อเติม All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A(โถงนอนประสงค์) กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก จะเป็นพื้นที่เปิดโล่ง เครื่องเรือนที่ใช้จะเป็นเครื่องเรือนประเภทเก้าอี้พลาสติก แคร่ไม้ ชุมนำหิน เป็นต้น เวลาที่ใช้ในพื้นที่ส่วนนี้จะเป็นช่วงเวลา เช้า- เย็น จะใช้ต้อนรับแขกที่มาติดต่อ เป็นแขกที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน ส่วนพื้นที่ B (ห้องนอนประสงค์) ใช้พื้นที่นั่งเล่น/รับแขกเช่นกันแต่จะเป็นแขกที่มีความรู้สึกสนิทสนม และใช้พื้นที่ในกิจกรรมดูโทรทัศน์, รับประทานอาหาร, แต่งตัว,เตรียมอาหาร เป็นต้น

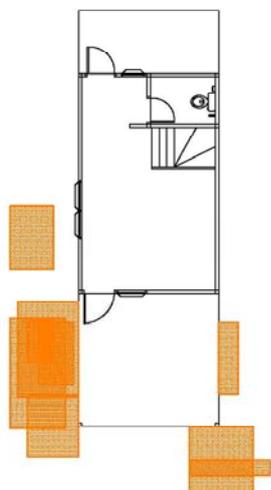
รับแขกไม่ต่อเติม All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก ที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ส่วนนี้ส่วนใหญ่จะไม่มีเครื่องเรือนเป็นการนั่งเล่น/รับแขกกับพื้น ในบ้านบางหลังคาเรือนใช้เฟอร์นิเจอร์ประเภท โซฟาขาว 3 ที่นั่ง, เก้าอี้มีเท้าแขน การใช้พื้นที่นั่งเล่น/รับแขกในพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์)เนื่องจากพื้นที่ในส่วน A ไม่มีเครื่องเรือนรองรับหรือใช้วางของ และการที่ใช้พื้นที่นั่งเล่น/รับแขกในพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์)จะทำให้เกิดการทับซ้อนของพื้นที่มากกว่า 3 กิจกรรม คือ นั่งเล่น/รับแขก, ดูโทรทัศน์, กินข้าว เป็นต้น

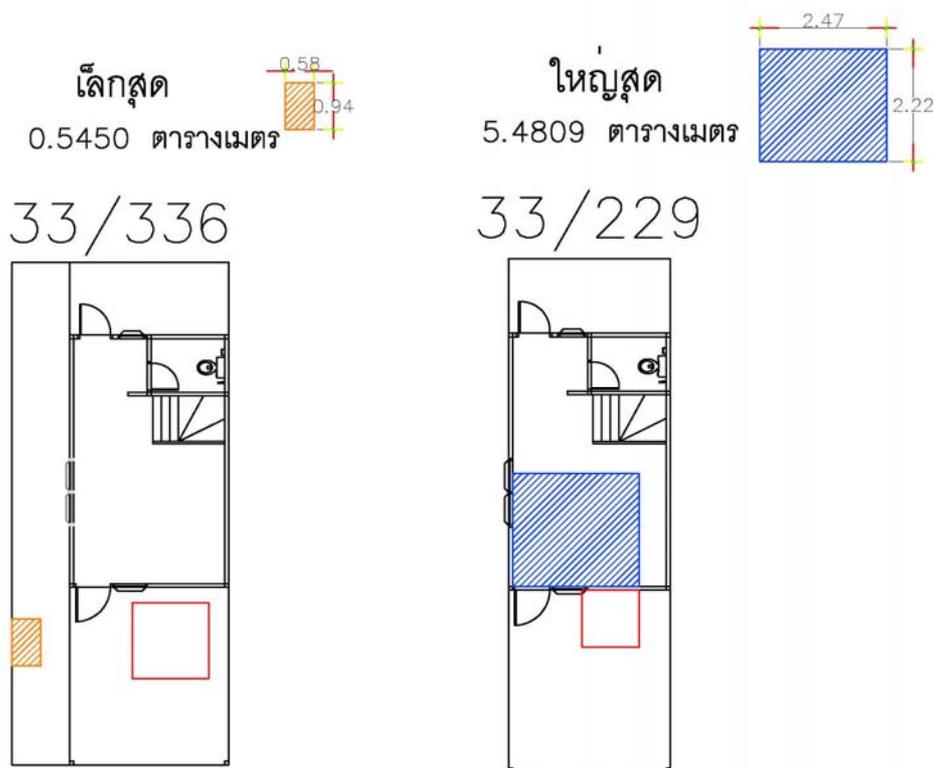
รับแขกไม่ต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) กิจกรรมนั่งเล่น/นอนเล่น ที่เกิดขึ้นจะใช้พื้นที่ในส่วนนี้ในช่วงเวลาเช้า-เย็น เป็นส่วนใหญ่ แต่สำหรับบ้านบางหลังที่มีการปลูกต้นไม้ที่สามารถให้ร่มเงาได้ก็สามารถใช้พื้นที่ส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) ในเวลากลางวันได้ เครื่องเรือนที่ใช้ จะเป็นชุดผ้าห่ม, เก้าอี้พลาสติก, เก้าอี้ไม้ครึ่งนั่งครึ่งนอน เป็นต้น ซึ่งเป็นเครื่องเรือนที่ทนต่อแดด ฝน การใช้พื้นที่นั่งเล่น/นอนเล่น ในส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) นั้นจะช่วยให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบ้านข้างเคียง

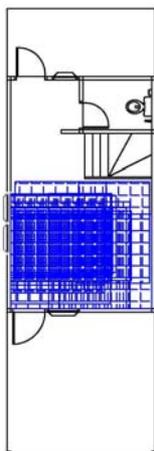
ภาพที่ 5.52 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

ภาพที่ 5.53 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด,ใหญ่ที่สุด กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมคูโทรศัพท์, ฟังเพลง ประเภทกิจกรรม คูโทรศัพท์, ฟังเพลง ใช้พื้นที่ในส่วนห้อง
 อเนกประสงค์(ส่วน B) เท่านั้น (ร้อยละ 100) (จากตารางที่ 4.9)

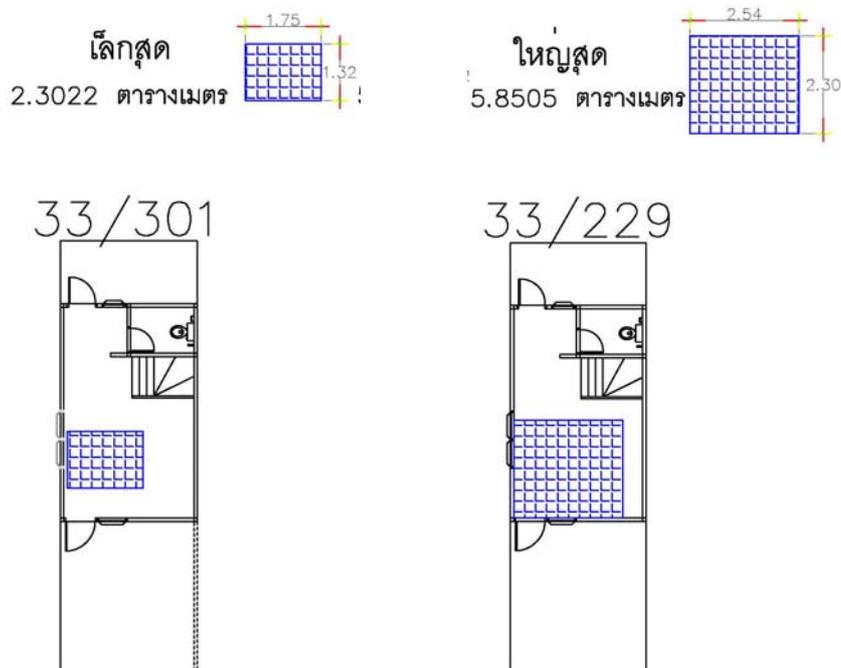
คูโทรศัพท์ไม่ต่อเติม
 All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมคูโทรศัพท์/ฟังเพลง ที่เกิดขึ้นในพื้นที่นี้เนื่องจากเป็นพื้นที่ปิดล้อม ซึ่งผู้พักอาศัยมีความเป็นส่วนตัวและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบ เช่น โทรศัพท์และวิทยุ นั้น เป็นเครื่องใช้ไฟฟ้า การจัดไว้ในที่เปิดโล่งไม่เหมาะสมและอาจเกิดอันตรายจากการลัดขังไม่ได้

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

ภาพที่ 5.54 ตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมคูโทรศัพท์/ฟังเพลง บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อม พื้นที่

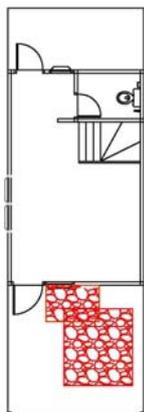

ภาพที่ 5.55 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมคูโทรศัพท์, ฟังเพลง ของบ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมเลี้ยงเด็ก ประเภทกิจกรรมการเลี้ยงเด็กใช้พื้นที่ในห้องเอนกประสงค์(ส่วนB) (ร้อยละ 75) และ พื้นที่ใน โถงเอนกประสงค์(ส่วน A) (ร้อยละ25) (จากตารางที่4.9)

เลี้ยงเด็กไม่ต่อเติม

All line+Hatch

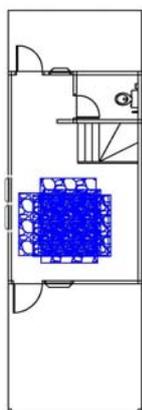

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A(โถงเอนกประสงค์) กิจกรรมเลี้ยงเด็กที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนนี้ จะมีลักษณะที่ใช้แปลและให้เด็กนอนบนที่เบาะพองน้ำซึ่งวางไว้บนเสื่อ เนื่องจากพื้นที่ในส่วนนี้จะใช้ช่วงเวลากลางวัน การใช้พื้นที่ในส่วนนี้ เนื่องจากอากาศที่โปร่งสบายมากกว่าพื้นที่ส่วน B เนื่องจากเป็นพื้นที่โล่ง ไม่มีเครื่องเรือน

เลี้ยงเด็กไม่ต่อเติม

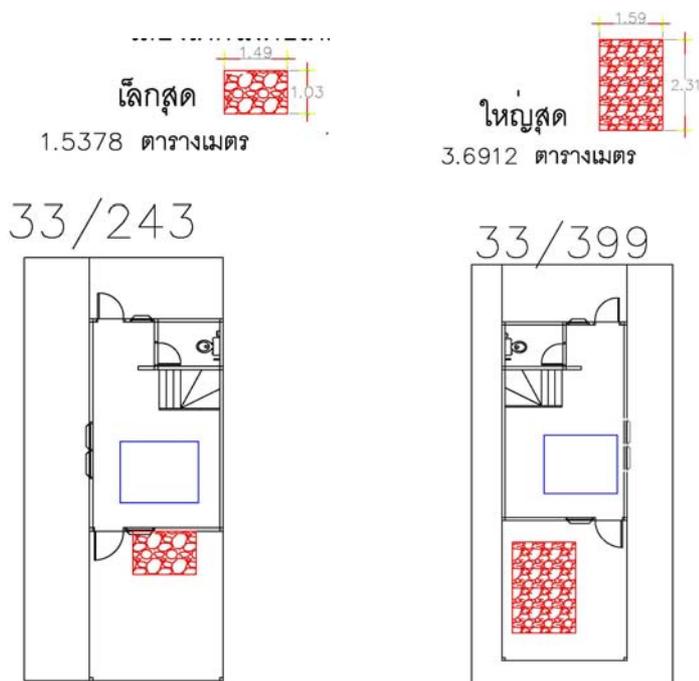
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) กิจกรรมเลี้ยงเด็ก การใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) เนื่องจากพื้นที่ส่วน A นั้นมีชุดม้าหินและอุปกรณ์ต่างๆ วางเกะกะ ไม่มีพื้นที่ในการเลี้ยงเด็ก และเนื่องจากบางบ้านพักอาศัยบางหลังนั้นไม่มีการปลูกต้นไม้ส่งผลให้พื้นที่ในส่วน A ไม่มีร่มเงาในช่วงเวลากลางวันร้อนไม่สามารถใช้งานในพื้นที่ส่วนนี้ได้

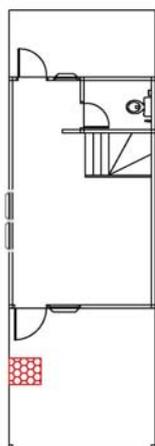
ภาพที่ 5.56 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเลี้ยงเด็ก บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

ภาพที่ 5.57 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเลี้ยงเด็กของบ้านพักอาศัยที่ไม่มี การต่อเติม ปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ใช้พื้นที่ในส่วน B และส่วน A เท่ากัน (ร้อยละ 50) (จากตารางที่ 4.9)

เขียนหนังสือไม่ต่อเติม
All line+Hatch

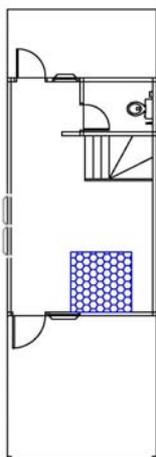

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงเอนกประสงค์) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ในพื้นที่ส่วน A (โถงเอนกประสงค์) มีเครื่องเรือนประกอบ คือ โต๊ะอ่านหนังสือและเก้าอี้นั่ง การจัดโต๊ะอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือซึ่งเป็นของเด็กไว้ใน ส่วน A (โถงเอนกประสงค์) เนื่องจากพื้นที่ส่วน B (ห้อง เอนกประสงค์) เป็นกิจกรรม ดูโทรทัศน์, แต่งกาย, นอน เป็นต้น ซึ่งการจัดกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือไว้ใน พื้นที่ส่วน A (โถงเอนกประสงค์) จะมีความเป็นส่วนตัว ของน้อยเนื่องจากเป็นพื้นที่โล่งมองเห็นสภาพแวดล้อมได้ ทำให้เกิดสมาธิได้น้อยกว่าพื้นที่ปิดล้อม

เขียนหนังสือไม่ต่อเติม

All line+Hatch

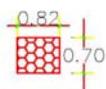

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือในพื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) เครื่องเรือนประกอบ ได้แก่ โต๊ะทำงานและเก้าอี้สำนักงาน การจัดกิจกรรมเขียนหนังสือ/อ่านหนังสือไว้ในพื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) จะมีความเป็นส่วนตัวมากกว่าพื้นที่ในส่วน A (โถงเอนกประสงค์) แต่จะเกิดการทับซ้อนของกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, ดูโทรทัศน์และรับประทานอาหาร

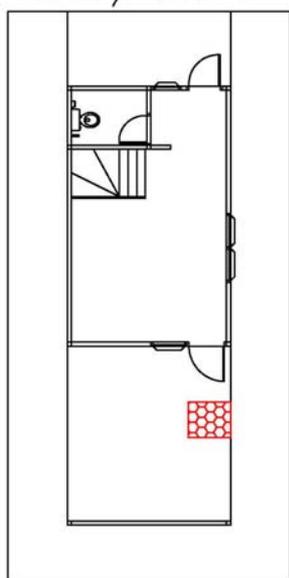
ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

ภาพที่ 5.58 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

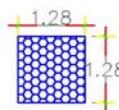
เล็กสุด
0.5710 ตารางเมตร

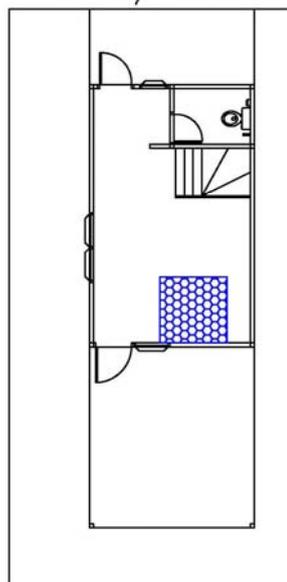
33/270

ใหญ่สุด
1.6386 ตารางเมตร

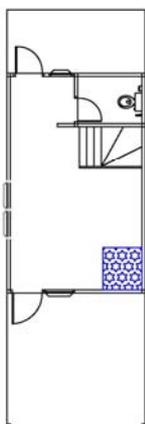
33/386

ภาพที่ 5.59 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (จากตารางที่ 4.9)

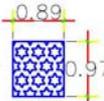
งานคอมพิวเตอร์ไม่ต่อเติม
All line+Hatch

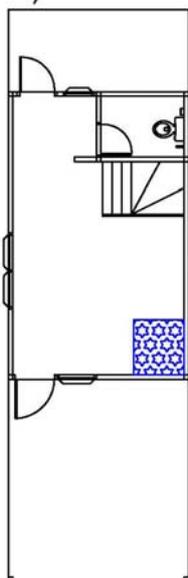
- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ การจัดวางไว้ในพื้นที่ส่วน B (ห้องเอนกประสงค์) เนื่องจากเป็นพื้นที่ปิด ป้องกันการลักขโมย มีความเป็นส่วนตัวในการทำงาน เครื่องเรือนที่ใช้ประกอบ คือ โต๊ะวางคอมพิวเตอร์และเก้าอี้

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

ภาพที่ 5.60 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมคอมพิวเตอร์ บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

0.8654 ตารางเมตร

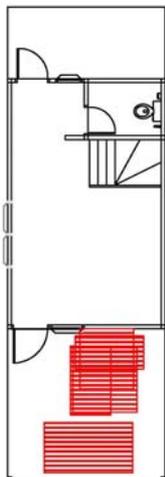
33/243

ภาพที่ 5.61 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดพื้นที่กิจกรรมคอมพิวเตอร์ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมรับประทานอาหารเช้า ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 58.6) รองลงมาคือ ส่วน C (พื้นที่ด้านหน้าบ้านและข้างบ้าน) และส่วน A (โถงนอกประสงค์) (ร้อยละ 20.7) (จากตารางที่ 4.9)

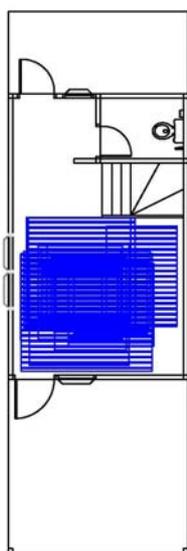
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงนอกประสงค์) กิจกรรมรับประทานอาหารเช้าในพื้นที่ส่วน A (โถงนอกประสงค์) จะใช้พื้นที่และเครื่องเรือนซ้อนทับกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก เช่น ชุดม้านิน, เก้าอี้พลาสติก, แคร่ไม้ เป็นต้น ซึ่งใช้รับประทานในบางช่วงเวลาเท่านั้น

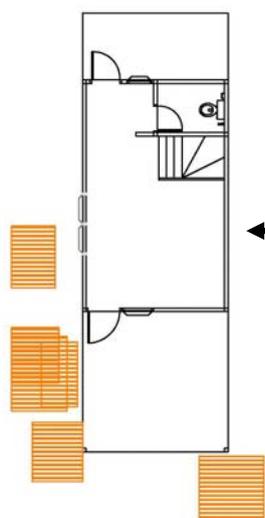
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องนอกประสงค์) กิจกรรมรับประทานอาหารเช้าที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วน B (ห้องนอกประสงค์) ซึ่งผู้พักอาศัยประเภทบ้านที่ไม่มีการต่อเติมจะใช้พื้นที่ในส่วน B เป็นส่วนใหญ่เนื่องจากผู้พักอาศัยจะรับประทานอาหารเช้าบริเวณส่วนคูโทรทัศน์ซึ่งจะรับประทานอาหารเช้าและคูโทรทัศน์ไปพร้อมกันซึ่งจึงเกิดการทับซ้อนของกิจกรรมคูโทรทัศน์, รับประทานอาหารเช้า, นั่งเล่น/รับแขก เป็นต้น และส่วนใหญ่ไม่มีเครื่องเรือนที่ใช้ประกอบในกิจกรรมรับประทานอาหารเช้าเนื่องจากเป็นพื้นที่นอกประสงค์ผู้พักอาศัยจึงนั่งบนพื้นและวางอาหารกับข้าวต่างๆ บนพื้น

All line+Hatch

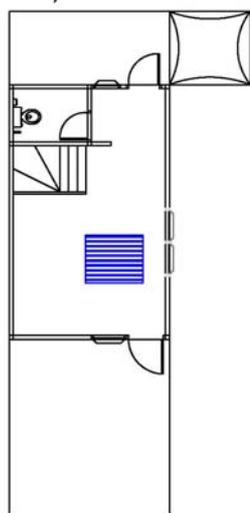
- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) กิจกรรมรับประทานอาหารในพื้นที่ส่วน C ข้างบ้าน เป็นกิจกรรมที่ใช้พื้นที่และเครื่องเรือนซ้อนทับกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก ซึ่งเครื่องเรือนที่ใช้ก็เป็นเครื่องเรือนที่ใช้ภายนอกอาคารเช่น ชุมน้ำหิน, เก้าอี้พลาสติก เป็นต้น

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C

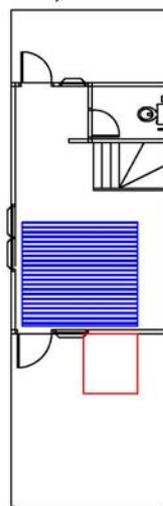
ภาพที่ 5.62 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมรับประทานอาหาร บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

33/204

33/229

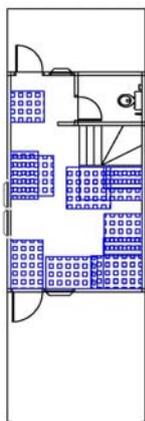

ภาพที่ 5.63 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดพื้นที่กิจกรรมรับประทานอาหาร ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมแต่งตัว ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (จากตารางที่ 4.9)

แต่งตัวไม่ต่อเติม

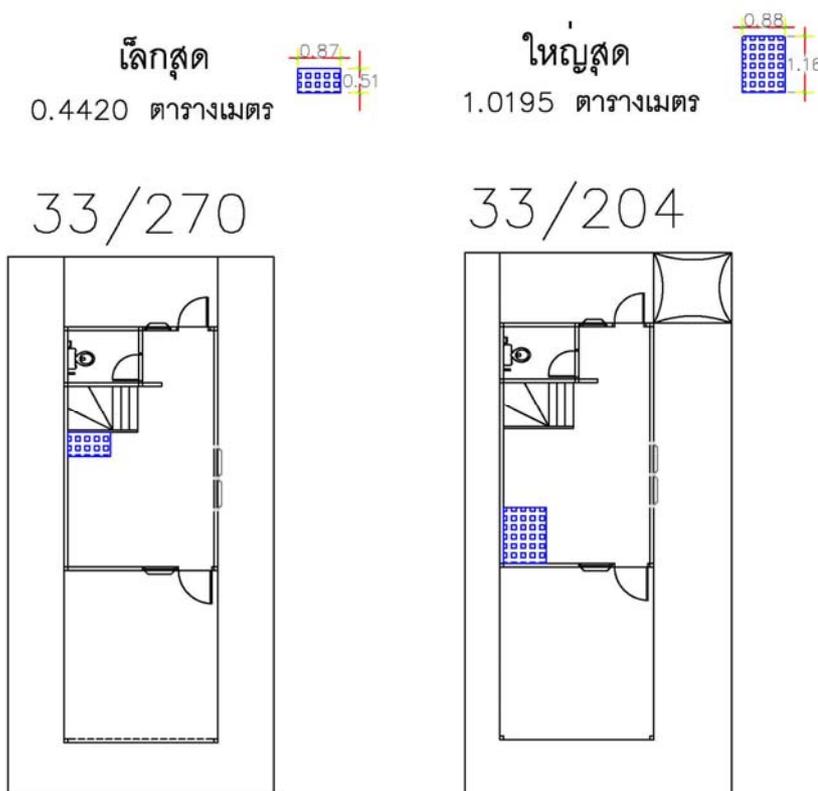
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) กิจกรรมแต่งตัวจะใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องนอนประสงค์) เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีมิติชิด เป็นส่วนตัวมากกว่าพื้นที่ในส่วน A (โถงนอนประสงค์) และส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) และเนื่องจากพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) อยู่ใกล้กับพื้นที่ห้องน้ำทำให้ผู้พักอาศัยมีความสะดวกต่อการใช้งาน เครื่องเรือนที่ใช้ประกอบกิจกรรมแต่งตัว คือ ตู้เสื้อผ้า, ลิ้นชัก, ชั้นวางของ, กระจกเงาและโต๊ะเครื่องแป้ง เป็นต้น

ภาพที่ 5.64 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมแต่งตัว บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

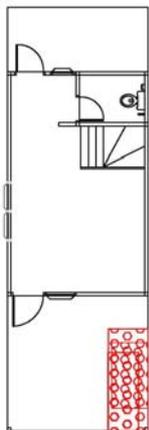

ภาพที่ 5.65 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมแต่งตัว ของ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมทำงานบ้าน กิจกรรมทำงานบ้านใช้พื้นที่ส่วน C (ร้อยละ 50) ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 30) และส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 20) (จากตารางที่ 4.9)

ทำงานบ้านไม่ต่อเนื่อง

All line+Hatch

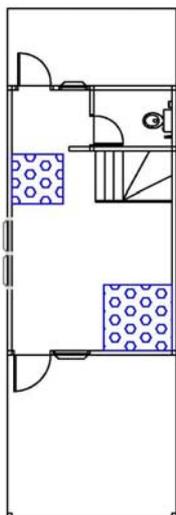

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมทำงานบ้าน ได้แก่ ตากผ้าและซักผ้าโดยใช้เครื่องซักผ้า ใช้พื้นที่ในส่วน A เนื่องจากเป็นพื้นที่โล่งเมื่อตากผ้าเสร็จสามารถเก็บอุปกรณ์ทำงานบ้านได้สะดวก อุปกรณ์ประกอบได้แก่ ราวแขวนผ้าและเครื่องซักผ้า เป็นต้น

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

ทำงานบ้านไม่ต่อเนื่อง

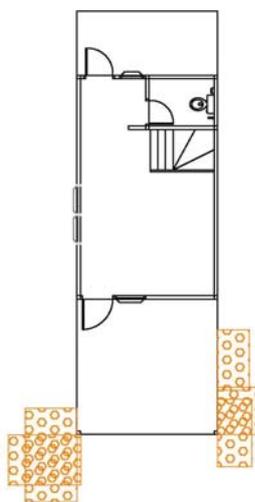
All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมทำงานบ้านที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ได้แก่ การรีดผ้า ซึ่ง มีอุปกรณ์คือ ที่รองรีดสำเร็จรูปหรือใช้ผ้าปูแทนที่รองรีดสำเร็จรูปและเตารีดซึ่งเมื่อใช้งานเสร็จเรียบร้อยแล้วอุปกรณ์ในกิจกรรมนี้สามารถพับเก็บได้ ทำให้สามารถประหยัดพื้นที่เพราะเป็นกิจกรรมที่ไม่ได้ใช้งานตลอดเวลา

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

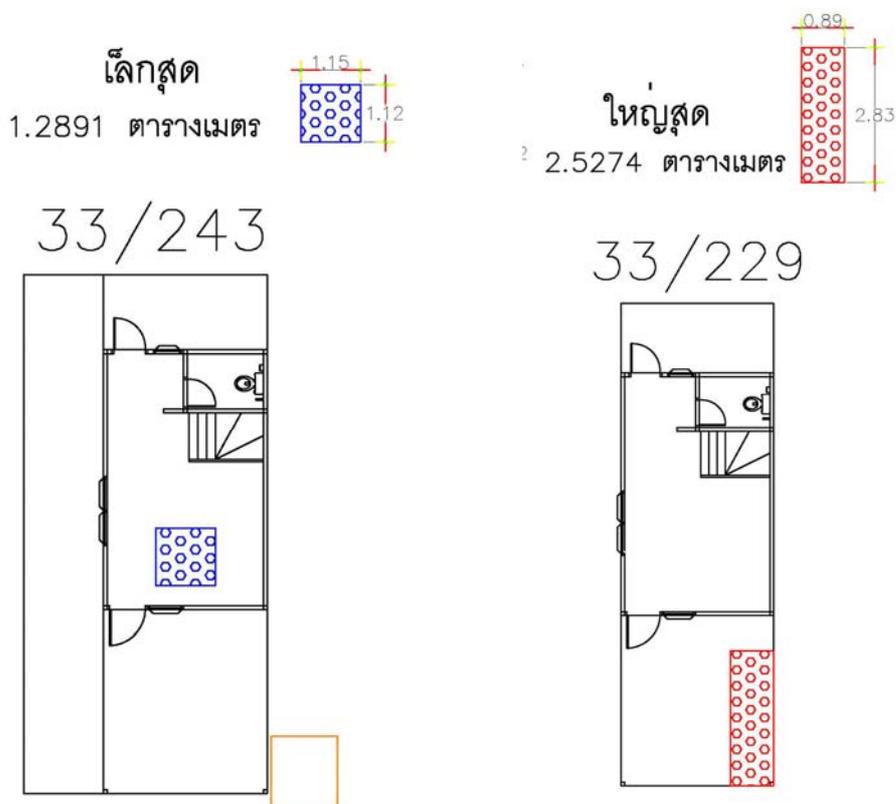
ทำงานบ้านไม่ต่อเติม
All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) กิจกรรมทำงานบ้านที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) ได้แก่ ซักผ้าและตากผ้า ซึ่งการซักผ้าส่วนใหญ่จะใช้มือโดยมีอุปกรณ์ประกอบ คือ กะละมัง และราวแขวนผ้า ซึ่งเหตุผลในการใช้พื้นที่ส่วนนี้ในการซักผ้าเนื่องจากมีก๊อกน้ำอยู่บริเวณหน้าบ้าน

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C

ภาพที่ 5.66 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมทำงานบ้าน บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

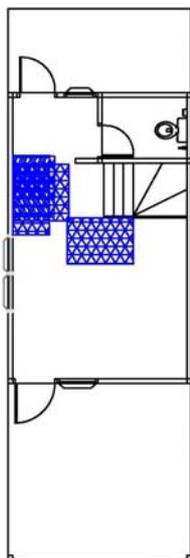

ภาพที่ 5.67 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมทำงานบ้านของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมเตรียมอาหาร ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (จากตารางที่ 4.9)

เตรียมอาหารไม่ต่อเติม

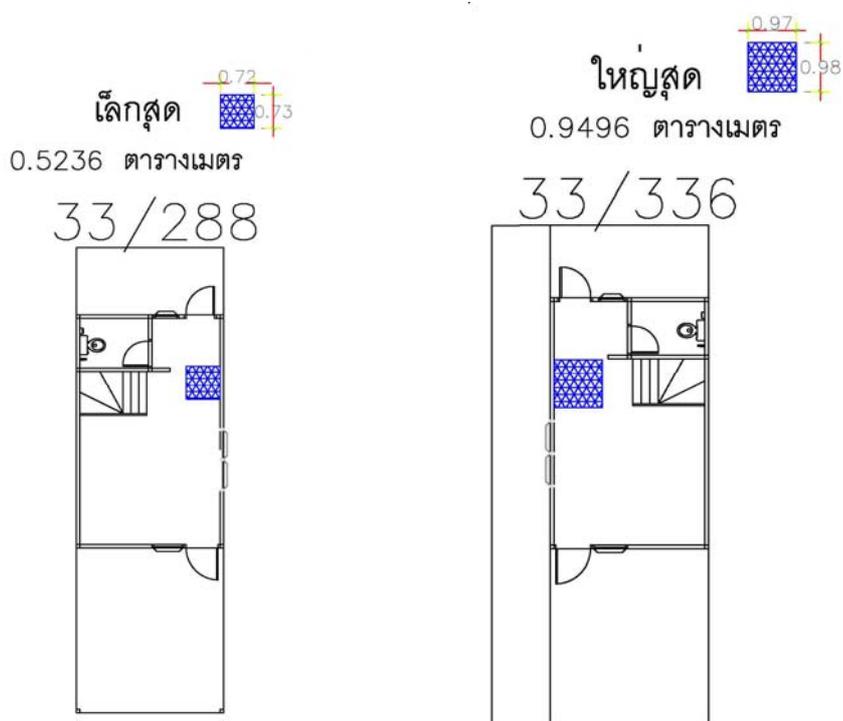
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมเตรียมอาหารจะตั้งในส่วนของพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) เนื่องจากเป็นพื้นที่ ที่ติดต่อกับห้องครัว และส่วนรับประทานอาหารของผู้พักอาศัย ซึ่งอุปกรณ์ประกอบ ได้แก่ โต๊ะ สำหรับวางอุปกรณ์เตรียมอาหาร เช่น หม้อหุงข้าว, กระทิกน้ำร้อน เป็นต้น

ภาพที่ 5.68 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวม ของกิจกรรมเตรียมอาหาร บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

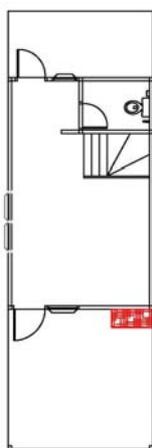

ภาพที่ 5.69 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเตรียมอาหารของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมเลี้ยงสัตว์ กิจกรรมประเภทเลี้ยงสัตว์ใช้พื้นที่ในส่วน C พื้นที่ส่วน A และส่วน B เท่ากัน (ร้อยละ 33.3) (จากตารางที่ 4.9) กิจกรรมเลี้ยงสัตว์ ในบ้านเอื้ออาทรนั้นมีการเลี้ยงสุนัข และการเลี้ยงปลาสวยงาม แต่ในการเลี้ยงสุนัขนั้นผู้พักอาศัยจะปล่อยสุนัขอิสระหรือไม่มีผูกเชือกไว้หน้าบ้านซึ่งไม่ส่งผลต่อการใช้พื้นที่ ในการศึกษาครั้งนี้จึงทำการศึกษาเฉพาะกิจกรรมเลี้ยงสัตว์ประเภทปลาสวยงามซึ่งจะใช้พื้นที่ในการวางตู้ปลาและการยื่นให้อาหารของผู้เลี้ยง

เลี้ยงสัตว์ไม่ต่อเติม

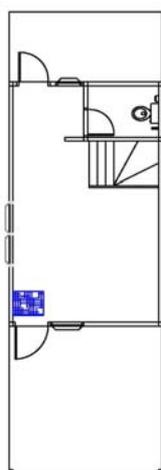
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

เลี้ยงสัตว์ไม่ต่อเติม

All line+Hatch

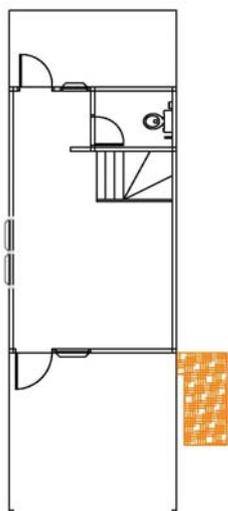
ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมเลี้ยงสัตว์ ปลาสวยงาม ใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เนื่องจากการใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) มีพื้นที่ที่จำกัด และมีการทับซ้อนของพื้นที่หลายกิจกรรม เช่น ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง, นั่งเล่น/รับแขก, รับประทานอาหาร และหากวางตู้ปลาไว้ด้านใน อาจเกิดปัญหาไม่สะดวกในการทำความสะอาดตู้ปลา ตู้ปลาที่ใช้ในพื้นที่นี้ด้านล่างตู้ปลาเป็นตู้ไม่ถอดใช้สำหรับเก็บของไม่เหมาะสมที่จะวางในพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) ทำให้ผู้นี้ผู้พึงไวเนื่องจากการตากแดด ตากฝน

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ตู้ปลาที่วางไว้ในส่วนนี้จะวางไว้ติดกับประตูทางเข้า ตู้ปลาที่มีขนาดเล็ก จึงสามารถวางไว้ในตำแหน่งนี้ได้เนื่องจากสามารถยกตู้มาทำความสะอาดด้านนอกได้ง่าย

เลี้ยงสัตว์ไม่ต่อเติม

All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) ตู้ปลาที่จัดวางในพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) เนื่องจากเป็นตู้ปลาที่มีขนาดใหญ่ เป็นตู้กระจกวางไว้บนขาตั้งเหล็ก ซึ่งบ้านพักอาศัยใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) วางชุดนั่งเล่น/รับแขก ทำให้ไม่มีพื้นที่ในการวางตู้ปลา

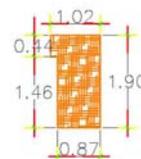
ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C

ภาพที่ 5.70 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเลี้ยงสัตว์ บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

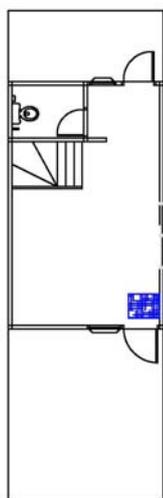
เล็กสุด
0.3109 ตารางเมตร

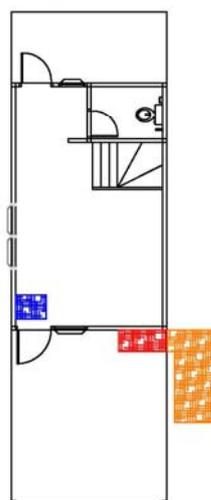
ใหญ่สุด
1.7148 ตารางเมตร

33/288

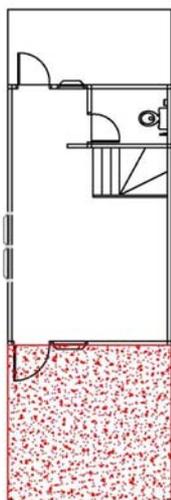
33/237

ภาพที่ 5.71 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเลี้ยงสัตว์ของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมเก็บรถจอดรถใช้พื้นที่ในใช้พื้นที่ในส่วน A (ร้อยละ 50) ส่วน C(ร้อยละ 50)_(จากตารางที่ 4.9)

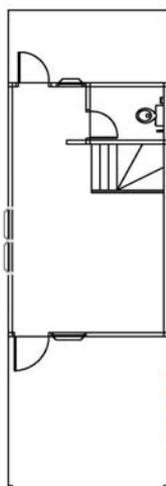
จอดรถไม่ต่อเติม All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ใช้เป็นพื้นที่เก็บรถ/จอดรถยนต์ ซึ่งใช้พื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เต็มพื้นที่ เนื่องจากบ้านพักอาศัยหลังนี้เป็นบ้านที่อยู่ตรงโค้งถนน ทำให้ไม่สามารถจอดรถบริเวณหน้าบ้านได้เพราะถ้าจอดหน้าบ้าน บ้านที่อยู่ด้านข้างไม่สามารถเข้าออกได้และอาจเกิดอันตรายจากรถที่วิ่งสวนไปมา ทำให้ต้องใช้พื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) จอดรถ

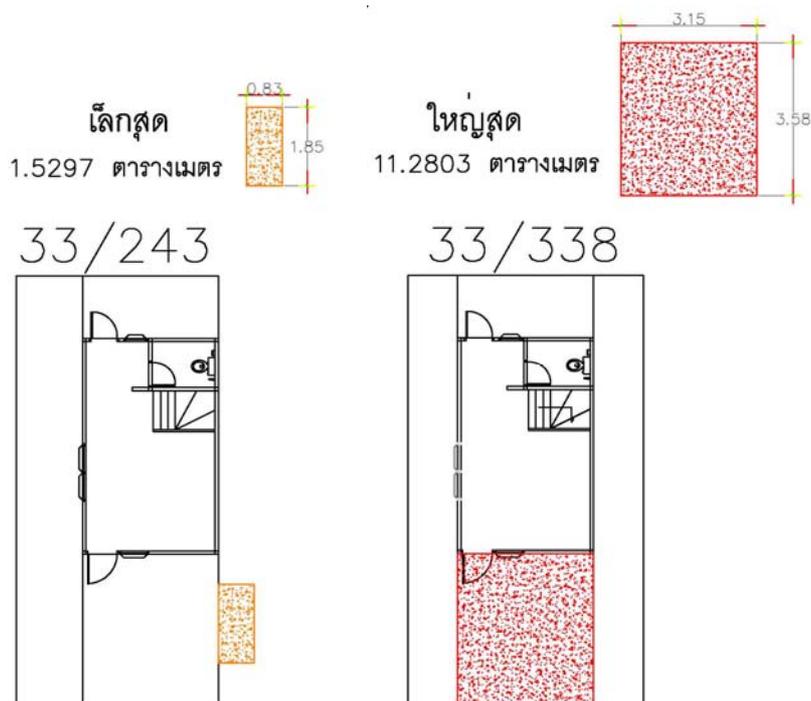
จอดรถไม่ต่อเติม All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C

- ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) เนื่องจากผู้พักอาศัยใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ในการเลี้ยงเด็ก โดยผู้พักอาศัยใช้ผ้าใบกางในพื้นที่ข้างบ้านเพื่อกันแดด กันฝน

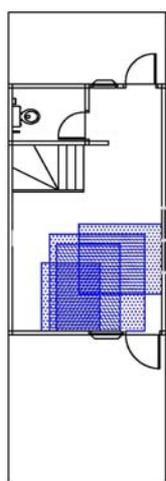
ภาพที่ 5.72 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเก็บรถ/จอดรถ บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

ภาพที่ 5.73 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดและของพื้นที่กิจกรรมเก็บรถจอดรถของบ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมการนอน ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (จากตารางที่ 4.9)

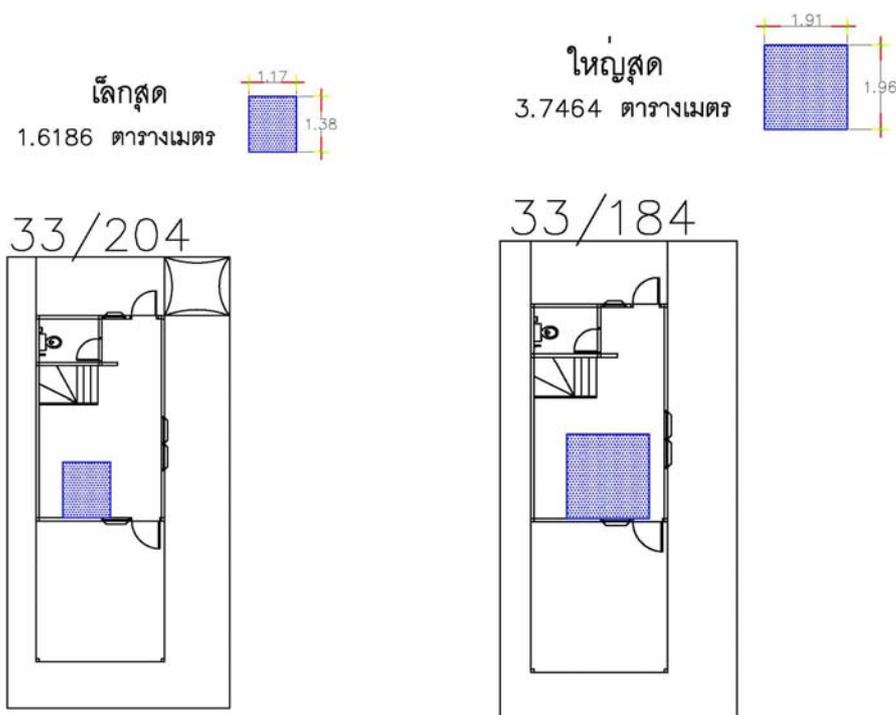
นอนไม่ต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนกระจก) เป็นพื้นที่ที่ปิดมีการปิดล้อมของผนัง กิจกรรมการนอนมีความเป็นส่วนตัวสูงจึงต้องใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องนอนกระจก) ในกิจกรรมการนอน เนื่องจากผู้พักอาศัยไม่สะดวกที่จะใช้พื้นที่ชั้น 2 เนื่องจากอายุ, มีผู้พักอาศัยมากทำให้ต้องใช้พื้นที่ด้านล่างในการนอนโดยอุปกรณ์ที่ใช้ส่วนใหญ่ที่ใช้จะเป็นที่นอนพับเก็บได้และหมอน ฉะนั้นการใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องนอนกระจก) นั้นมีการใช้พื้นที่หลายกิจกรรมส่งผลทำให้มีการใช้เฟอร์นิเจอร์น้อยชิ้นเพื่อให้ง่ายในการปรับใช้พื้นที่ในแต่ละกิจกรรม

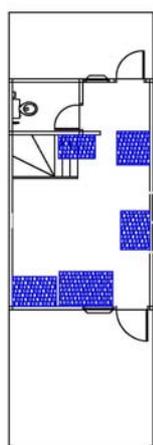
ภาพที่ 5.74 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมการนอน บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

ภาพที่ 5.75 ผังแสดงพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมการนอน บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (จากตารางที่ 4.9)

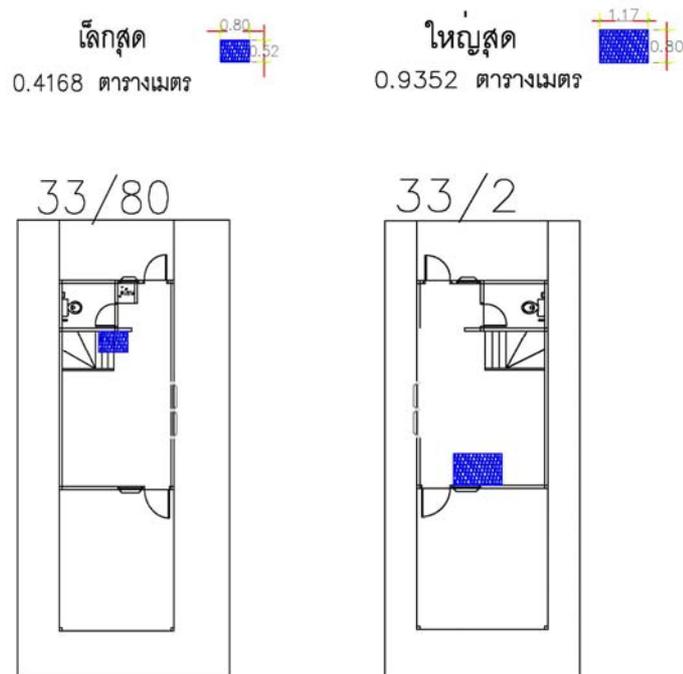
สักการะไม่ต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) เนื่องจากเป็นความเชื่อส่วนบุคคล และมีวัดมุมกลางไว้บนหิ้งซึ่งติดกับผนังจึงไม่เหมาะที่จะใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงนอนประสงค์) และส่วน C (พื้นที่ข้างบ้าน) การติดตั้งนั้นจะติดตั้งบนผนังโดยจะหันไปตามทิศตะวันออก, ทิศเหนือและทิศใต้

ภาพที่ 5.76 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมการไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ บ้านที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

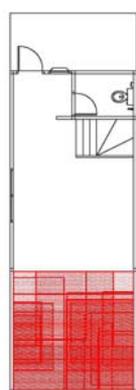

ภาพที่ 5.77 ผังแสดงพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมการไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ บ้านพักอาศัยที่ไม่มีการต่อเติมปิดล้อมพื้นที่

2) กลุ่มที่ 2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วนโถงอเนกประสงค์ (ส่วน A) เติมพื้นที่กิจกรรมของพื้นที่ที่เกิดภายในบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก ใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) มากที่สุด (ร้อยละ 53.5) รองลงมาคือพื้นที่ในส่วน C (พื้นที่ด้านหน้าบ้านและข้างบ้าน) (ร้อยละ 32.6) และพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 14) (ดูตารางที่ 4.11)

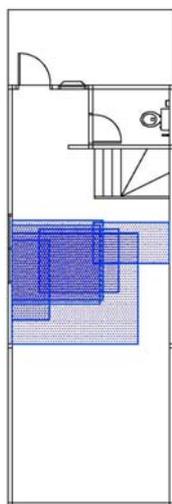
รับแขกต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (ส่วนโถงอเนกประสงค์) กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ปิดล้อม ทำให้ผู้พักอาศัยในกลุ่มบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัยใช้พื้นที่ในส่วน A (ส่วนโถงอเนกประสงค์) มากที่สุด โดยมีเครื่องเรือนคือ ชุดโซฟายาว, เก้าอี้มีเท้าแขน, เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง ส่วนพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) จะเป็นพื้นที่ของกิจกรรมแต่งตัว, เตรียมอาหาร, ทำงานคอมพิวเตอร์, เย็บผ้า

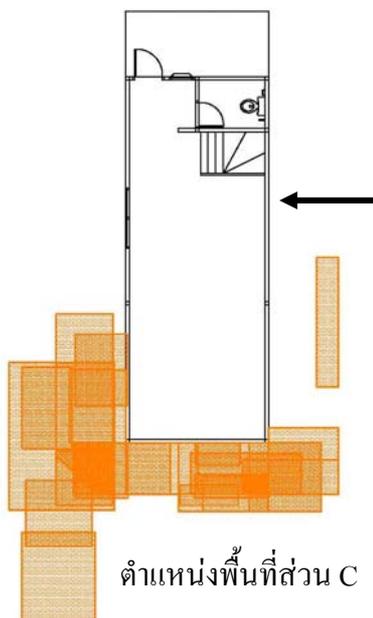
รับแขกต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก เนื่องจากพื้นที่ในส่วน A (ส่วนโถงนอนประสงค์) ประกอบอาชีพเย็บผ้า, กิจกรรมการนอนโดยกั้นห้องพื้นที่ส่วน A (ส่วนโถงนอนประสงค์) เครื่องเรือนที่ใช้ในกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกได้แก่ โซฟายาว 3 ที่นั่ง, เก้าอี้มีเท้าแขน, เก้าอี้ไม้ยาว 3 ที่นั่ง, ตู้โชว์ เป็นต้น

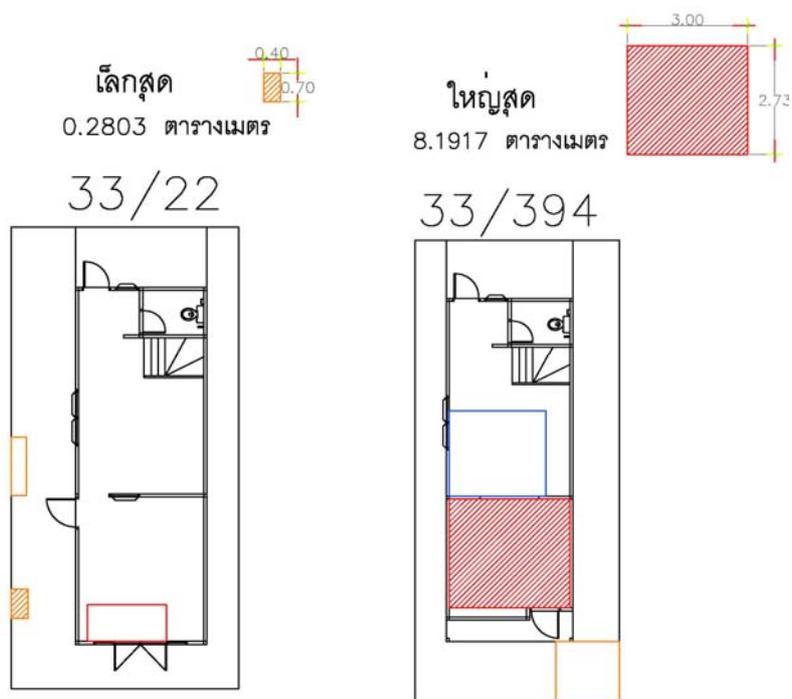
รับแขกต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่ด้านหน้าและข้างบ้าน) กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก เป็นพื้นที่ที่ผู้พักอาศัยใช้ในการนั่งเล่นพักผ่อนพูดคุยกับเพื่อนบ้าน, ชมธรรมชาติ, รับอากาศปลอดโปร่งจากภายนอกและเป็นส่วนต้อนรับแขกผู้มาเยือนเป็นส่วนแรกก่อนที่จะเข้าไปด้านในเครื่องเรือนที่ใช้เป็น ชุดผ้าห่ม โต๊ะแคร่ไม้

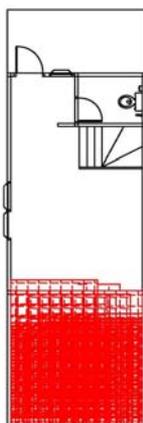
ภาพที่ 5.78 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

ภาพที่ 5.79 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกของบ้านพักอาศัย
บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมดูโทรทัศน์, ฟังเพลง ส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 73.3) และ
ใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 26.7) (ดูตารางที่ 4.11)

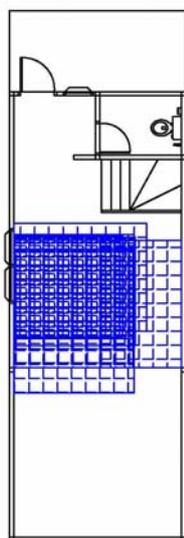
ดูโทรทัศน์ต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมดู
โทรทัศน์/ฟังเพลง โดยพื้นที่นี้จะเป็นพื้นที่ทับซ้อนกับกิจกรรม
นั่งเล่น/รับแขกซึ่งใช้เครื่องเรือนชุดเดียวกันซึ่งเมื่อมีการต่อเติม
ทำให้มีพื้นที่ในการดูโทรทัศน์/ฟังเพลงที่มีความเป็นส่วนตัว
มากขึ้น ส่วนพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ใช้ในกิจกรรม
แต่งตัว, เตรียมอาหาร, ทำงานบ้าน เป็นต้น

คู่มือทาสีต่อเติม All line+Hatch

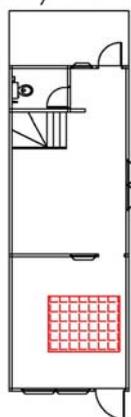
- ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมคู่มือทาสี/ฟังเพลง พื้นที่ในส่วนนี้จะทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกที่ใช้พื้นที่ในส่วน B (โถงอเนกประสงค์) การจัดพื้นที่รับแขกไว้ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) นี้เนื่องจากพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เป็นพื้นที่ของกิจกรรมนอน, เย็บผ้า, เลี้ยงเด็ก เป็นต้น

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

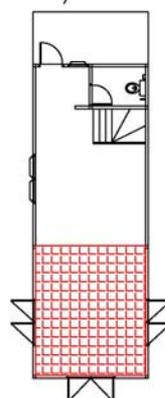
ภาพที่ 5.80 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมคู่มือทาสี/ฟังเพลง บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

33/120

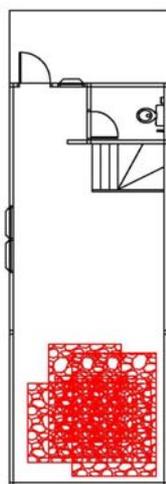
33/432

ภาพที่ 5.81 ผังพื้นที่เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมคู่มือทาสี/ฟังเพลง ของบ้านพักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมเลี้ยงเด็กใช้พื้นที่ในส่วน A (ร้อยละ 62.5) และพื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 37.5) (ดูตารางที่ 4.11)

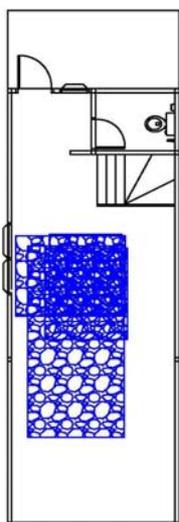
เลี้ยงเด็กต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมเลี้ยงเด็ก ที่ใช้พื้นที่ในส่วนนี้จะทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก ซึ่งอุปกรณ์ประกอบในกิจกรรมเลี้ยงเด็ก คือ แพลตฟอร์มรูป ที่นอน ส่วนพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ใช้ในกิจกรรมทำงานบ้าน แต่งตัว, เตรียมอาหาร เป็นต้น

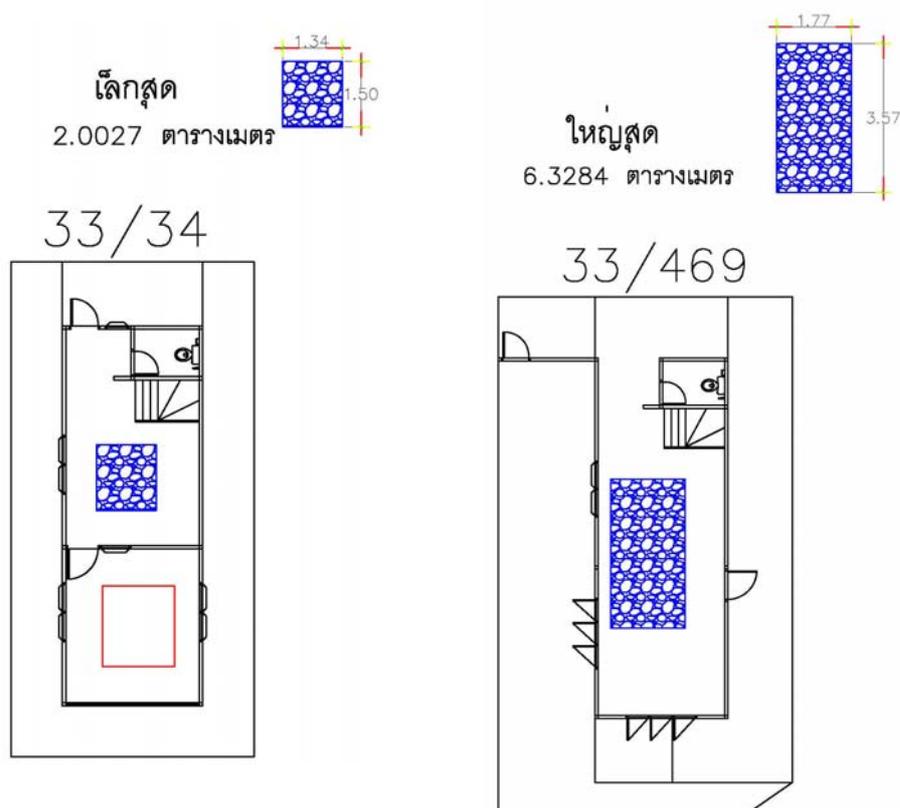
เลี้ยงเด็กต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมเลี้ยงเด็กที่ใช้พื้นที่ในส่วนนี้เนื่องจากพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) มีการใช้พื้นที่ในกิจกรรมเย็บผ้า, ส่วนของกิจกรรมการนอน จึงใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) เป็นกิจกรรมเลี้ยงเด็ก และการใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ในบางหลังจะใช้เพียงช่วงเวลากลางวันแล้วใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ในช่วงเวลากลางคืน เป็นต้น

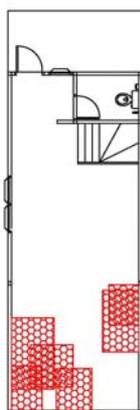
ภาพที่ 5.82 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเลี้ยงเด็ก บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

ภาพที่ 5.83 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเลี้ยงเด็ก ของบ้านพักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ใช้พื้นที่ในส่วน A และส่วน B เท่ากันคือ (ร้อยละ 50) (ดูตารางที่ 4.11)

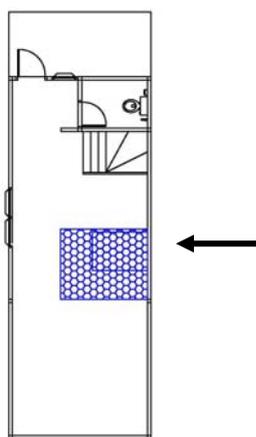
เขียนหนังสือต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงนอกประตอสงค์) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ โดยมีเครื่องเรือนที่ใช้ประกอบ คือ โต๊ะอ่านหนังสือและเก้าอี้ จากการศึกษาตำแหน่งของพื้นที่ในการอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือนี้จะจัดวางชนิดผนังเพื่อมีความเป็นส่วนตัวสูง ซึ่งพื้นที่ส่วน A (โถงนอกประตอสงค์) ส่วนใหญ่จะใช้ในกิจกรรมนั่งเล่น, ดูโทรทัศน์ การจัดส่วนอ่านหนังสือไว้ในพื้นที่นี้จะมีการรบกวนทำให้ผู้ใช้งานขาดสมาธิในการทำงานได้

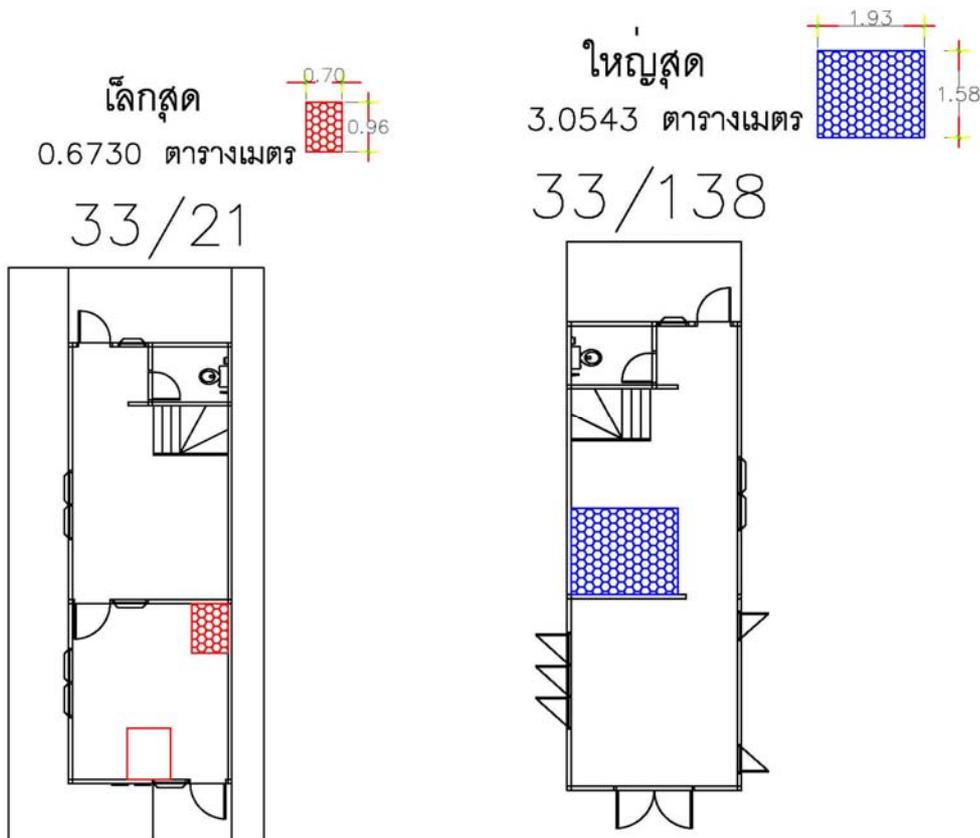
เขียนหนังสือต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ซึ่งการใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) จะใช้เครื่องเรือนและกิจกรรมทับซ้อนกับกิจกรรมรับประทานอาหาร โดยใช้โต๊ะรับประทานอาหารในการอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ซึ่งข้อดีคือ สามารถประหยัดเนื้อที่ซึ่งเป็นเนื้อที่ที่จำกัดได้ การจัดส่วนรับประทานอาหารไว้ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) จะมีการรบกวนจากโทรทัศน์น้อย ทำให้มีสมาธิในการทำงานอ่านเขียนหนังสือ

ภาพที่ 5.84 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่ในส่วน โถงอเนกประสงค์เพื่อพักอาศัย

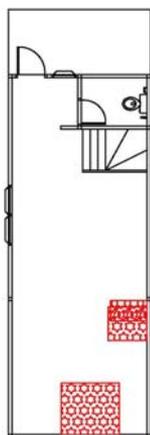

ภาพที่ 5.85 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือของบ้านพักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมคอมพิวเตอร์ ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 57.1) และพื้นที่ในส่วน A (ร้อยละ 42.9) (ดูตารางที่ 4.11)

งานคอมพิวเตอร์ต่อเติม

All line+Hatch

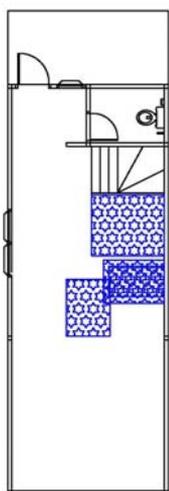

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมคอมพิวเตอร์ เครื่องเรือนที่ใช้ประกอบในกิจกรรมคอมพิวเตอร์ คือ โต๊ะคอมพิวเตอร์และเก้าอี้ ซึ่งพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) จะเป็นใช้พื้นที่ในกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, คู่มือวี/ฟังเพลง

งานคอมพิวเตอร์ต่อเติม

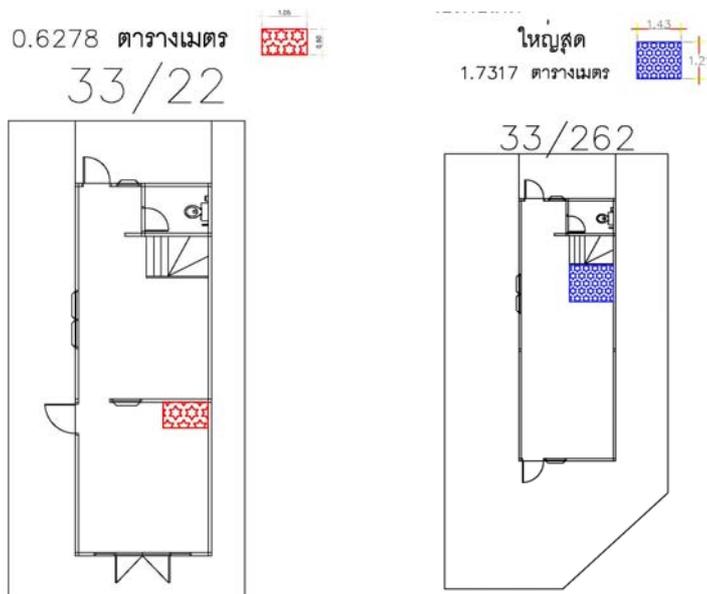
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมคอมพิวเตอร์จะใช้พื้นที่ร่วมกับกิจกรรม แต่งตัว, ทำงานบ้าน ซึ่งจะเป็นพื้นที่ที่มีการรบกวนจากเสียงของโทรทัศน์น้อยกว่า การตั้งไว้ในพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการสมาธิในการทำงาน

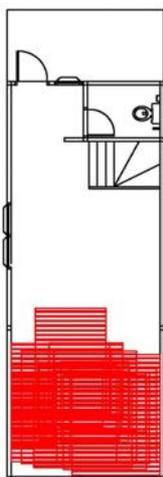
ภาพที่ 5.86 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์ บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

ภาพที่ 5.87 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมคอมพิวเตอร์ของบ้านพักอาศัยบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมรับประทานอาหารเช้า ส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ในส่วน A (ร้อยละ 41.8) รองลงมาคือ ส่วน B และพื้นที่ในส่วน C (ร้อยละ 29.1) (ดูตารางที่ 4.11)

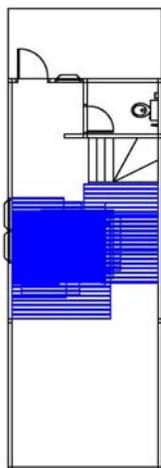
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมรับประทานอาหารเช้าจากการศึกษาส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะใช้โต๊ะญี่ปุ่น(เนื่องจากโต๊ะญี่ปุ่นสามารถพับเก็บได้ในช่วงเวลาที่ไมใช้งาน) หรือไม่ใช่เครื่องเรือนใดเลย จะนั่งรับประทานอาหารเช้าบนพื้น โดยส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะรับประทานอาหารเช้าไปพร้อมกับการดูโทรทัศน์ ส่วนพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์)จะใช้พื้นที่ของกิจกรรมเตรียมอาหาร, แต่งตัว, ทำงานบ้าน เป็นต้น ในกรณีบางบ้านพักอาศัยมีโต๊ะรับประทานอาหารเช้าและเก้าอี้นั่งรับประทานอาหารเช้าก็ได้ใช้งานได้ใช้งานจริงๆ นานครั้งจะมีการใช้งาน อาจเนื่องมาจากวิถีชีวิตที่เคยมีมาแต่อดีต

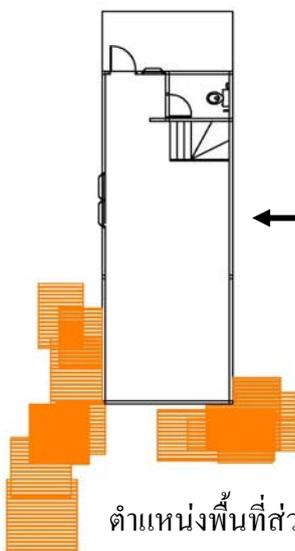
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) การใช้พื้นที่ของกิจกรรมรับประทานอาหารในส่วนนี้ เนื่องจากพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ในกิจกรรมการนอน กิจกรรมประกอบอาชีพ กิจกรรมเลี้ยงเด็กและนั่งเล่น/รับแขก โดยที่มีส่วนของกิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลงใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ผู้พักอาศัยจึงใช้พื้นที่ทับซ้อนกับกิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง ซึ่งเป็นการรับประทานอาหารไปพร้อมกับการดูโทรทัศน์ ฉะนั้นจึงส่งผลให้พื้นที่บริเวณด้านหน้าตู้วางทีวีนั้นมีพื้นที่ว่างเพราะบริเวณนี้ใช้หลากหลายกิจกรรม

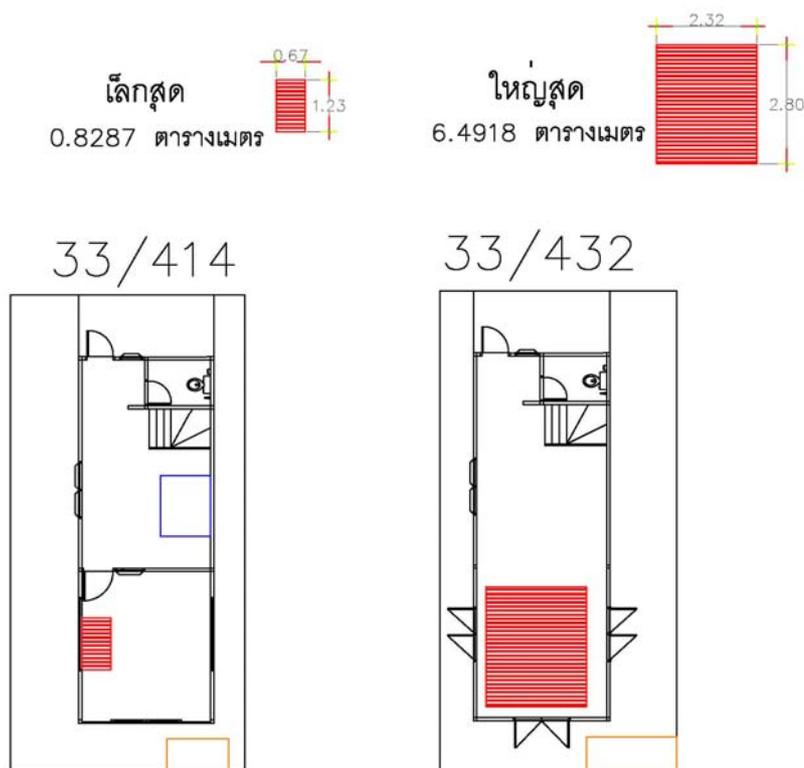
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่หน้าบ้านและข้างบ้าน) กิจกรรมรับประทานอาหารของผู้พักอาศัยจะมีการรับประทานอาหารในบริเวณพื้นที่ในส่วน C (พื้นที่หน้าบ้านและข้างบ้าน) ในบางช่วงเวลาและบางวันเท่านั้นซึ่งจะเป็นส่วนพื้นที่ที่ทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก ซึ่งเครื่องเรือนที่ใช้คือ ชุดผ้าห่มที่ทนต่อสภาพภูมิอากาศ

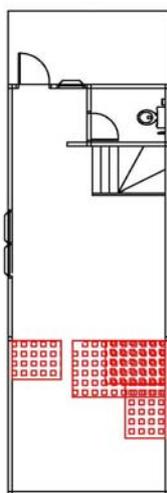
ภาพที่ 5.88 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมรับประทานอาหาร บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

ภาพที่ 5.89 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมรับประทานอาหารของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมแต่งตัว แต่งตัวใช้พื้นที่ในส่วน B(ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 72.7) พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 27.3) (คูตารางที่ 4.11)

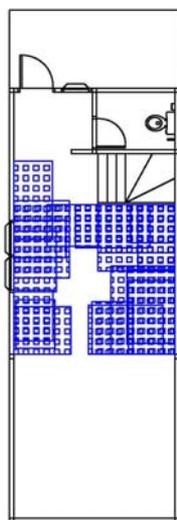
แต่งตัวต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมแต่งตัวที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จะเกิดจากการมีการกินห้องพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เป็นห้องนอนส่วนตัวและมีกิจกรรมแต่งตัวอยู่ภายในห้องนอนด้วย เครื่องเรือนที่ใช้ คือ ตู้เสื้อผ้า, โต๊ะเครื่องแป้ง, กระจกเงา, ลิ้นชัก เป็นต้น โดยพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ของบ้านในกลุ่มนี้จะเป็นพื้นที่นั่งเล่น/รับแขก, ทำงานบ้าน และเป็นห้องนอนเช่นเดียวกัน เป็นต้น

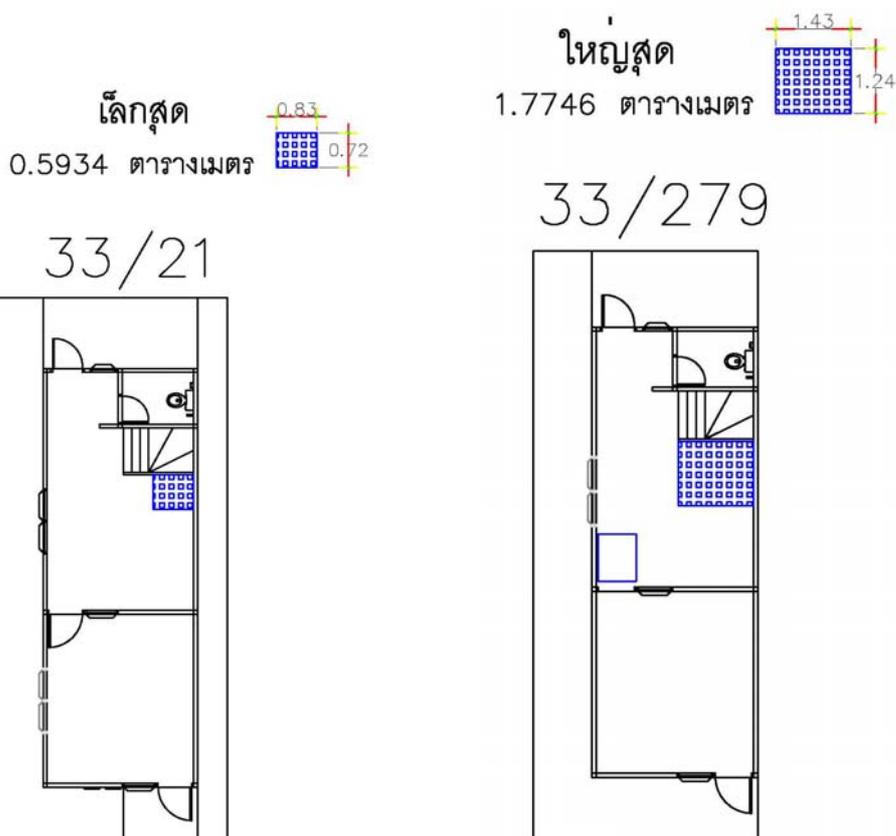
แต่งตัวต่อเติม
All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมแต่งตัวส่วนใหญ่จะใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) เนื่องจากผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ในกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก, ดูโทรทัศน์ ซึ่งพื้นที่ของกิจกรรมแต่งตัวนี้เป็นกิจกรรมที่ต้องการความเป็นส่วนตัว มิดชิด ซึ่งพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) มีความเหมาะสม เพราะเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ติดต่อกับห้องน้ำ

ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน B

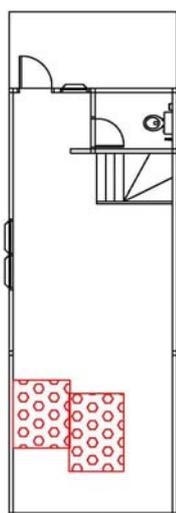
ภาพที่ 5.90 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมแต่งตัว บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

ภาพที่ 5.91 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมแต่งตัวของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมทำงานบ้าน กิจกรรมทำงานบ้านในที่นี้เช่นกิจกรรมรีดผ้า, พับผ้า, ราวแขวนผ้าที่รอการรีด, ซักผ้าส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (77.8) และ พื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 22.2) (ดูตารางที่ 4.11)

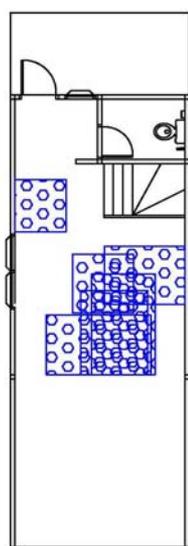
ทำงานบ้านต่อเติม All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์)
กิจกรรมทำงานบ้านที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) คือ มีบ้านพักอาศัยจำนวน 1 หลัง ที่นำเครื่องซักผ้ามาติดตั้งไว้ในพื้นที่ภายในพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ทำให้เกิดพื้นที่ทำงานบ้านในส่วน A (โถงอเนกประสงค์)

ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน A

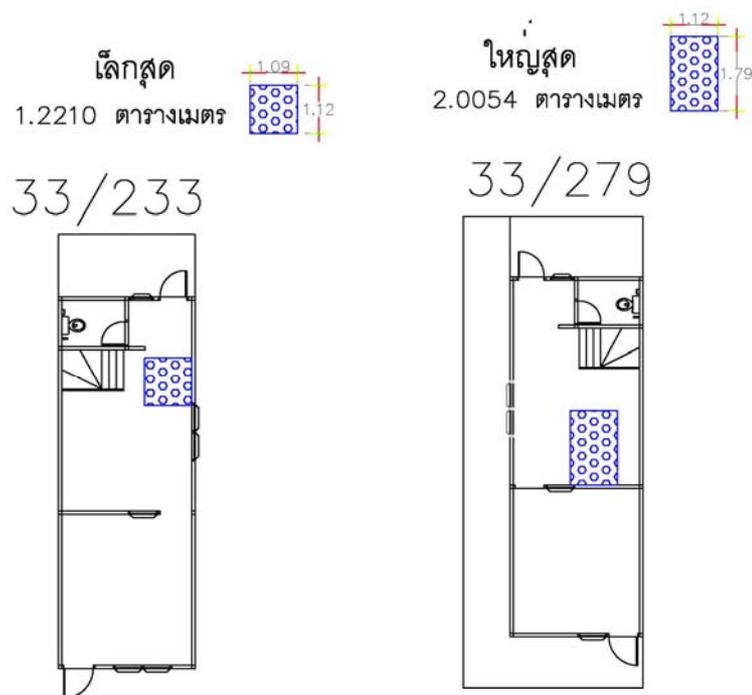
ทำงานบ้านต่อเติม All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมทำงานบ้านในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) คือ กิจกรรมรีดผ้า, พับผ้าซึ่งผู้พักอาศัยจะใช้อุปกรณ์ประกอบคือ ที่รองรีดสำเร็จรูป หรือผ้าปูบนพื้นเพื่อรองรีด และเตารีด รีดผ้า ซึ่งกิจกรรมนี้จะอยู่ในพื้นที่แต่งตัว, เตรียมอาหาร เป็นต้น

ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน B

ภาพที่ 5.92 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมทำงานบ้าน บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

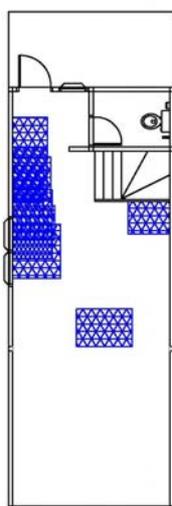

ภาพที่ 5.93 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมทำงานบ้านของบ้านที่มีการต่อเติม เพื่อพักอาศัย

กิจกรรมเตรียมอาหาร ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (ดูตารางที่ 4.11)

เตรียมอาหารต่อเติม

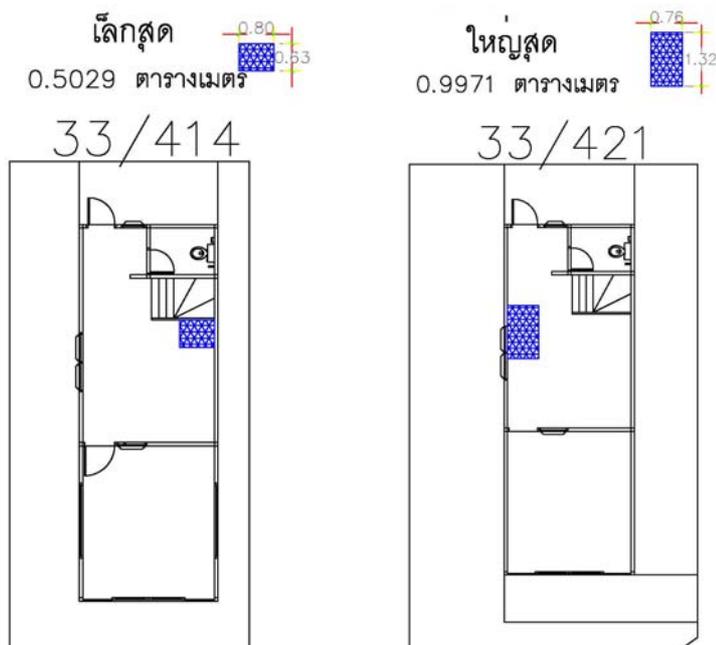
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมเตรียมอาหาร มีเครื่องเรือนประกอบคือ ตู้หรือโต๊ะวางหม้อหุงข้าวไฟฟ้าและกระติกน้ำร้อน หรือตู้หรือโต๊ะวางเครื่องปรุง ซึ่งผู้พักอาศัย จะใช้พื้นที่ชิดผนังในส่วนทางเดินที่จะไปในส่วนของห้องครัวเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นพื้นที่ติดต่อกับครัว

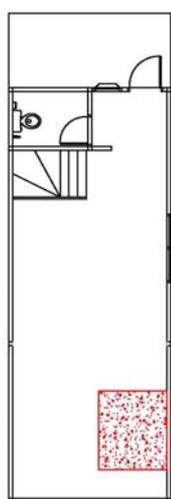
ภาพที่ 5.94 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเตรียมอาหาร บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

ภาพที่ 5.95 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเตรียมอาหารของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถใช้พื้นที่ในส่วน A (ร้อยละ 100) (ดูตารางที่ 4.11)

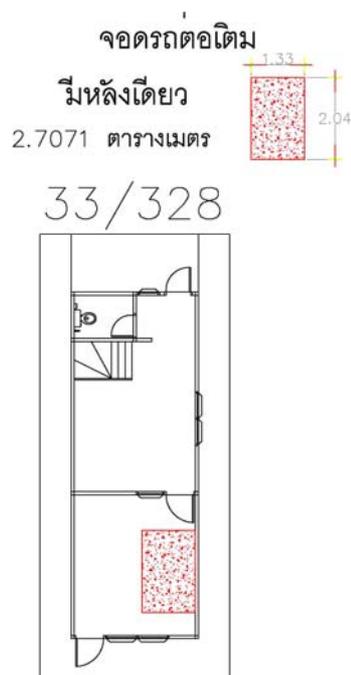
จุดจอดรถเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ซึ่งมีจำนวน 1 หลังคาเรือน ที่ใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ที่ต่อเติมจอดรถจักรยานยนต์ ซึ่งในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ผู้พักอาศัยใช้เป็นพื้นที่แต่งตัวและเป็นพื้นที่โล่งเพื่อรองรับกิจกรรมจอดรถ

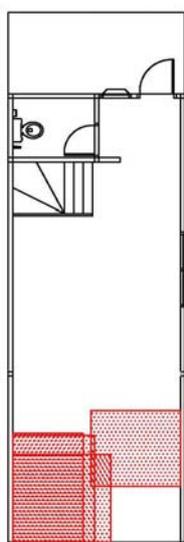
ภาพที่ 5.96 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเก็บรถ/จอดรถ บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

ภาพที่ 5.97 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเก็บรถ/จุดรถของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมการนอน ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 62.5) ในส่วน A (ร้อยละ 37.5) (ดูตารางที่ 4.11)

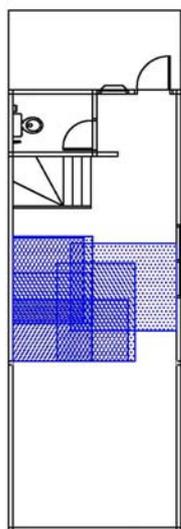
นอนต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมการนอน จะใช้พื้นที่ในการนอนโดยที่มีบ้านพักอาศัยจำนวน 2 หลังที่กั้นห้องในพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) สำหรับใช้เป็นกิจกรรมการนอนซึ่งเมื่อผู้พักอาศัยมีการกั้นห้องในส่วนโถงอเนกประสงค์เป็นพื้นที่ห้องนอนส่วนตัว การใช้พื้นที่ในกิจกรรมอื่นๆ ภายในบ้านจะเกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนห้องอเนกประสงค์จะเกิดการทับซ้อนของกิจกรรมมาก เหมือนกับบ้านที่ไม่มีการต่อเติมซึ่งกิจกรรมส่วนใหญ่จะเกิดในพื้นที่ห้องอเนกประสงค์ และบ้านพักอาศัยจำนวน 3 หลังคาเรือน ใช้พื้นที่ทับซ้อนกับกิจกรรมเลี้ยงเด็ก, ดูโทรทัศน์

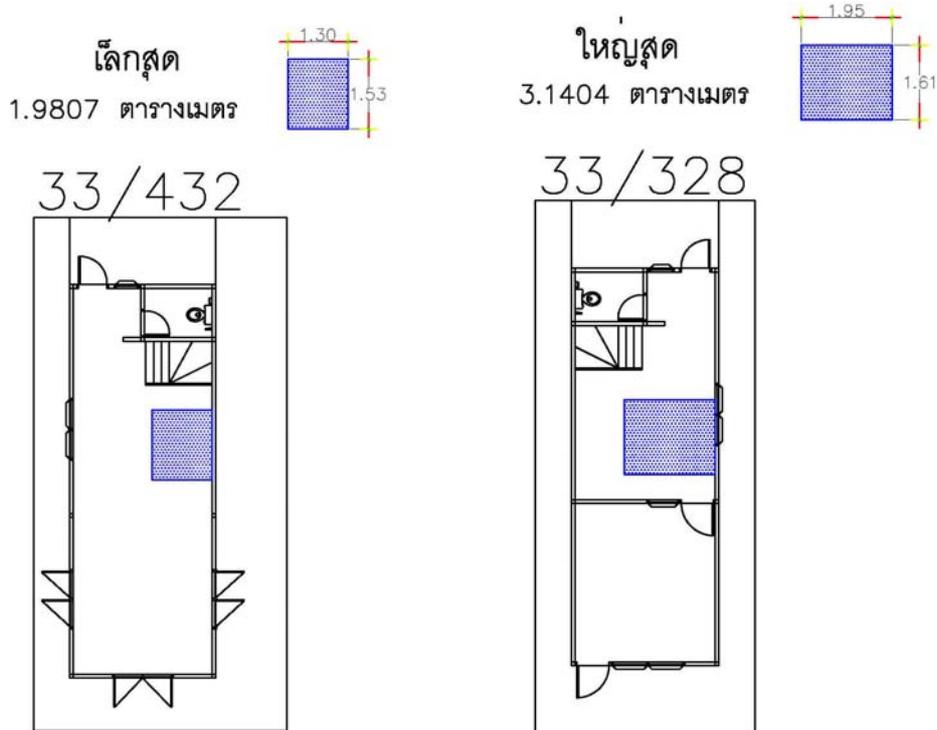
นอนต่อเติม
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) กิจกรรมการนอนที่ใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องนอนประสงค์) ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ที่ทับซ้อนกับกิจกรรมคูทิวี และในบางบ้านจะเป็นพื้นที่ที่ทับซ้อนกับกิจกรรมแต่งตัว, ทำงานบ้าน เป็นต้น โดยจะมีอุปกรณ์ประกอบคือ ที่นอนแบบพับเก็บได้และหมอนหนุน ซึ่งเมื่อตื่นนอนก็จะเก็บไว้ในบริเวณชิดผนังในส่วนบริเวณที่ใช้ในการนอน

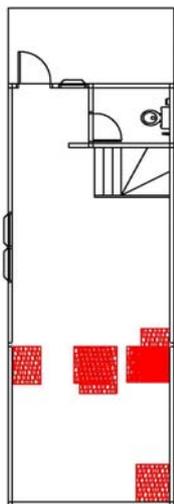
ภาพที่ 5.98 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมการนอน บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อพักอาศัย

ภาพที่ 5.99 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมการนอนของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ บ้านที่สำรวจส่วนใหญ่จะหันหน้าไปทางทิศ ตะวันออก-ทิศ ตะวันตก และทิศเหนือได้ใช้พื้นที่ส่วน A (ร้อยละ 72.7) และส่วน B(ร้อยละ 27.3) (ดูตารางที่ 4.11)

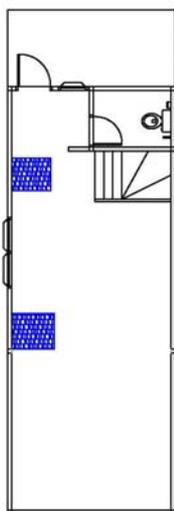
สักการะต่อเติม All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ส่วนใหญ่จะติดตั้งในผนังที่กั้นระหว่างส่วน A (โถงอเนกประสงค์) และส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ซึ่งหึ่งพระหันหน้าออกทางทิศตะวันออก

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

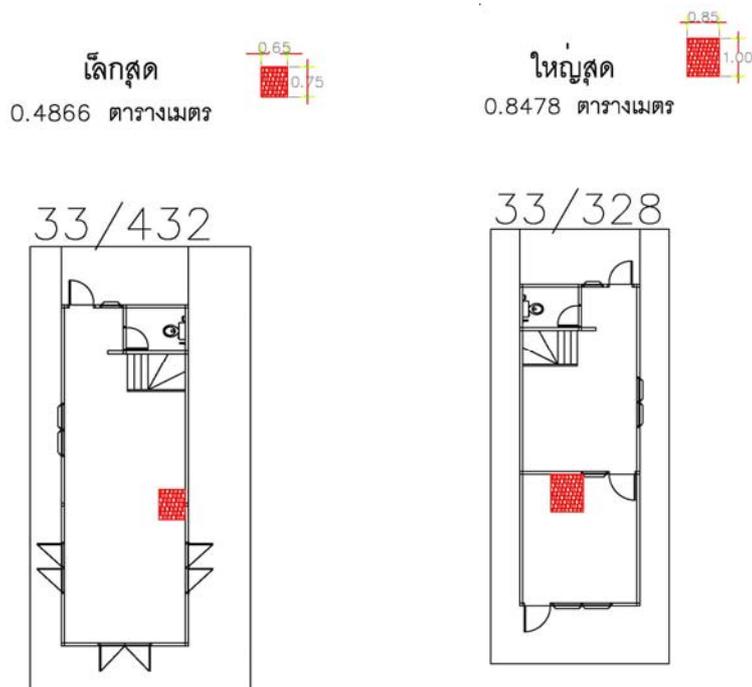
สักการะต่อเติม All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์จากการสำรวจพบว่า บ้านที่ติดตั้งหึ่งพระติดผนังด้านข้างนี้เนื่องจาก มีการทาบเอาผนังที่กั้นระหว่างส่วน A (โถงอเนกประสงค์) และส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) บ้านหันหน้าทางทิศตะวันออก-ตะวันตก ผู้พักอาศัยจึงติดตั้งหึ่งพระหันหน้าไปทางทิศใต้เนื่องจากผนังตรงข้ามไม่สามารถติดตั้งได้ เนื่องจากเป็นส่วนใต้บันได

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

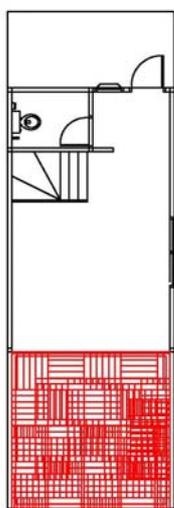
ภาพที่ 5.100 ผังแสดงพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

ภาพที่ 5.101 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมไหว้สัจการะสังค์คีลสิทธี ของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

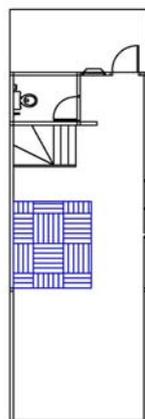
กิจกรรมประกอบอาชีพ เกินกว่าครึ่งใช้พื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) (ร้อยละ 60) และพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ส่วน C (พื้นที่ด้านหน้าบ้านและข้างบ้าน) เท่ากัน (ร้อยละ 20) (คูตารางที่ 4.11)

ประกอบอาชีพต่อเติม All line+Hatch

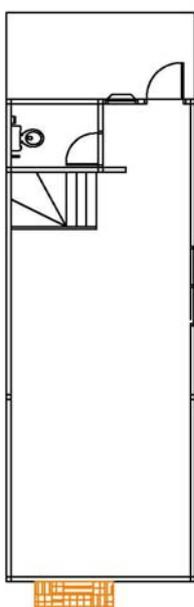
- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมประกอบอาชีพเย็บผ้า ซึ่งผู้พักอาศัย คือ แม่บ้านช่วยหารายได้ให้กับครอบครัวซึ่งจะใช้พื้นที่ในการวางจักรเย็บผ้าและโต๊ะวางแบบ ใช้พื้นที่ค่อนข้างมาก ซึ่งผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ในการนั่งเล่น, ดูโทรทัศน์ ซึ่งบ้านที่มีการใช้ห้องในพื้นที่ส่วนอเนกประสงค์เป็นส่วนประกอบกิจกรรมเย็บผ้านั้นจะส่งผลต่อการใช้พื้นที่ในกิจกรรมอื่นๆ ทำให้เกิดการทับซ้อนในพื้นที่ส่วนห้องอเนกประสงค์ซึ่งการใช้พื้นที่จะเหมือนกับบ้านที่ไม่มีการต่อเติม

ประกอบอาชีพต่อเติม
All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์
อเนกประสงค์) กิจกรรมประกอบอาชีพเย็บผ้า ซึ่ง
จะใช้พื้นที่ในการวางจักรเย็บผ้าและโต๊ะวางแบบ
ใช้พื้นที่ค่อนข้างมากผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ในส่วน
A (โถงอเนกประสงค์) ในการนั่งเล่น/รับแขก, ดู
โทรทัศน์, ทำงานคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ประกอบอาชีพต่อเติม
All line+Hatch

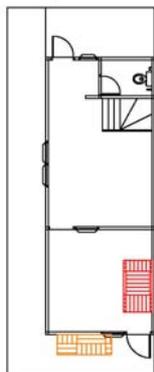

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่หน้าบ้านและข้าง
บ้าน) กิจกรรมประกอบอาชีพเย็บผ้า โดยในส่วนนี้
ผู้พักอาศัยจะใช้เป็นพื้นที่ในการจัดวางรูปแบบผ้า
ก่อนการเย็บด้วยจักร โดยใช้พื้นที่ในการเย็บผ้าใน
ส่วน A (โถงอเนกประสงค์)

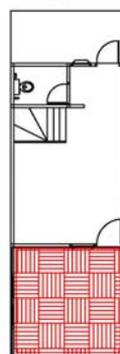
ภาพที่ 5.102 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมประกอบอาชีพ บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อ
พักอาศัย

33/279

33/56

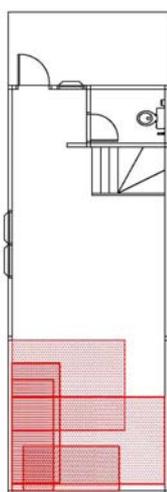
ภาพที่ 5.103 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมประกอบอาชีพของบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย

กลุ่มที่ 2.2 บ้านพักอาศัยที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกใช้พื้นที่ส่วน A ส่วน B และส่วน C เท่ากันคือ (ร้อยละ 33.3) (ดูตารางที่ 4.13)

รับแขกพาณิชย์

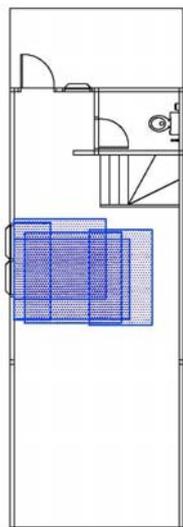
All line

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมรับแขก/นั่งเล่น จะเป็นพื้นที่สำหรับรับรองแขกผู้มาใช้บริการเช่น ร้านเสริมสวย และร้านขายของซึ่งผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ที่รับรองแขกใช้ในการนั่งเล่นเช่นเดียวกัน เครื่องเรือนที่ใช้คือ โซฟายาว 3 ที่นั่ง เก้าอี้เดี่ยวมีเท้าแขน, เก้าอี้ไม้ยาว พื้นที่ส่วน B (โถงอเนกประสงค์) จะใช้เป็นที่ประกอบกิจกรรมส่วนตัวของผู้พักอาศัย เช่น ดูโทรทัศน์, แต่งตัว, นั่งเล่น เป็นต้น

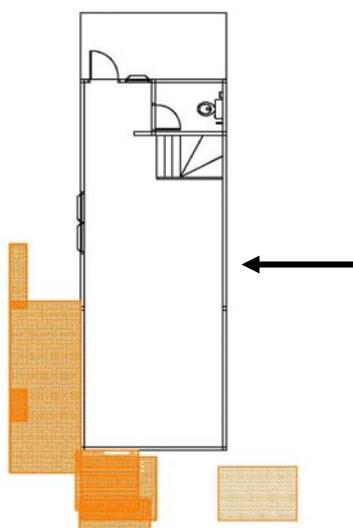
รับแขกพาณิชย์ All line

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก ซึ่งผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่นั่งเล่นพักผ่อน เมื่อว่างจากการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่กิจกรรมนี้จะไม่มีการประกอบผู้พักอาศัยจะนั่งบนพื้น อาจเนื่องมาจากพื้นที่ในส่วนนี้เป็นพื้นที่อเนกประสงค์ต้องใช้หลากหลายกิจกรรม มีเนื้อที่จำกัด จึงใช้เฉพาะเครื่องเรือนที่จำเป็น

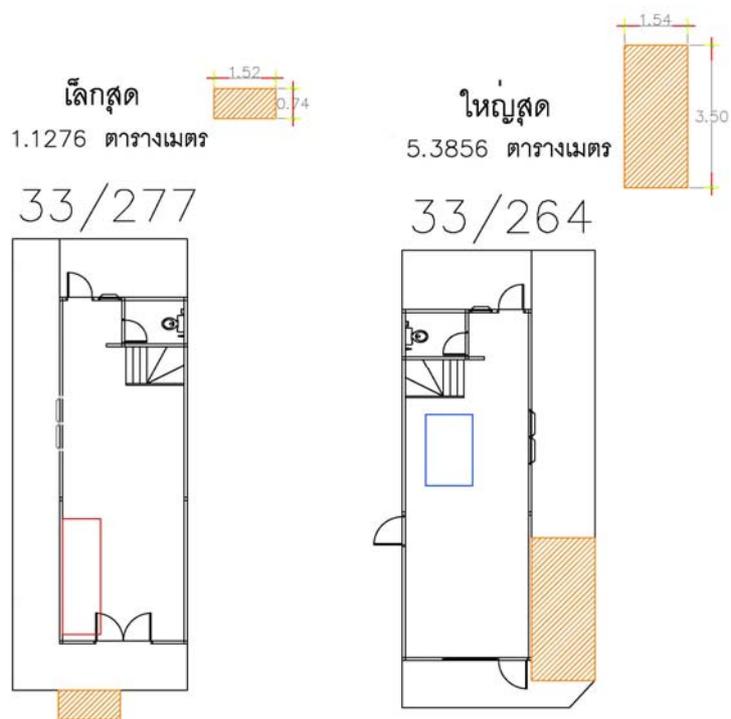
รับแขกพาณิชย์ All line

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่หน้าบ้านและข้างบ้าน) กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก ผู้พักอาศัยจะใช้เครื่องเรือน เช่น ชุดม้าหิน เก้าอี้มีเท้าแขน แคร่ ซึ่งผู้พักอาศัยจะได้เฉพาะช่วงเช้า-เย็น เนื่องจากผู้พักอาศัยเทพื้นคอนกรีตในพื้นที่ส่วน C (พื้นที่หน้าบ้านและข้างบ้าน) จึงไม่มีการปลูกต้นไม้สำหรับให้ร่มเงา ทำให้ช่วงเวลากลางวันพื้นที่ C (พื้นที่หน้าบ้านและข้างบ้าน) ร้อนไม่สามารถใช้งานได้

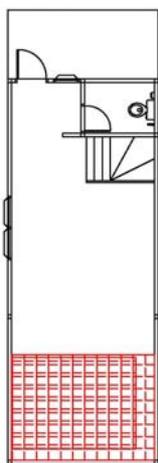
ภาพที่ 5.104 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขก บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เพื่อการพาณิชย์

ภาพที่ 5.105 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดและผังรวมตำแหน่งของพื้นที่กิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมดูโทรทัศน์, ฟังเพลง ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 60) และส่วน A (ร้อยละ 40) (ดูตารางที่ 4.13)

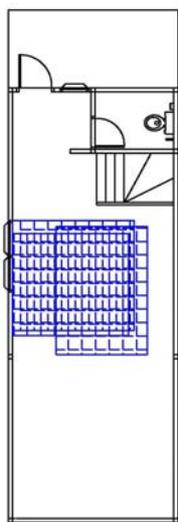
ดูโทรทัศน์พาณิชย์ All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงนอกประสงค์) กิจกรรมดูโทรทัศน์ซึ่งผู้พักอาศัยใช้โทรทัศน์เป็นสิ่งช่วยให้ผู้ที่มาใช้บริการเกิดความเพลิดเพลินในช่วงระหว่างที่มาใช้บริการ ซึ่งผู้พักอาศัยใช้พื้นที่ของกิจกรรมดูโทรทัศน์ร่วมกับผู้มาใช้บริการ พื้นที่ในส่วน B (ห้องนอกประสงค์) เป็นพื้นที่ในการประกอบอาชีพ เป็นที่ตั้งเตียงระดม

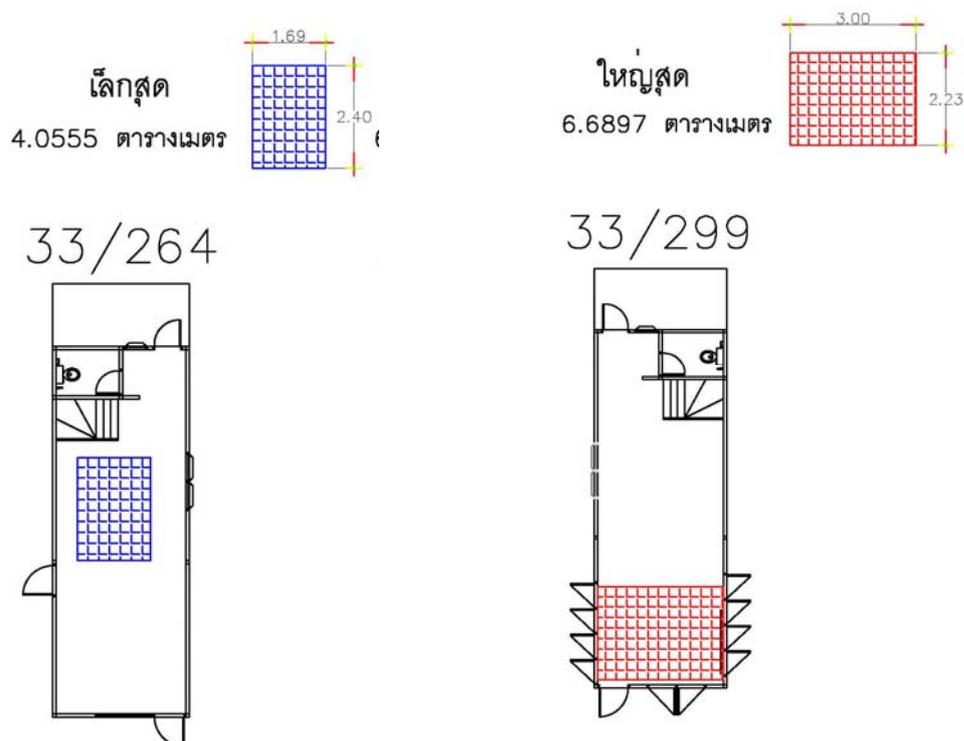
คู่มือทศน์พาณิชย์ All line+Hatch

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมคู่มือทศน์/ฟังเพลง การจัดพื้นที่คู่มือทศน์ไว้ในพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) เพื่อความเป็นส่วนตัวของผู้พักอาศัย ส่วนพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เป็นพื้นที่ของกิจกรรมการประกอบอาชีพ

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

ภาพที่ 5.106 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมคู่มือทศน์/ฟังเพลง บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

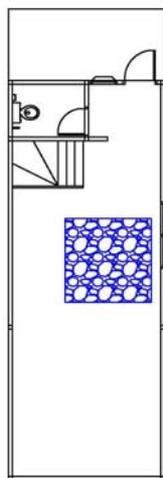

ภาพที่ 5.107 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดและผังรวมตำแหน่งของพื้นที่กิจกรรมคู่มือทศน์, ฟังเพลง ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมเลี้ยงเด็กใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (ดูตารางที่ 4.13)

เลี้ยงเด็กพาณิชย์

All line

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

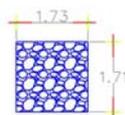
- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอนุบาลประสงค์) กิจกรรมเลี้ยงเด็กมีจำนวน 1 หลังคาเรือน เนื่องจากพื้นที่ส่วน A (โถงอนุบาลประสงค์) เป็นส่วนประกอบอาชีพ คือ ตัดผม จึงไม่เหมาะสำหรับการเลี้ยงเด็ก

ภาพที่ 5.108 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเลี้ยงเด็ก บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงการพาณิชย์

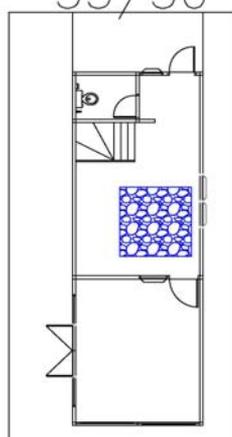
เลี้ยงเด็กพาณิชย์

มีหลังเดียว

2.9727 ตารางเมตร

33/50

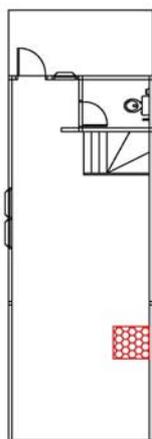

ภาพที่ 5.109 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดและผังรวมตำแหน่งของพื้นที่กิจกรรมเลี้ยงเด็ก ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ใช้พื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์)และส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 50) (ดูตารางที่ 4.13)

เขียนหนังสือพาณิชย์

All line

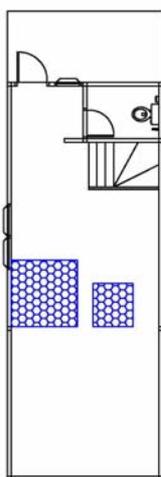

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมอ่าน/เขียนหนังสือ เป็นพื้นที่ ที่ผู้พักอาศัยใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลาตอนที่พักหลังจากเสร็จภาระหน้าที่ ทั้งงานบ้านและการประกอบอาชีพค้าขาย ซึ่งผู้พักอาศัยนั่งอ่านบนตั่งไม้บริเวณส่วนนั่งเล่น/รับแขก ส่วนพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ใช้ในการประกอบอาชีพ เสริมสวย เป็นส่วนเตียงสระผมให้กับลูกค้า

เขียนหนังสือพาณิชย์

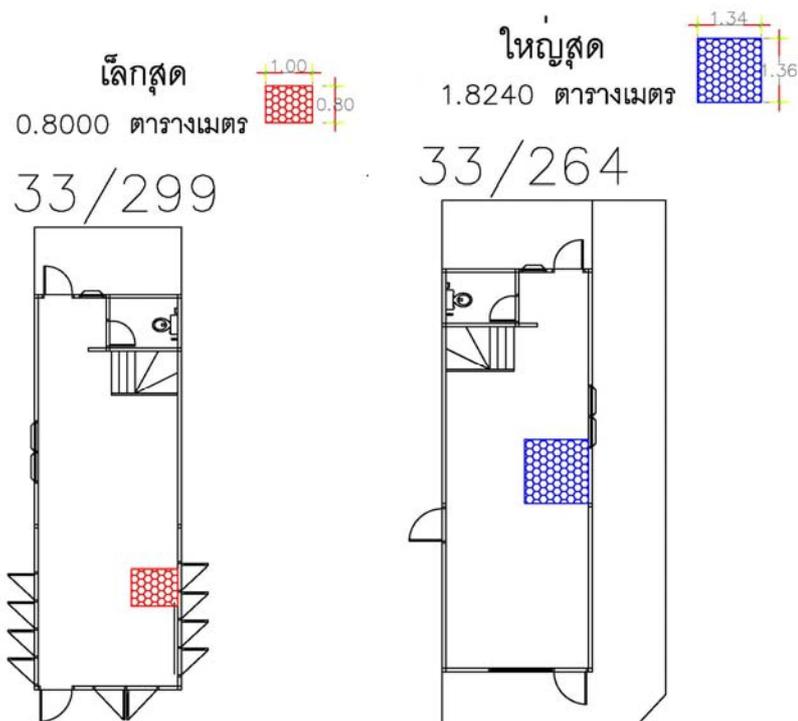
All line

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ผู้พักอาศัยใช้เครื่องเรือนประกอบคือ โต๊ะอ่านหนังสือ เก้าอี้ และโต๊ะญี่ปุ่น ผู้พักอาศัยใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ในการประกอบอาชีพ คือ ค้าขาย

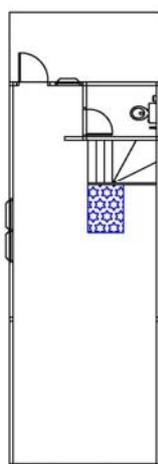
ภาพที่ 5.110 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

ภาพที่ 5.111 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดและผังรวมตำแหน่งของพื้นที่กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมคอมพิวเตอร์ใช้พื้นที่ในส่วนB(ร้อยละ 100) (ดูตารางที่ 4.13)

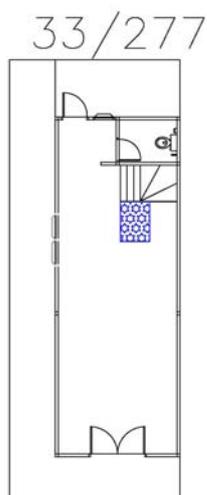
งานคอมพิวเตอร์พาณิชย์
All line

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมคอมพิวเตอร์ เนื่องจากพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) เป็นพื้นที่ในการประกอบอาชีพ ผู้พักอาศัยจึงต้องใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ในกิจกรรมคอมพิวเตอร์ เครื่องเรือนที่ใช้ประกอบในกิจกรรมนี้คือ โต๊ะคอมพิวเตอร์ และเก้าอี้

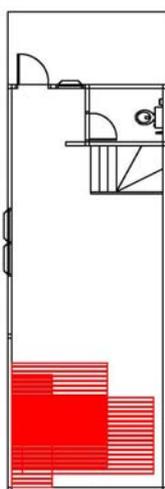
ภาพที่ 5.112 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมคอมพิวเตอร์ บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

0.7548 ตารางเมตร

ภาพที่ 5.113 ผังแสดงพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมคอมพิวเตอร์ของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมรับประทานอาหารใช้พื้นที่ในส่วน A ส่วน B และส่วน C เท่ากัน (ร้อยละ 33.3) (ดูตารางที่ 4.13)

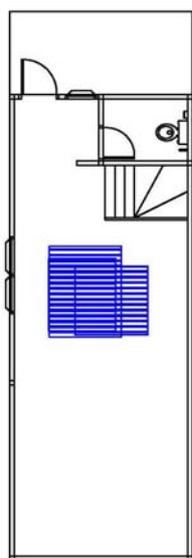
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์)
กิจกรรมรับประทานอาหาร โดยผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่
ทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกในการรับประทานอาหาร
เนื่องจากการประกอบอาชีพเสริมสวามีจำนวน
2 หลังคาเรือน ที่เอาผนังที่กั้นพื้นที่ส่วน A (โถง
อเนกประสงค์)และส่วน B (ห้องอเนกประสงค์)ออก
ทำให้พื้นที่ไม่สะอาดเนื่องจากมีผู้มาใช้บริการจำนวน
มากกว่าบ้านพักอาศัยปกติ มีเศษผมทำให้ผู้พักอาศัยจะ
ไม่นิยมนั่งรับประทานอาหารบนพื้น

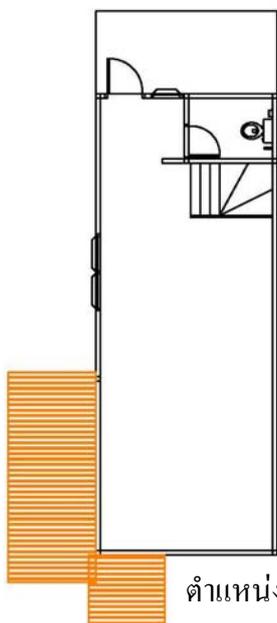
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมรับประทานอาหาร ผู้พักอาศัยในกลุ่มนี้มีการใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) เป็นกิจกรรมส่วนตัวที่นอกเหนือจากการประกอบอาชีพ จึงสามารถนั่งรับประทานอาหารบนพื้นได้และมีการกั้นสัดส่วนพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) และส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ชัดเจน ทำให้ใช้พื้นที่รับประทานอาหารบริเวณหน้าโทรทัศน์ได้และเนื่องจากผู้มาใช้บริการในการประกอบอาชีพนั้นจะใช้พื้นที่เฉพาะส่วน A และ C เท่านั้น

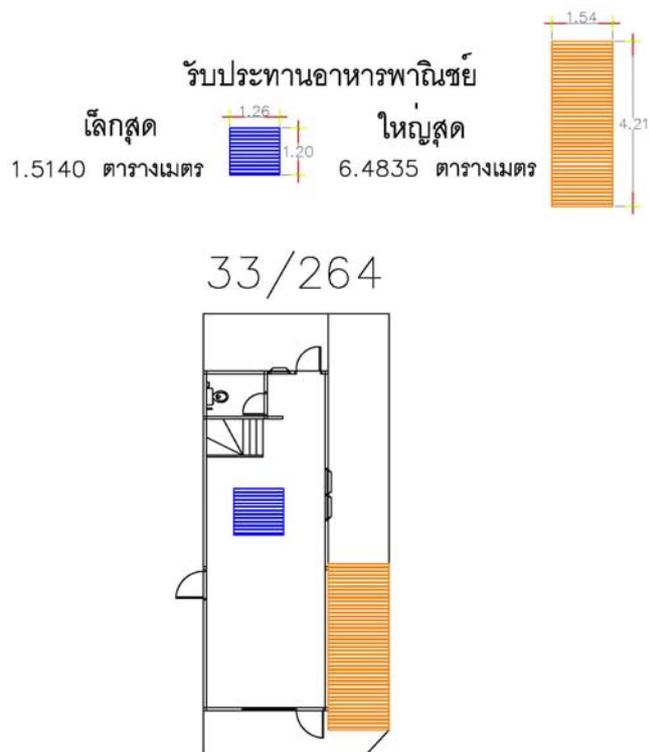
All line+Hatch

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่หน้าบ้านและข้างบ้าน) กิจกรรมรับประทานอาหารจะใช้พื้นที่ที่ทับซ้อนกับกิจกรรมนั่งเล่น/รับแขกในการรับประทานอาหาร เนื่องจากเป็นบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อการพาณิชย์ การนั่งในพื้นที่ส่วน C (พื้นที่หน้าบ้านและข้างบ้าน) ทำให้เกิดความสะดวกในการสามารถมองผู้ที่มาใช้บริการได้

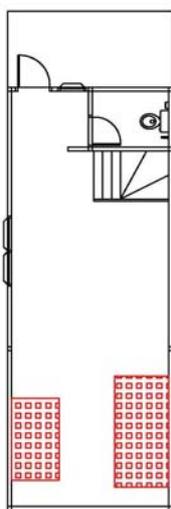
ภาพที่ 5.114 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมรับประทานอาหาร บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

ภาพที่ 5.115 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมรับประทานอาหารของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมแต่งตัวใช้พื้นที่ในส่วน A และพื้นที่ในส่วน B เท่ากัน (ร้อยละ50) (คูตารางที่ 4.13)

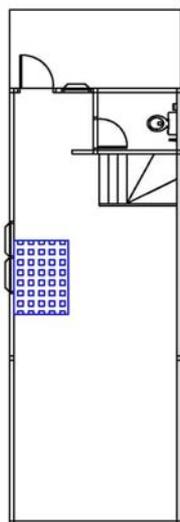
แต่งตัวพาณิชย์
All line

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์)
กิจกรรมแต่งตัว ผู้พักอาศัยจะใช้พื้นที่ทับซ้อนกับ
กิจกรรมประกอบอาชีพ คือ การแต่งตัว โดยการ
ส่องกระจกเงาแต่งหน้า หวีผม ในส่วนประกอบ
อาชีพ

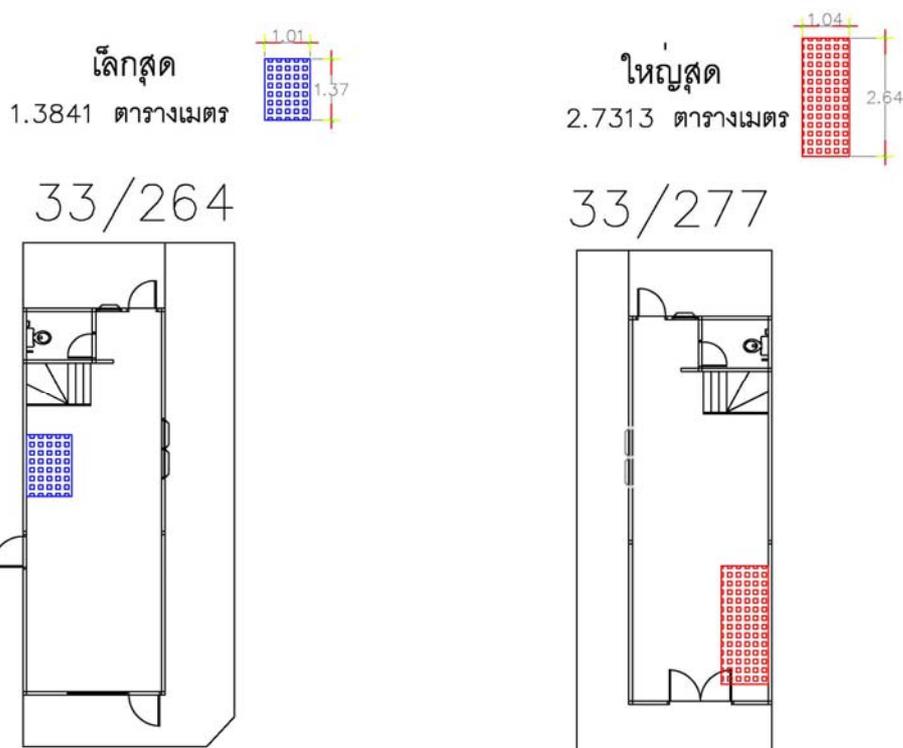
แต่งตัวพาณิชย์
All line

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมแต่งตัวเครื่องเรือนที่พบในกิจกรรมนี้ คือ ตู้เสื้อผ้า โดยที่ผู้พักอาศัยใช้พื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ในการประกอบอาชีพค้าขาย

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

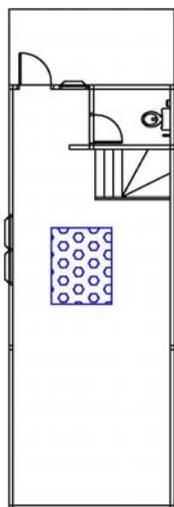
ภาพที่ 5.116 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมแต่งตัว บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

ภาพที่ 5.117 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมแต่งตัวของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมทำงานบ้านใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (ดูตารางที่ 4.13)

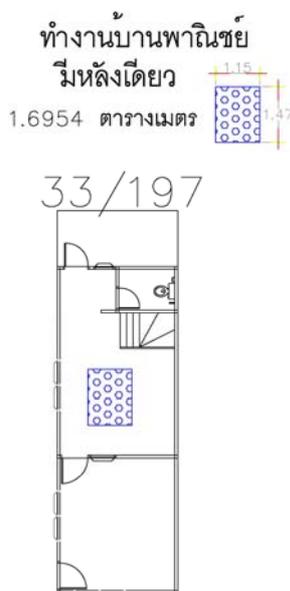
ทำงานบ้านพาณิชย์
All line

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมทำงานบ้าน รีดผ้า โดยผู้พักอาศัยใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) ในการประกอบกิจกรรมโดยใช้ผ้าปูรองผ้าที่รีด เมื่อเลิกใช้งานก็พับเก็บทำให้สามารถใช้พื้นที่ในการประกอบกิจกรรมอื่นๆ ส่วนพื้นที่ในส่วน A (โถงอเนกประสงค์) ในการประกอบอาชีพค้าขาย

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

ภาพที่ 5.118 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมทำงานบ้าน ของบ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

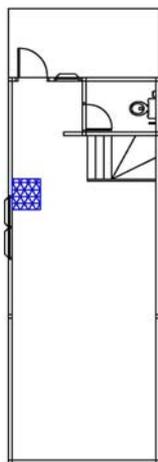

ภาพที่ 5.119 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมทำงานบ้านของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมเตรียมอาหาร ใช้พื้นที่ในส่วน B (ร้อยละ 100) (ดูตารางที่ 4.13)

เตรียมอาหารพาณิชย์

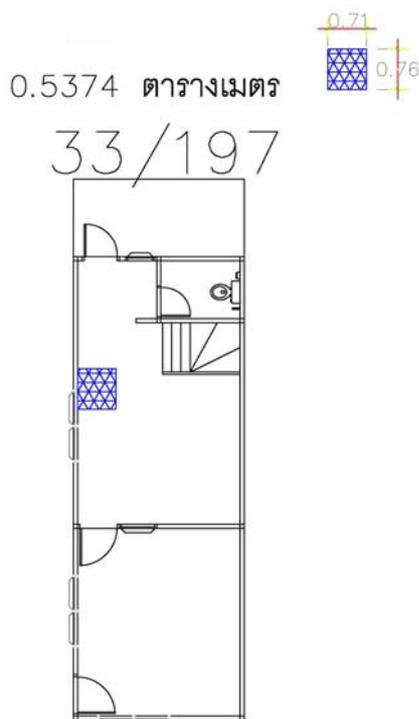
All line

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมเตรียมอาหาร โดยใช้พื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) วางเครื่องใช้ไฟฟ้าเช่น หม้อหุงข้าว, กระจกน้ำร้อน, เตาไมโครเวฟ เป็นต้น

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

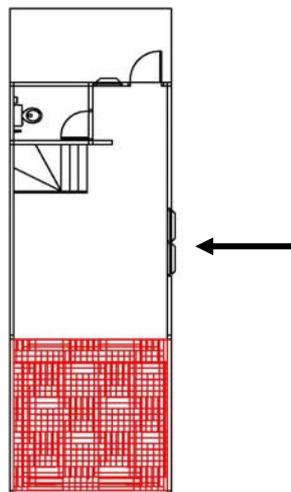
ภาพที่ 5.120 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเตรียมอาหารของบ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

ภาพที่ 5.121 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมเตรียมอาหารของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมประกอบอาชีพ ใช้พื้นที่ในส่วน A(ร้อยละ 66.7) และใช้ B และส่วน C(ร้อยละ 16.7) (ดูตารางที่ 4.13)

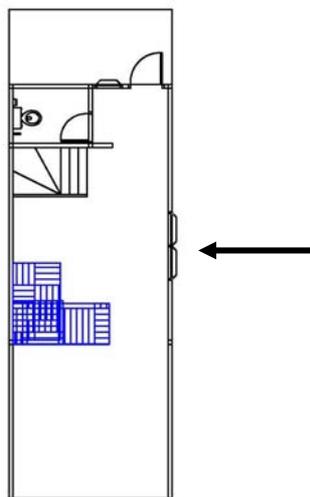
ประกอบอาชีพพาณิชย์
All line

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน A (โถงอเนกประสงค์) กิจกรรมประกอบอาชีพ ได้แก่ ร้านเสริมสวยจำนวน 3 หลังคาเรือน และร้านขายของชำจำนวน 2 หลังคาเรือนซึ่งจะมีร้านเสริมสวยจำนวน 2 หลังคาเรือนที่ใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์)ในการวางเตียงสระผม และจำนวน 3 หลังคาเรือนใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) เป็นพื้นที่ประกอบกิจกรรมส่วนตัวในครอบครัว

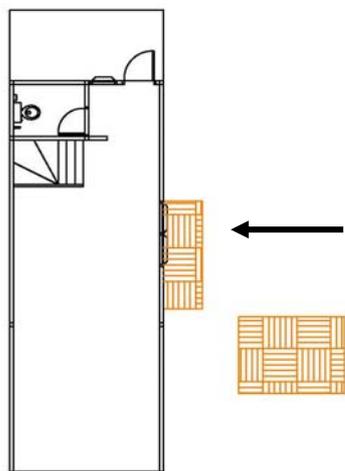
ประกอบอาชีพพาณิชย์
All line

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) กิจกรรมประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นการใช้พื้นที่ของร้านเสริมสวยที่มีการใช้พื้นที่ในการวางเตียงสระผม

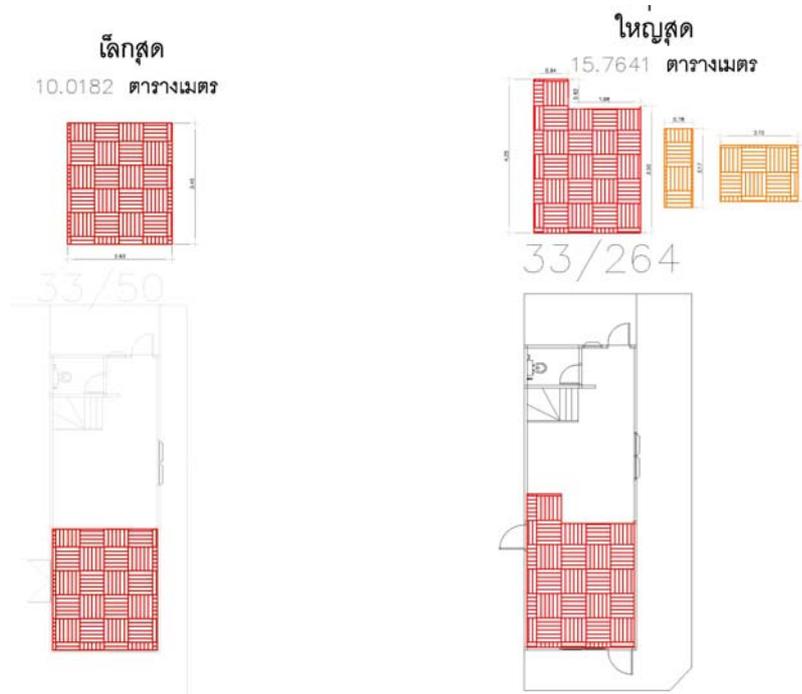
ประกอบอาชีพพาณิชย์
All line

ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน C (พื้นที่หน้าบ้านและข้างบ้าน) ซึ่งใช้ในการประกอบกิจกรรมประกอบอาชีพ ร้านขายของชำโดยใช้วางตู้ซั๊กผ้า ตู้กดน้ำและ โต๊ะขายน้ำแข็งไส เป็นต้น

ภาพที่ 5.122 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมประกอบอาชีพ บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

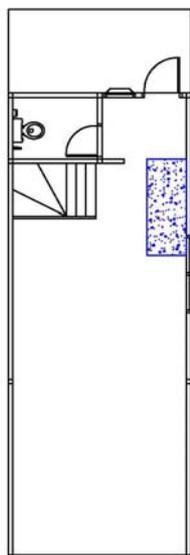

ภาพที่ 5.123 ผังพื้นที่ เล็กที่สุด, พื้นที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่กิจกรรมประกอบอาชีพของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถใช้พื้นที่ในส่วน B (ห้องอเนกประสงค์) (ร้อยละ 100) (ดูตารางที่ 4.13)

จอดรถพาณิชย์

All line

- ตำแหน่งพื้นที่ส่วน B (ห้องอเนกประสงค์)
กิจกรรมเนื่องจากพื้นที่ในส่วน A (โถง
อเนกประสงค์) ที่มีการต่อเติมนั้นใช้ในการ
ประกอบอาชีพ

ภาพที่ 5.124 ผังตำแหน่งการใช้พื้นที่รวมของกิจกรรมเก็บรถ/จอดรถ บ้านที่มีการต่อเติมพื้นที่เชิงพาณิชย์

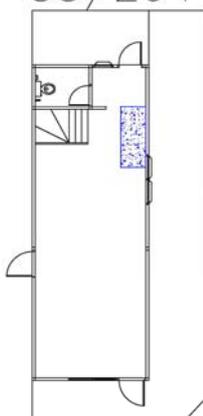
จอดรถพาณิชย์

มีหลังเดียว

1.1445 ตารางเมตร

33/264

ภาพที่ 5.123 ผังพื้นที่กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถของบ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

เปรียบเทียบขนาดของพื้นที่ของกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ว่างชั้นล่างโครงการบ้าน
เอื้ออาทร

ตารางที่ 5.29 แสดงขนาดพื้นที่การใช้งานขนาดเล็กที่สุดและขนาดใหญ่ที่สุดของกิจกรรมต่างๆ ที่
เกิดขึ้นภายในบ้านพักอาศัยทั้ง 2 ประเภท

กิจกรรม	*	*	**	**	***	***
	Min	Max	Min	Max	Min	Max
นั่งเล่นรับแขก	0.55	5.48	0.28	8.20	1.13	5.38
ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง	2.30	5.85	2.78	10.73	4.10	6.69
เลี้ยงเด็ก	1.55	3.70	2.00	6.30	2.97	-
เขียนหนังสือ/อ่านหนังสือ	0.60 *	1.64	0.67	3.00	0.80	1.82
คอมพิวเตอร์	0.87	-	0.63	1.73	0.75	-
รับประทานอาหาร	1.10	4.80	0.83	6.49	1.50	6.48
แต่งตัว	0.45	1.00	0.60	1.77	1.38	2.70
ทำงานบ้าน	1.30	2.50	1.22	2.00	1.69	-
เตรียมอาหาร	0.50	0.95	0.50	1.00	0.53	-
เลี้ยงสัตว์	0.30	1.70	-	-	-	-
เก็บรถ/จอดรถ	1.50	10.50	2.70	-	1.14	-
นอน	1.60 *	3.70	2.00	3.14	-	-
ไหว้สีกการะสังคีตคีสิทธิ	0.42	0.93	0.49	0.85	-	-
ประกอบอาชีพ	-	-	0.94	9.00	10.00	15.76

หมายเหตุ : * กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือและกิจกรรมการนอน เป็นพื้นที่การใช้งานของเด็ก

- * กลุ่มที่ 1 บ้านที่ไม่มีการต่อเติม
- ** กลุ่มที่ 2.1 บ้านที่มีการต่อเติมเพื่อพักอาศัย
- *** กลุ่มที่ 2.2 บ้านที่มีการต่อเติมเชิงพาณิชย์

จากตารางที่ 5.29 กิจกรรมในบ้านพักอาศัยทั้ง 2 กลุ่มใช้พื้นที่ไม่แตกต่างกันมากนักผู้วิจัยจึง
แยกเป็นตารางใหม่ซึ่งจะวิเคราะห์เฉพาะพื้นที่น้อยที่สุดและมากที่สุดในแต่ละกิจกรรมโดยไม่แยก
ตามประเภทบ้านพักอาศัยดูตารางที่ 5.29

ตารางที่ 5.30 แสดงขนาดพื้นที่การใช้งานขนาดเล็กที่สุดและขนาดใหญ่ที่สุดของกิจกรรมต่างๆ

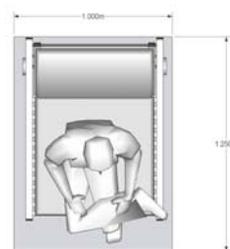
กิจกรรม	Min	Max
นั่งเล่นรับแขก	0.28	8.20
ดูโทรทัศน์/ฟังเพลง	2.30	10.73
เลี้ยงเด็ก	1.55	6.30
เขียนหนังสือ/อ่านหนังสือ	0.60	3.00
คอมพิวเตอร์	0.63	1.73
รับประทานอาหาร	0.83	6.49
แต่งตัว	0.45	2.70
ทำงานบ้าน	1.22	2.50
เตรียมอาหาร	0.50	1.00
เลี้ยงสัตว์	0.30	1.70
เก็บรถ/จอดรถ	1.14	10.50
นอน	1.60	3.70
ไหว้สีกการะสังคีตคีสิทธิ	0.42	0.93
ประกอบอาชีพ	0.94	15.76

จากการศึกษาการใช้พื้นที่ของบ้านพักอาศัยทั้ง 2 กลุ่ม สามารถวิเคราะห์ขนาดของการใช้พื้นที่ในแต่ละกิจกรรมได้ ดังนี้

1) กิจกรรม นั่งเล่น/รับแขก

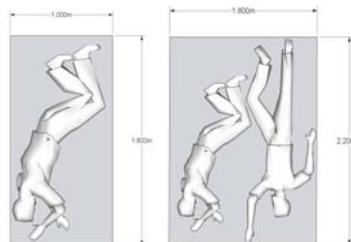
นั่งบนเก้าอี้ครั้งนั่งครั้งนอน

ประมาณ 1.25-1.40 ตารางเมตร

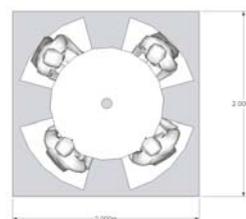
นอนเล่นกับพื้น

ประมาณ 1.80-3.60 ตารางเมตร

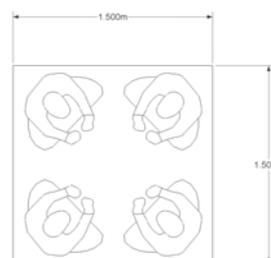
ชุดเก้าอี้ใช้ในพื้นที่ภายนอกอาคาร

ประมาณ 4.00 ตารางเมตร

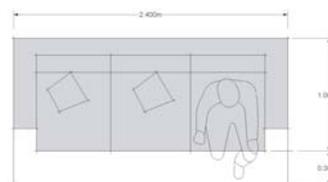
นั่งบนพื้น

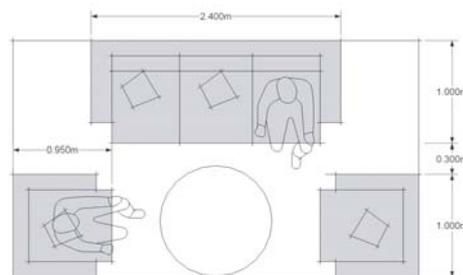
ประมาณ 2.25-2.50 ตารางเมตร

นั่งบนชุดโซฟาภายในอาคาร

ประมาณ 3.00-3.50 ตารางเมตร

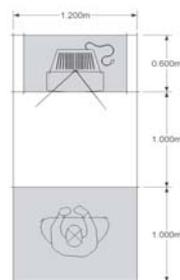

ประมาณ 9.00 - 9.50 ตารางเมตร

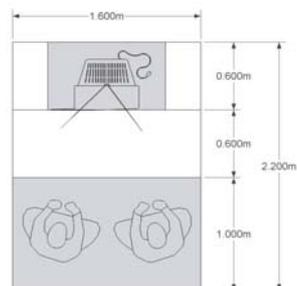
2) กิจกรรมดูโทรทัศน์/ฟังเพลง

นั่งดูทีวีบนพื้น

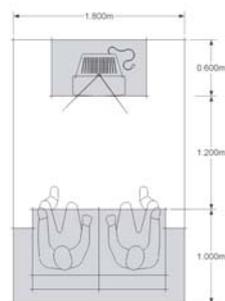
ประมาณ 3.00-3.40 ตารางเมตร

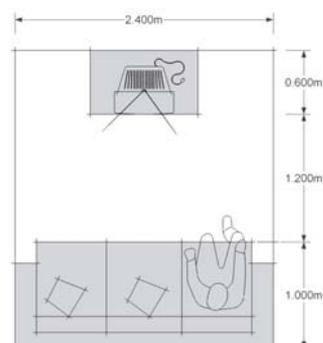
ประมาณ 3.50-3.80 ตารางเมตร

นั่ง/นอนดูโทรทัศน์บนโซฟา

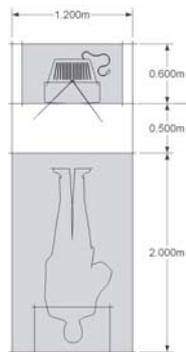
ประมาณ 4.80-5.10 ตารางเมตร

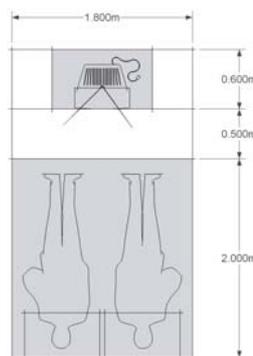
ประมาณ 6.30-6.70 ตารางเมตร

นอนดูโทรทัศน์บนพื้น

ประมาณ 3.5-3.80 ตารางเมตร

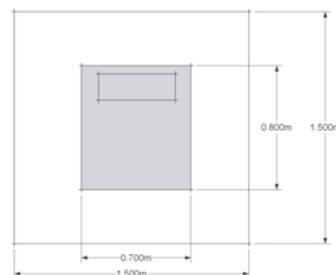

ประมาณ 5.10-5.50 ตารางเมตร

3) กิจกรรมเลี้ยงเด็ก

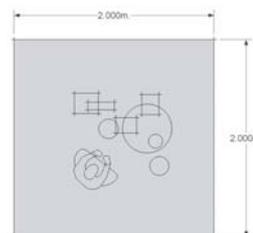
เลี้ยงเด็กอ่อน

ประมาณ 2.20-2.50 ตารางเมตร

เลี้ยงเด็กชั้นอนุบาล

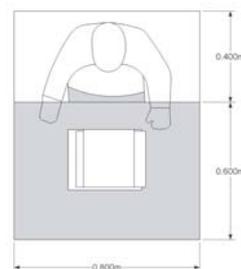

ประมาณ 3.50-4.00 ตารางเมตร

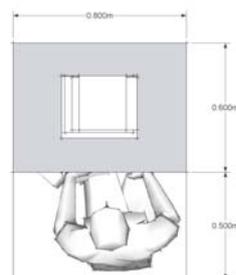
4) กิจกรรมอ่านหนังสือ/เขียนหนังสือ

อ่านหนังสือ/เขียนหนังสือบนพื้น

ประมาณ 0.60-1.00 ตารางเมตร

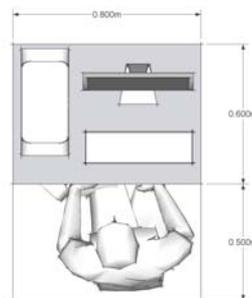

ประมาณ 0.80- 1.70 ตารางเมตร

5) กิจกรรมทำงานคอมพิวเตอร์

นั่งทำงานบนโต๊ะ

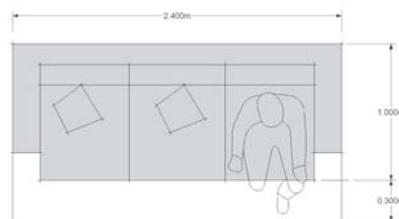

ประมาณ 0.80- 1.20 ตารางเมตร

6) กิจกรรมรับประทานอาหาร

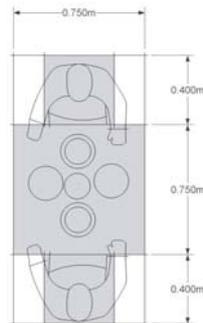
นั่งรับประทานอาหารบนโซฟา

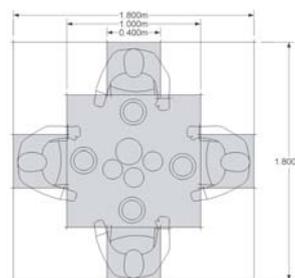
ประมาณ 3.00 -3.30 ตารางเมตร

รับประทานอาหารบนโต๊ะรับประทานอาหาร

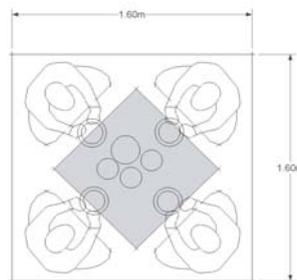
ประมาณ 1.00 -1.30 ตารางเมตร

ประมาณ 3.00-3.30 ตารางเมตร

รับประทานอาหารบนพื้น

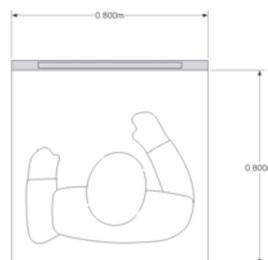

ประมาณ 2.50-2.80 ตารางเมตร

7) กิจกรรมแต่งตัว

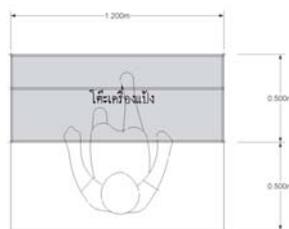
ส่องกระจกซึ่งติดอยู่กับผนัง

ประมาณ 0.55-0.85 ตารางเมตร

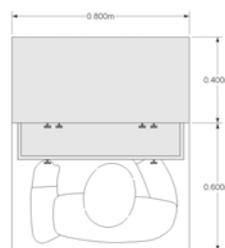
แต่งตัวโดยใช้โต๊ะเครื่องแป้ง

ประมาณ 1.20-1.50 ตารางเมตร

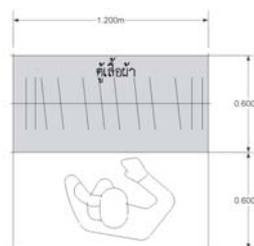
แต่งตัวโดยมีลิ้นชักเป็นเครื่องเรือนประกอบ

ประมาณ 0.60 -0.90 ตารางเมตร

แต่งตัวมีตู้เสื้อผ้าเป็นเครื่องเรือนประกอบ

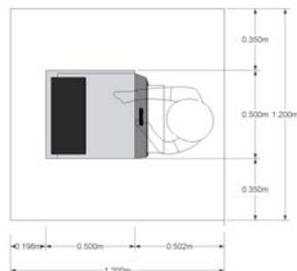

ประมาณ 1.35-1.55 ตารางเมตร

8) กิจกรรมทำงานบ้าน

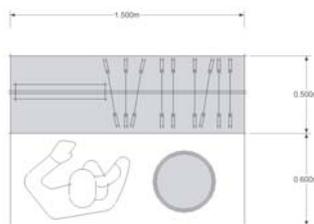
ซักผ้าด้วยเครื่องซักผ้า

ประมาณ 1.20-1.50 ตารางเมตร

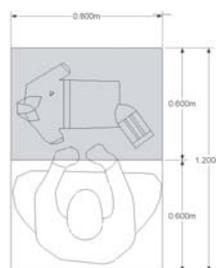
ซักผ้าด้วยมือและราวตากผ้า

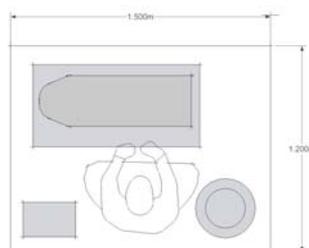
ประมาณ 1.65-2.00 ตารางเมตร

การรีดผ้าบนผ้าที่ปูรองการรีด

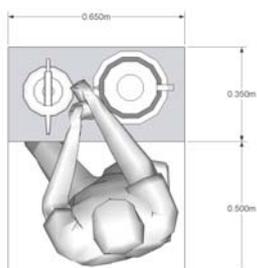

ประมาณ 1.90-2.30 ตารางเมตร

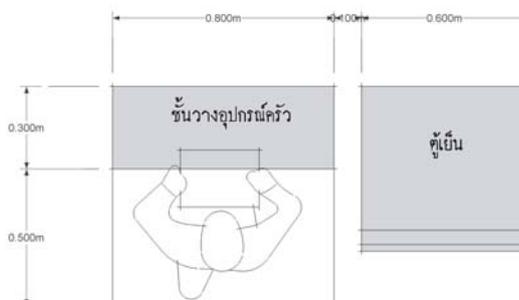

ประมาณ 1.50-1.80 ตารางเมตร

9) กิจกรรมเตรียมอาหาร

ประมาณ 0.50-0.80 ตารางเมตร

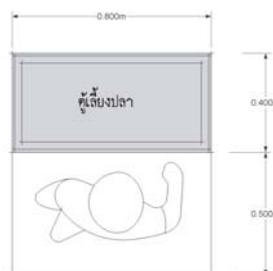

ประมาณ 1.20-1.50 ตารางเมตร

10) กิจกรรมเลี้ยงสัตว์

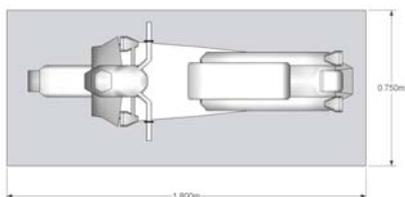

การเลี้ยงปลา

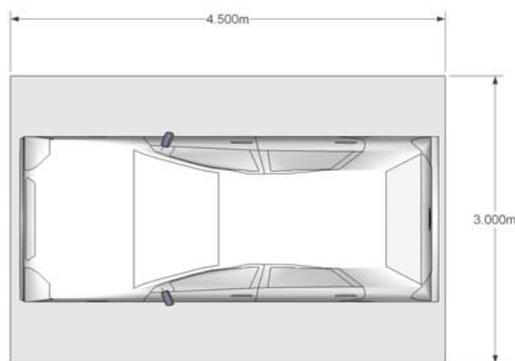
ประมาณ 0.70-1.00 ตาราง

11) กิจกรรมเก็บรถ/จอดรถ

ประมาณ 1.20-1.40 ตารางเมตร

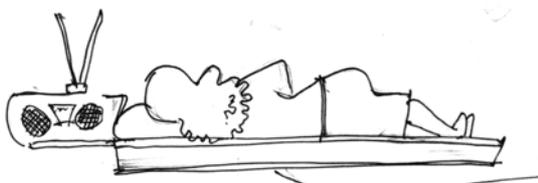
การจอดรถจักรยานยนต์

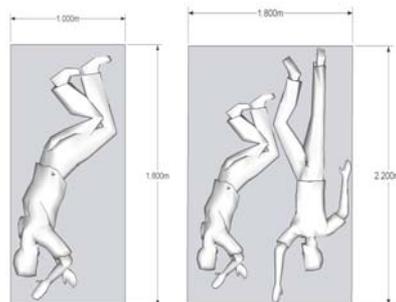
ประมาณ 9.60-10.00 ตารางเมตร

การจอดรถยนต์

12) กิจกรรมการนอน

พฤติกรรมนอน

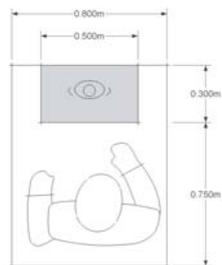

ประมาณ 1.80-3.60 ตารางเมตร

13) กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

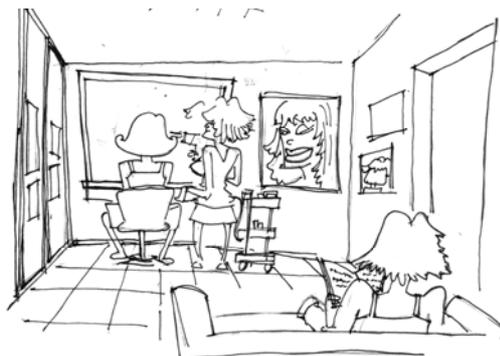

พฤติกรรมการไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ประมาณ 0.85-1.00 ตารางเมตร

14) กิจกรรมประกอบอาชีพ

ประมาณ 10.50-11.00 ตารางเมตร

ภาพที่ 5.126 พฤติกรรมและขนาดพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่ว่างชั้นล่าง
ภายในบ้านเอื้ออาทร ของกลุ่มตัวอย่าง